ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3-01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ)
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΠΛΑΤΕΙΑ ΓΕΩΡΓΙΟΥ Α'. ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ„

ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ

Η ΠΡΩΪΑ

ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Β'. ΑΡ. 632

ΠΕΜΠΤΗ
1
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1927
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 5 Λ. 56 ΔΥΣΙΣ ΗΛ. ΩΡ. 6 Λ. 24
ΣΥΜΕΩΝ ΤΟΥ ΣΤΥΛΙΤΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 36,1 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 22,4, ΜΕΣΗ
ΥΓΡΑΣΙΑ ΟΛΙΓΗ. ΑΝΕΜΟΙ ΙΟΝΙΟΝ ΑΣΘ ΕΩΣ ΜΕΤΡ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΟΛΙΓΟΝ ΕΩΣ ΤΕΤΑΡΑΓΜΕΝΗ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 759,7

ΠΡΙΝ ΣΥΝΕΛΘΗ Η ΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑΙ ΕΙΣ ΓΕΝΕΥΗΝ

Η ΔΙΠΛΩΜΑΤΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ.—Ο κ. ΣΤΡΕΪΤ.—ΑΙ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΑΙ.—Η ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΕΙΑ.—Η ΤΡΑΠΕΖΙΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 30 Αὐγούστου. (Ἐκτάκτου συνεργάτου). — Ἀργὰ χθὲς τὴν ἑσπέραν ἀφίχθη τὸ μεγαλύτερον μέρος τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας. Δύναταί τις νὰ εἴπῃ ὅτι ἡ ἀντιπροσωπεία μας ἀποτελεῖται ἀπὸ δύο διακεκριμένας ἀποστολάς: Τὴν διπλωματικὴν ὑπὸ τὸν κ. Μιχαλακόπουλον καὶ τὴν οἰκονομικὴν ὑπὸ τὸν κ. Καφαντάρην. Θὰ ὁμιλήσωμεν σήμερον μόνον περὶ τῆς πρώτης ἀφοῦ ὁ κ. Καφαντάρης δὲν ἀφίχθη ἀκόμη.

Τὴν διπλωματικὴν ἀντιπροσωπείαν ἀπαρτίζουν οἱ κ.κ. Μιχαλακόπουλος, Ν. Πολίτης καὶ Κακλαμᾶνος. Καὶ ὁ κ. Στρέϊτ;... Εἰς τὸν κ. Στρέϊτ οὐδεμία ἀνετέθη ἀποστολή. Μετὰ τὴν διάλυσιν τῆς Οἰκουμενικῆς καὶ τὴν στάσιν τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος εἰς τὸ ζήτημα τοῦ διορισμοῦ τοῦ κ. Πολίτου, ὁ κ. Μιχαλακόπουλος φαίνεται ὅτι θεωρεῖ ἑαυτὸν λελυμένον πάσης ὑποχρεώσεως διὰ τὸν διορισμὸν τοῦ κ. Στρέϊτ. Ὁ κ. Μεταξᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἀδιαφορεῖ, ἢ ὅτι δὲν δύναται παρὰ νὰ ἀδιαφορήσῃ, διὰ τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον ἀντιπροσωπεύεται ἡ Ἑλλὰς ἐν τῷ ἐξωτερικῷ καὶ δὴ εἰς τὴν Κ.Τ.Ε. Φυσικὸν εἶναι κατὰ συνέπειαν, ἡ τοιαύτη ἀδιαφορία τοῦ κ. Μεταξᾶ νὰ θέτῃ εἰς δύσκολον θέσιν τὸν κ. Μιχαλακόπουλον εἰς τὸν ὁποῖον δὲν θὰ ἦτο εὔκολον (καὶ ἐὰν ἤθελε νὰ τὸ πράξῃ) νὰ παραμερίσῃ τὸν κ. Κακλαμᾶνον καὶ νὰ συμπαραλάβῃ μεθ' ἑαυτοῦ τὸν κ. Στρέϊτ, ἐκτὸς ὑπηρεσίας ἀπὸ μακροῦ χρόνου διατελοῦντα, ἐφ' ὅσον τοιαύτη ἀξίωσις δὲν προβάλλεται ἤδη οὐδαμόθεν. Περὶ τοῦ κ. Πολίτου δὲν γίνεται λόγος, διότι ὁ κ. Μιχαλακόπουλος θεωρεῖ τὴν παρουσίαν του ἐκ τῶν ὧν οὐκ ἄνευ. Πάντα ταῦτα ἀποτελοῦν συμπεράσματα ἐκ τῆς γενικῆς μας συνομιλίας ἐπὶ τοῦ θέματος, μετὰ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἐκεῖνο τὸ ὁποῖον ὁ κ. Μιχαλακόπουλος μετ' ἐπιμονῆς ἐβεβαίωσεν εἶναι ὅτι θὰ ἦτο πολὺ εὐτυχὴς καὶ ἐξ ἰδίας πρωτοβουλίας νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν κ. Στρέϊτ — ἐξεδήλωσε καὶ ἄλλοτε τὴν τοιαύτην του ἐπιθυμίαν—ἐφ' ὅσον θὰ ἦτο δυνατὴ καὶ ἡ πρόσληψις ἑτέρου μέλους εἰς τὴν ἀντιπροσωπείαν μας ἢ ἐφ' ὅσον ὁ κ. Στρέϊτ ἐδέχετο νὰ διορισθῇ εἰς μόνιμον θέσιν ἐν τῇ διπλωματικῇ ὑπηρεσίᾳ. Εἶναι ὅμως γνωστὸν ἐκ δηλώσεως αὐτοῦ τοῦ κ. Στρέϊτ πρὸς τὴν «Πρωΐαν», ὅτι τοιαύτην μόνιμον θέσιν δὲν ἐννοεῖ νὰ δεχθῇ, δι' οὓς λόγους ἐξέθηκεν, καὶ ὅτι ἡ μόνη πραγματικὴ ὑπηρεσία τὴν ὁποίαν δύναται νὰ προσφέρῃ εἰς τὴν Πατρίδα του εἶναι ὁ διορισμός του παρὰ τῇ Κ.Τ.Ε. Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔλεγε μάλιστα, ὅτι ἔχων τοῦτο ὑπ' ὄψιν του σκέπτεται νὰ χρησιμοποιήσῃ τὸν κ. Στρέϊτ εἰς τὴν προσεχῆ σύνοδον τῆς Κ.Τ.Ε. κατὰ μῆνα Δεκέμβριον.

* * *

Ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔρχεται εἰς Γενεύην διὰ νὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ἄλλων ξένων συναδέλφων του ὑπουργῶν οἵτινες πρόκειται νὰ παρευρεθῶσιν ἐν Γενεύῃ. Τὴν ἑλληνικὴν διπλωματικὴν ἀντιπροσωπείαν θ' ἀπασχολήσῃ καὶ τὸ ζήτημα τῆς «Σαλαμίνίας». Ὑπάρχουν ἐλπίδες, ὅτι ἡ Κ.Τ.Ε. θὰ κρίνῃ ἀναρμόδιον τὸ ἀναλαβὸν τὴν ἐκδίκασιν τῆς ὑποθέσεως δικαστήριον καὶ θὰ παραπέμψῃ τὸ ζήτημα εἰς τὴν Χάγην.

* * *

Μολονότι ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία οὐδὲν ἀκόμη γνωρίζει ἐπὶ τοῦ θέματος, εἰς τοὺς κύκλους τῆς Κ.Τ.Ε. ἐλέγετο ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Σερβίας κ. Μαρίνκοβιτς δραττόμενος τῆς εὐκαιρίας τῆς ἐν Γενεύῃ μεταβάσεως τοῦ Ἕλληνος συναδέλφου του θὰ φροντίσῃ νὰ συναντηθῇ μετ' αὐτοῦ, διὰ νὰ συνομιλήσῃ ἐπὶ τῆς περαιτέρω ἐξελίξεως τῶν ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων. Τοῦτο δὲ φαίνεται τοσούτῳ μᾶλλον πιθανόν, καθ' ὅσον, παρὰ τὴν δυσαρέσκειαν τῶν Σέρβων διὰ τὴν ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Κοινοβουλίου ἀπόρριψιν τῶν ἐπὶ Παγκάλου συναφθεισῶν συμφωνιῶν, κατενοήθη ὅτι συμφωνία μετὰ τῆς Ἑλλάδος ἐπὶ τοιούτων βάσεων εἶνε ἀδύνατον νὰ στηριχθῇ, ὄχι μόνον διότι ἡ ἑλληνικὴ Κοινὴ Γνώμη διάκειται δυσμενέστατα πρὸς αὐτὰς καὶ κατὰ συνέπειαν οἱαδήποτε Κυβέρνησις εἶναι ἀδύνατον νὰ ἐπανέλθῃ ἐπ' αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ διότι κατέστη πλέον ἐμφανὲς τὸ ἀδύνατον τῆς ὑποστηρίξεως τῶν τοιούτων ἀξιώσεων καὶ ὑφ' οἱασδήποτε ξένης δυνάμεως. Ἡ Ἀγγλία καὶ ἡ Ἰταλία ἐξεδηλώθησαν σαφέστατα ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου. Οἱ δὲ ἐπίσημοι γαλλικοὶ κύκλοι πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ κ. Μιχαλακόπουλος ἔσχε τὴν εὐκαιρίαν, πρὸ τινος χρόνου, νὰ ἐκθέσῃ τὰς ἑλληνικὰς ἀπόψεις, οὐδὲν ἐπιχείρημα εὗρον ὑπὲρ τῶν σερβικῶν ἀπαιτήσεων. Κατὰ συνέπειαν, οἱ Σέρβοι, ἐὰν πραγματικῶς θέλουν νὰ ἐπιδιώξουν τὴν προστασίαν τῶν καθαρῶς σερβικῶν ἐμπορικῶν συμφερόντων ἐν Θεσσαλονίκῃ, πρέπει νὰ δεχθοῦν νὰ προέλθουν εἰς νεωτέρας συμφωνίας εἰς τὰς ὁποίας γνωστὸν εἶνε ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶναι διατεθειμένη νὰ στέρξῃ, ἀφοῦ ἔχεται στερρῶς τῆς ἐπιθυμίας νὰ διατηρήσῃ εἰλικρινεῖς καὶ φιλίας πάντοτε τὰς μετὰ τῆς παλαιᾶς της συμμάχου σχέσεις.

Περὶ τῆς ἑλληνικῆς οἰκονομικῆς ἀποστολῆς πρὸ τῆς ἀφίξεως τοῦ κ. Καφαντάρη ἐνταῦθα οὐδὲν δυνάμεθα νὰ προσθέσωμεν εἰς ὅσα ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν ἐξέθεσε πρὸ τῆς Βουλῆς.

* * *

Τὴν διπλωματικὴν καὶ οἰκονομικὴν ἑλληνικὴν ἀντιπροσωπείαν συνοδεύουν οἱ δύο Διοικηταὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης κ.κ. Διομήδης καὶ Δροσόπουλος, οἵτινες ἔφθασαν ἤδη ἐνταῦθα διὰ νὰ κανονίσουν ζητήματά τινα ἀναγόμενα εἰς τὸ ζήτημα τῆς νέας μορφῆς, τὴν ὁποίαν πρόκειται νὰ λάβῃ ἡ ἐπίσημος Τραπεζικὴ μας πολιτική. Ὡς φαίνεται, ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε ἐκδηλωθεισῶν διαθέσεων τῆς τε Κυβερνήσεως καὶ ἑνὸς μεγάλου μέρους τῶν μετόχων τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τὴν διοίκησιν τῆς Ἐκδοτικῆς θ' ἀναλάβῃ ὁ κ. Διομήδης, ἐν ᾧ Γενικὸς Διοικητὴς τῆς Ἐθνικῆς θὰ παραμείνῃ ὁ κ. Δροσόπουλος. Εἶναι κατὰ συνέπειαν, οἱ ἁρμοδιώτεροι διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐκκρεμουσῶν λεπτομερειῶν μετὰ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Αὗται ἀφοροῦν κυρίως δύο σημεῖα:

Τὸ πρῶτον εἶναι σχετικὸν μὲ τὸ ζήτημα τῆς κατανομῆς τοῦ ἐνεργητικοῦ καὶ τοῦ παθητικοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης μεταξὺ αὐτῆς, οἵα θ' ἀπομείνῃ, καὶ τῆς ἱδρυθησομένης νέας Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου φαίνεται ὅτι ἡ δημοσιονομικὴ ἐπιτροπὴ ἐξέφρασε φόβους μήπως ἡ Ἐκδοτικὴ Τράπεζα ἀναλαμβάνουσα ἁπάσας, ἢ τὸ μεγαλύτερον μέρος τῶν ὀφειλῶν τοῦ Δημοσίου, καταστῇ εὐπαθής.

Τὸ δεύτερον σημεῖον εἶναι σχετικὸν μὲ τὰ κεφάλαια τῆς νέας Τραπέζης, ἅτινα κατὰ τὴν γνώμην τῶν κ.κ. Διομήδους καὶ Δροσοπούλου θὰ κυμαίνωνται μεταξὺ 400—500 ἑκατομ. δρχ. (σταθεροποιήσεως). Ἐπὶ τοῦ σημείου τούτου δὲν φαίνεται νὰ εἶναι διάφορος καὶ ἡ γνώμη τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς. Ὁ κ. Δροσόπουλος πρόκειται νὰ ὑποστηρίξῃ ἐπίσης τὴν γνώμην, ὅτι ἐφ' ὅσον ἡ Ἐκδοτικὴ δημιουργεῖται, ἐν μεγίστῳ μέρει τοὐλάχιστον ἐκ τῶν σπλάγχνων τῆς Ἐθνικῆς, τὰ κεφάλαιά της ἐπὶ πέντε ἔτη πρέπει νὰ παραμείνωσιν ἀναπαλλοτρίωτα εἰς τὰς χεῖρας τῆς Ἐθνικῆς, ὥστε αὕτη νὰ καρποῦται τὸ σύνολον τῶν κερδῶν τῆς πρώτης. Ἡ γνώμη αὕτη ἐνισχύεται καὶ ἐκ τοῦ λόγου ὅτι συνεπείᾳ τῆς κρατούσης κρίσεως θὰ εἶναι ἀδύνατον τὰ κεφάλαια τῆς νέας Τραπέζης νὰ ἐκδοθῶσιν εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου εἶναι γνωστὸν ὅτι τὸ ξένον κεφάλαιον ἀποκλείεται ἐφ' ὅσον αἱ μετοχαί της θὰ εἶναι ὀνομαστικαὶ καὶ οἱ ξένοι μέτοχοι δὲν θὰ ἔχωσι δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς τὰς συνελεύσεις τῶν μετόχων.

Καθ' ὅλον τὸ διάστημα τῆς πρώτης πενταετίας οἱ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς θ' ἀποτελοῦν τὰ μέλη τῆς συνελεύσεως τῶν μετόχων τῆς Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Μετὰ τὴν πρώτην πενταετίαν καὶ κατὰ τὸ διάστημα τῆς δευτέρας ἡ Ἐθνικὴ θὰ δικαιοῦται νὰ θέσῃ τὰς ἐν τῷ χαρτοφυλακίῳ της μετοχὰς τῆς Ἐκδοτικῆς, εἰς δημοσίαν ἐγγραφήν, ἐν ᾧ τὴν τρίτην πενταετίαν θὰ ὑποχρεοῦται νὰ τὸ πράξῃ, διὰ τὰς ἡμισείας ἐξ αὐτῶν τοὐλάχιστον.

Αὐτὰ εἶναι τὰ κυριώτερα θέματα μὲ τὰ ὁποῖα πρόκειται ν' ἀπασχοληθοῦν οἱ ἐκπρόσωποι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ἀφ' ἑνὸς καὶ τὰ μέλη τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀφ' ἑτέρου. Τὸ ζήτημα τοῦ μὴ χωρισμοῦ τῆς Τραπέζης δὲν φαίνεται πιθανὸν νὰ θιγῇ, διότι ἐκτὸς τῆς ἐκπεφρασμένης ἤδη γνώμης τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς, ἡ Διοίκησις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ὑποστηρίξῃ ἀντίθετον ἄποψιν.

Χ.

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ο ΤΡΑΧΗΛΟΣ

Ἀναγινώσκω εἰς τὴν Παρισινὴν «Ματὲν» τῆς 20ῆς Αὐγούστου: «Ἡ συμβουλευτικὴ ἐπιτροπὴ ἐπὶ τῆς τιμῆς τοῦ ἄρτου συνῆλθε χθὲς εἰς τὴν ἑβδομαδιαίαν της τακτικὴν συνεδρίασιν. Κατ' αὐτήν, ἐπειδὴ διεπιστώθη ὅτι αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου καὶ τοῦ ἀλεύρου δὲν παρουσίασαν οὐσιώδεις διακυμάνσεις, παραμείνασαι σχεδὸν σταθεραί, ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπεφάσισε νὰ ἀφήσῃ τὴν τιμὴν τοῦ ἄρτου καὶ κατὰ τὴν ἑβδομάδα ταύτην εἰς τὰ δύο φράγκα καὶ δεκαπέντε λεπτὰ κατὰ κιλόν.» Ἐκ τῆς ἀνωτέρω εἰδήσεως καταφαίνεται ὅτι οἱ Γάλλοι αὐτὴν τὴν ἐποχὴν ἀγοράζουν τὸ ψωμί τους πρὸς 2 φράγ. καὶ 15 τὸ κιλόν, ἤτοι, μὲ τιμὴν φράγκου 2 καὶ 97, πρὸς δραχμὰς Ἑλληνικὰς 6 καὶ 38 τὸ κιλόν, ποῦ μᾶς κάνει μὲ ἄλλους λόγους, δρ. 8 καὶ 15 λεπτὰ τὴν ὀκᾶν. Πόσον τὸ ἀγοράζουν οἱ Ἕλληνες; Δέκα καὶ εἴκοσι, παρακαλοῦμεν, δηλαδὴ δύο δραχμὰς καὶ πέντε λεπτὰ ἀκριβώτερον ἀπὸ τοὺς Γάλλους! Καὶ εἶνε μὲν ἀληθὲς ὅτι ἡ Γαλλία παράγει ἀρκετὰ σιτηρά, ἐλάχιστα εἰσάγουσα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπου αἱ τιμαὶ τοῦ σίτου, λόγῳ τῶν ναύλων, ἐπιβαρύνονται ὁπωσδήποτε περισσότερον. Ἡ τεραστία ὅμως διαφορὰ δὲν πρέπει νὰ ἀποδοθῇ εἰς τὴν λεπτομέρειαν ταύτην, ἀλλ' εἰς τὸ γεγονὸς ὅτι εἰς μὲν τὴν Γαλλίαν κατοικοῦν καὶ κυβερνοῦν Γάλλοι, εἰς δὲ τὴν Ἑλλάδα κατοικοῦν καὶ κυβερνοῦν Ἕλληνες. Καὶ πράγματι. Τί Ἕλληνες θὰ ἤμεθα ἐμεῖς ἐὰν ἐτρώγαμεν τὸ ψωμὶ εἰς τὴν ἰδίαν τιμὴν μὲ τοὺς κουτόφραγκους; Ὀκτὼ τὸ ἀγοράζουν αὐτοί; Δέκα ἐμεῖς. Ἐὰν δὲ οἱ Γάλλοι ἀνεβάσουν τὴν τιμὴν τοῦ ψωμιοῦ εἰς δέκα δραχμάς, ἂς εἶνε βέβαιοι ὅτι ἐμεῖς οἱ Ἕλληνες θὰ τὴν κάνουμε δεκαπέντε, διότι τοῦ Ἕλληνος ὁ τράχηλος ζυγὸν μὲν δὲν ὑποφέρει, φόρους ὅμως καὶ σβερκιὲς μὲ τὸ τσουβάλι. Χάρις εἰς τὴν ἰδιότητα ταύτην τοῦ Ἑλληνικοῦ τραχήλου, ἡ Ἑλλὰς κατέστη ἡ ἰδιορρυθμοτέρα χώρα τοῦ κόσμου ὁλοκλήρου. Παράγει τὰ ἐκλεκτότερα λάδια τῆς ὑφηλίου καὶ τρώγει σπορέλαια, πήζει τὰ θαυμασιώτερα τυριὰ καὶ γεύεται ἀπαίσια ξυλοτύρια, βγάζει ξακουστὰ πορτοκάλλια καὶ μανταρίνια καὶ δὲν ἔχει φλούδα ἀπ' αὐτὰ εἰς τὰς ἀγοράς της, τὰ βούτυρά της τέλος εἶνε ὀνομαστὰ καὶ ἐν τούτοις οἱ Ἕλληνες γεμίζουν τὴν κοιλιά τους μὲ μαργαρίνη. Ὅλα δὲ αὐτὰ ὀφείλονται ἀποκλειστικῶς εἰς τὸν περίφημον Ἑλληνικὸν τράχηλον. Τί εἶνε λοιπὸν ὁ τράχηλος αὐτὸς ποῦ ἀνέχεται ὅλα τὰ βάρη μὲ τὰ ὁποῖα τὸν φορτώνουν; Εἶναι γαϊδουρινός, εἶνε ἀλογίσιος, εἶνε μουλαρίσιος, εἶνε βωδινός; Μακάρι νὰ ἦτο. Μὰ δὲν εἶνε!

Πολλάκις μοῦ ἔτυχε νὰ ἀντικρύσω εἰς τὸν δρόμον γάϊδαρον παραφορτωμένον. Τὰ πόδια του ἐκάμπτοντο ὑπὸ τὸ βάρος τοῦ φορτίου, τὰ αὐτιά του ἐτεντώνοντο ἐκδηλοῦντα τὴν προσπάθειαν τοῦ ζώου ὅπως κρατηθῇ ὄρθιον, ἡ κεφαλή του ἐκινεῖτο δεξιᾷ καὶ ἀριστερᾷ παρουσιάζουσα τὴν ἀγωνίαν ὑπὸ τῆς ὁποίας κατείχετο. Ἐβάδιζε τὸ ἀτυχὲς τετράποδον ὑπὸ τὰ ἀνηλεῆ κτυπήματα τοῦ ὀνηλάτου. Ἐν τούτοις ἀπὸ καιροῦ εἰς καιρὸν ἐσταμάτα τὸ βῆμα, ἐμούγκριζε θρηνωδῶς, ἔκαμνε προσπαθείας νὰ ἀποτινάξῃ τὸ δυσβάστακτον φορτίον, ἐν μιᾷ φράσει, ἔδειχνε ὅτι διεμαρτύρετο διὰ τὴν ἀθλίαν κατάστασίν του κατὰ τὸν πλέον καταφανῆ γαϊδουρινὸν τρόπον. Ἐζήτησα νὰ παρακολουθήσω τὸ ἴδιον θέαμα καὶ μεταξὺ τῶν ὁμοεθνῶν μου. Ἀλλοίμονον! Οὔτε ἕνα γάϊδαρον δὲν εὗρον μεταξὺ τόσων ἑκατομμυρίων ἀνθρώπων! Τοὺς παίρνουν τὸ λάδι τοῦ τόπου των καὶ τὸ στέλλουν εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὑποχρεώνοντες αὐτοὺς νὰ τρῶν μπαμπακόλαδο. Τσιμουδιά. Τοὺς παίρνουν τὰ τυριὰ καὶ τὰ πηγαίνουν στὴν Ἀμερική. Τσιμουδιά. Αὐξάνουν τὴν τιμὴν τοῦ ψωμιοῦ, τοῦ κρέατος, τῶν ὀσπρίων, τοῦ μπακαλιάρου, τῆς ρέγκας, τοῦ τσίρου, τοῦ καπέλλου, τῶν παπουτσιῶν, κανεὶς δὲν ξεμπουκάρει λέξιν. Δὲν ἔχουν λοιπὸν οἱ Ἕλληνες καὶ αἱ Ἑλληνίδες φωνήν; Πῶς δὲν ἔχουν; Τενόροι καὶ βαρύτονοι καὶ κοντράλτες πρώτης! Χθὲς συνέβη ἡ ἀκόλουθος σκηνὴ εἰς τὸ κάτω μέρος τῆς ὁδοῦ Πειραιῶς. Ἕνας καρραγωγεὺς ἔδερνε ἀνηλεῶς τὸ ἄλογόν του τὸ ὁποῖον ἠρνεῖτο νὰ σύρῃ τὸ μακρὺ ἁμάξι, κατάφορτον ἀπὸ ἐμπορεύματα. Πλῆθος κόσμου εἶχε συγκεντρωθῆ εἰς τὸ μέρος ἐκεῖνο, ἄπειροι δὲ ἦσαν οἱ πολῖται οἱ ὁποῖοι ἐξηγέρθησαν διὰ τὴν σκληρότητα τοῦ καρραγωγέως.

— Τί τὸ χτυπᾷς, βρέ, τὸ ζῶο; Ἔτσι ποῦ ἔχεις φορτώσει τὸ ἁμάξι μπορεῖ νὰ τὸ τραβήξῃ, τὸ κακόμοιρο;

— Κάντε δουλειά σας, κύριοι!

Μετ' ὀλίγον τὸ ἄλογον κατώρθωσε τέλος νὰ ξεκινήσῃ, ἕνας δὲ ἀπὸ τοὺς παρακολουθήσαντας τὸ σκληρὸν θέαμα ἐστάθη ἔμπροσθεν κάποιου φούρνου:

— Δῶσε μου ἕνα καρβέλι ἄσπρο, σὲ παρακαλῶ.

— Δέκα καὶ εἴκοσι ἔχει σήμερα, κύριε.

Τὸ ἐπλήρωσε καὶ ἔφυγεν. Οἱ ἄλλοι παρηκολούθησαν τὴν σκηνὴν σιωπῶντες.

Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ

Σχολὴ οἰκονομολογικῆς πολιτικῆς

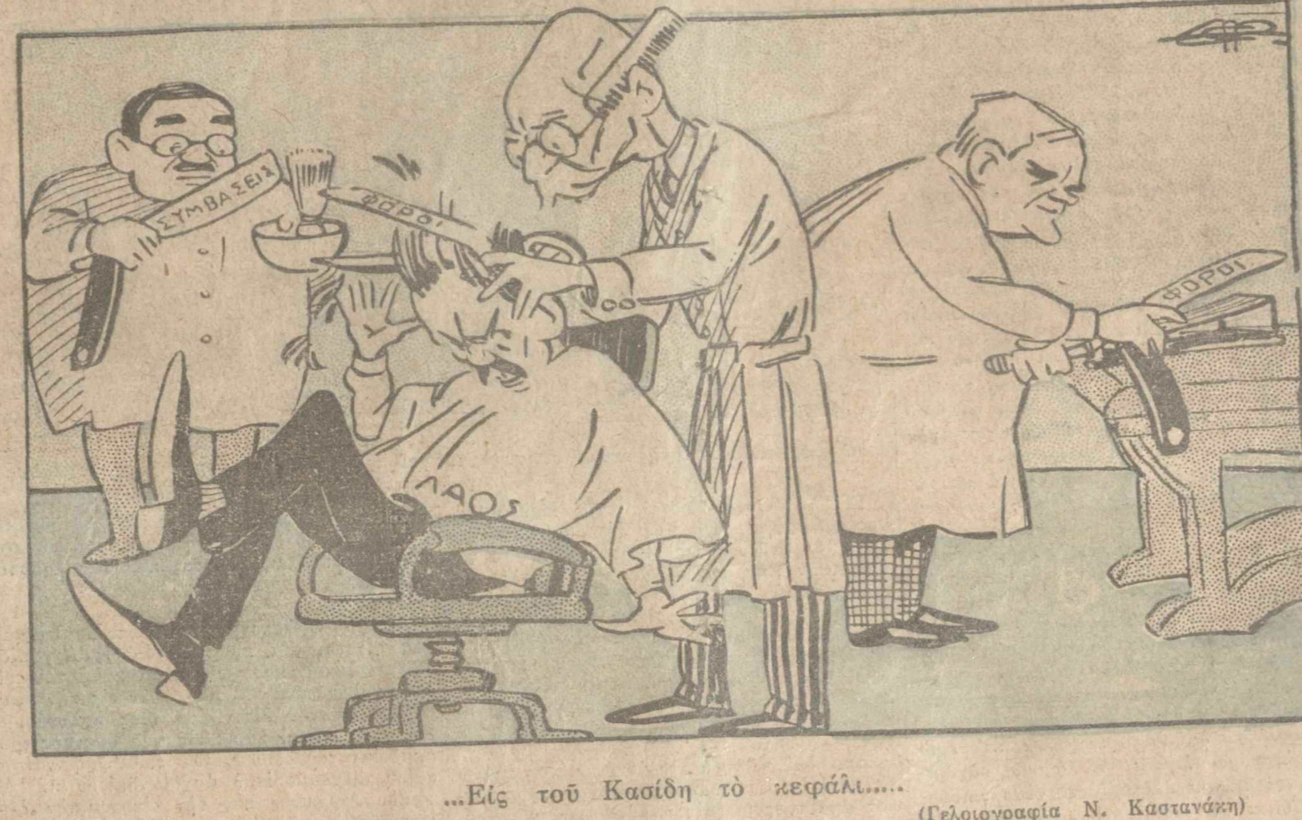

...Εἰς τοῦ Κασίδη τὸ κεφάλι.....

(Γελοιογραφία Ν. Κασταvάκη)

ΑΠΟ ΤΗΝ ΛΩΖΑΝΝΗΝ

Ο ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΔΙΑΣΚΕΨΕΩΣ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ

Η ΣΤΑΣΙΣ ΤΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ.-ΑΙ ΔΟΓΜΑΤΙΚΑΙ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ ΤΩΝ.-ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΜΑΡΤΥΡΩΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ-Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΗΣ ΑΠΟΤΥΧΙΑΣ ΚΑΙ Η ΜΕΛΛΟΝΤΙΚΗ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ

ΛΩΖΑΝΝΗ, Αὔγουστος (Συνεργάτου μας)—Ἡ διάσκεψις τῆς Λωζάννης διὰ τὴν «Ἕνωσιν ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ διοικήσει» τῶν Ἐκκλησιῶν ἐτελείωσε προχθὲς Κυριακὴν τὰς ἐργασίας της καὶ δι' ὅσους ζητοῦν μονολεκτικὰ συμπεράσματα «ἀπέτυχε» εἰς τὸν σκοπόν της.

Ἀλλὰ δὲν ἐπρόκειτο καὶ νὰ ἐπιτύχῃ τὰ ὅσα ὁ τίτλος της ὑπέσχετο. Ἦτο γνωστὸν ὅτι ἐν Λωζάννῃ θὰ ἐπεδιώκετο ἡ ἀνταλλαγὴ γνωμῶν, ἡ γνωριμία τῶν ἀπόψεων καὶ ἡ ἐκτίμησις τῶν διαφορῶν, ἐπὶ θρησκευτικῶν ζητημάτων, τῶν ἡγητόρων τῶν τόσων κλάδων τῆς χριστιανοσύνης, καὶ ὅτι θὰ ἐξετιμᾶτο ἡ δυνατότης μιᾶς κἄποιας μελλοντικῆς συνεργασίας τῶν Ἐκκλησιῶν. Ἀπὸ αὐτῆς λοιπὸν τῆς ἀπόψεως δύναται νὰ λεχθῇ ὅτι ἡ διάσκεψις δὲν ἀπέτυχε καθόλου, διότι εἰς ὅλα τὰ σημεῖα ταῦτα ἐπλησίασε τοὺς σκοπούς της —τὸ κυριώτερον δὲ μέσῳ ἐγκαρδιότητος καὶ ἀγαθῆς διαθέσεως.

Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία προσθέσασα τὸ ἄπειρον βάρος της εἰς τὸ συνέδριον τὸ ἀνύψωσε διὰ τῆς ἐπαξίας ἀντιπροσωπεύσεώς της. Οἱ διακεκριμένοι κληρικοὶ καὶ θεολόγοι οἱ ὁποῖοι παρέστησαν ἐκ μέρους τῶν Πατριαρχείων, τῶν αὐτοκεφάλων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν θεολογικῶν σχολῶν ἀπετέλεσαν μίαν λαμπρὰν ὁμάδα, συμπαγῆ καὶ ὁμόθυμον ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ γνώμῃ, καὶ ἐπεβλήθησαν διὰ τῆς ἐμπνευσμένης των στάσεως. Διότι πρέπει νὰ σημειωθῇ ὅτι αἱ ἱκανώταται ἐπίσης ἀντιπροσωπεῖαι τῶν ὁμοθρήσκων μας, καθὼς καὶ ἡ ἐξ Ἑλλάδος, εἶχον — ἀποτελοῦσαι κατὰ τοῦτο ἐξαίρεσιν—ταυτίσει τὴν στάσιν των καὶ συνειργάσθησαν μετὰ τοῦ ἀντιπροσώπου τοῦ Οἰκουμενικοῦ Πατριαρχείου ὁ ὁποῖος εἰς τὰς δύο ἢ τρεῖς περιπτώσεις τῶν βασικῶν ζητημάτων, κατ' ἐξουσιοδότησιν, ὡμίλησεν ἐξ ὀνόματος τῆς Ὀρθοδοξίας.

Οἱ παρακολουθήσαντες ξένοι ἀντιπρόσωποι καὶ οἱ ἀνταποκριταὶ τὰς ἐργασίας τῆς Διασκέψεως ἐξαίρουν τὴν ἐμφάνισιν ταύτην τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας. Εἶνε δὲ ὅλως χαρακτηριστικαὶ αἱ ἐνδείξεις σεβασμοῦ, τόσον ἄφθονοι ἄλλως τε, πρὸς τοὺς ἀντιπροσώπους μας Ἕλληνας, ἀλλὰ καὶ Βουλγάρους, Σέρβους, Ρωμούνους κλπ. Ἰδιαιτέρως συγκινητικὴ ἦτο ἡ στιγμὴ καθ' ἣν εἰς τὴν ὀρθόδοξον ἐκκλησίαν τῆς Λωζάννης, τελουμένου μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἀοιδίμων Πατριάρχου Ἀλεξανδρείας καὶ μάρτυρος Μητροπολίτου Σμύρνης, οἱ παριστάμενοι ὑπὲρ τοὺς ἑκατὸν ξένοι ἀντιπρόσωποι συνήνωσαν προεξάρχοντος τοῦ Ἀρχιεπισκόπου τῆς Σουηδίας γονυπετοῦς, τὰς δεήσεις των ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς «αὐτῶν τῶν πιστῶν πριγκήπων τῆς ἁγίας Ἐκκλησίας»— ὅπως γράφει ἡ διεθνοῦς κύρους ἀγγλικανικὴ ἐφημερὶς «Τὲρς-Τάϊμς».

Τὸ ὅτι ἡ διάσκεψις δὲν κατέληξεν εἰς κάτι πλέον οὐσιαστικώτερον λυπεῖ βεβαίως τοὺς εὐρύτερον βλέποντας τὸν προορισμὸν τῆς Ἐκκλησίας. Πρέπει νὰ συγκρατῆται ὑπ' ὄψει τῶν ἀναγνωστῶν, ὅτι ἡ προετοιμασία της ὀφείλεται εἰς ἀνθρώπους, οἱ ὁποῖοι δὲν βλέπουν τὸν σκοπὸν τοῦ χριστιανισμοῦ ὁλοκληρούμενον μὲ τὴν ἐκπλήρωσιν τελετουργικῶν μόνον ὑποχρεώσεων, ἀλλ' ἀπ' ἐναντίας τὸν θεωροῦν περιλαμβάνοντα κοινωνικὰς καὶ ἠθικὰς ὑποχρεώσεις διὰ τῆς Ἐκκλησίας βεβαίως ἐπιδιωκομένας, ἀλλὰ ἐκτεινομένας, πολὺ πέραν τῶν τοίχων της.

Τὸ ὅτι δὲν ἐπετεύχθη λοιπὸν μία συμφωνία ἑνώνουσα τὰς αὐτοτελεῖς καὶ διαφόρους ἔστω Ἐκκλησίας ὑπὸ τὴν κοινὴν αὐτὴν κοινωνικὴν καὶ ἠθικὴν θρησκείαν τὴν ἀπὸ καὶ ἐκ τοῦ Χριστοῦ προελθοῦσαν εἶνε λυπηρόν. Ἰδίᾳ τώρα ποῦ ἐν ὀνόματι τοῦ Χριστοῦ τόσα διαπράττονται, ποῦ μία νέα θρησκεία ἀπὸ βορρᾶ ἀπειλεῖ διὰ πυρὸς καὶ μαχαίρας νὰ ἐπιβληθῇ ὅπου ὁ γαλήνιος Διδάσκαλος τῆς Ναζαρὲτ ἐκήρυξε τὴν ἀγάπην.

Ἀλλὰ βεβαίως δὲν πρέπει νὰ ἀποβάλλεται κάθε ἐλπίς. Τὸ γεγονὸς ὅτι δὲν ἐκρίθη περατωθὲν τὸ ἔργον τῆς διασκέψεως πρέπει νὰ θεωρηθῇ παρήγορον. Παραθέτομεν κατωτέρω σύντομον ρεπορτὰζ ἐπὶ τῶν ἐργασιῶν της.

* * *

Τὸ ἔργον τῆς διασκέψεως ἤρχισε διὰ κοινῆς προσευχῆς εἰς τὸν καθεδρικὸν ναὸν τῆς Λωζάννης, παρισταμένων ὅλων τῶν ἀντιπροσώπων ἐν ἐπισήμῳ περιβολῇ. Τὸ μεσαιωνικὸν κτίριον μὲ τὴν γοτθικῆς ἀρχιτεκτονικῆς μεγαλοπρέπειάν του, προσέδιδε πρόσθετον μεγαλεῖον εἰς τὴν φαντασμαγορικὴν ἐμφάνισιν ὑπερτετρακοσίων κληρικῶν μὲ τὰ χρυσοποίκιλτα πολυτελῆ των ἄμφια. Μετὰ τὸ τέλος τῆς λειτουργίας, ὁ πρόεδρος τοῦ Συνεδρίου, ἀρχιεπίσκοπος Νέας Ὑόρκης κ. Μπρέντ, ἀπηύθυνε συγκινητικὸν χαιρετισμὸν πρὸς τὰ μέλη τῶν ἀντιπροσωπειῶν, τονίσας τὴν ἐξαιρετικὴν σημασίαν τῆς διασκέψεως καὶ ἐξέθηκεν ἐν γενικαῖς γραμμαῖς τὰς ἀπόψεις του ἐπὶ τοῦ ἀντικειμένου αὐτῆς. Μετὰ ταῦτα οἱ ἀντιπρόσωποι κατηυθύνθησαν εἰς τὸ Πανεπιστήμιον τῆς πόλεως, τὸ ὁποῖον εἶχε ὁρισθῇ ὡς οἴκημα τῆς διασκέψεως, ὅπου τοὺς ὑπεδέχθη ὁ Πρόεδρος τῆς Ἑλβετικῆς Δημοκρατίας καὶ ὁ ἀντιπρόεδρος τῆς ὁμοσπονδίας τῶν ἑλβετικῶν Ἐκκλησιῶν διὰ καταλλήλων προσφωνήσεων.

Εἶνε ἐντελῶς ἀδύνατον νὰ περιληφθοῦν εἰς τὸν περιωρισμένον χῶρον μιᾶς ἀνταποκρίσεως τὰ πρακτικὰ 20ημέρου ἐργασίας. Τὰ τμήματα μόνον τῶν ἀγορεύσεων τῶν ὀρθοδόξων ἀντιπροσώπων ἀποτελοῦν ὑπὲρ τὰς ὀγδοήκοντα σελίδας. Εἰς αὐτὰ δὲ κυρίως ἀποβλέπομεν ἐνταῦθα. Κατὰ τὴν πρώτην ἡμέραν τῶν ἐργασιῶν ὁ Σεβασμιώτατος Θυατείρων εἰσηγήθη ἐπὶ τοῦ θέματος «Ἡ προσήλωσις πρὸς τὴν ἑνότητα». Ἀφοῦ κατ' ἀρχὴν ἐξέφρασε τὴν εἰλικρινῆ χαρὰν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως καὶ τὰς ἐλπίδας της, προέβη εἰς τὴν δήλωσιν ὅτι

"Ὅλαι γενικῶς αἱ ὀρθόδοξοι Ἐκκλησίαι οὐδέποτε βεβαίως θὰ συγκατατεθῶσι νὰ εἰσέλθωσιν εἰς συζήτησιν προκειμένου περὶ ζητημάτων δογματικῶν, τὰ ὁποῖα ἔχουσι κανονισθῇ ὑπὸ τῶν Οἰκουμενικῶν Συνόδων. Ὑπάρχουσιν ὅμως ἄλλα ζητήματα δευτερεύοντα, ἐπὶ τῶν ὁποίων εἶνε δυνατὸν νὰ διεξαχθῶσι συζητήσεις μεταξὺ τῶν ἀντιπροσώπων τῆς Ὀρθοδοξίας καὶ τῶν ἄλλων Ἐκκλησιῶν. Οἱ ὀρθόδοξοι ἐπιθυμοῦν διακαῶς τὴν προσέγγισιν καὶ τὴν φιλίαν τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν, ὅτι ὅμως δὲν βαυκαλίζονται ὑπὸ τῆς ἐλπίδος τῆς ἑνώσεως ἐντὸς ὀλίγων ὡρῶν ἄκρων δημιουργηθέντων ἀπὸ τὴν δρᾶσιν ἑκατονταετηρίδων.

Ὁ λόγος οὗτος, διαγράφων σαφῶς καὶ ἀπεριφράστως τὴν ἄποψιν τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἑνώσεως κατ' ἀρχήν, ἐνεποίησε μεγάλην αἴσθησιν, ἀμέσως δακτυλογραφηθεὶς καὶ διανεμηθείς. Ἡ τρίτη τῶν δημοσίων συνεδριάσεων τῆς ὁλομελείας ἀφεώρα τὸ θέμα «Ἡ φύσις τῆς Ἐκκλησίας», ἐπὶ τοῦ ὁποίου εἶχεν ὁρισθῇ εἰσηγητὴς ὁ Μακαριώτατος Ἀθηνῶν Χρυσόστομος. Ἀφοῦ ἐξεφράσθη ἡ λύπη τοῦ Συνεδρίου, διότι δὲν κατωρθώθη νὰ παρίσταται «ὁ διακεκριμένος ἐπιστήμων καὶ κληρικός», ἐδόθη ὁ λόγος εἰς τὸν κ. Ἀμίλκαν Ἀλιβιζᾶτον, ὁ ὁποῖος ἀνέγνωσεν ἐκ μέρους τοῦ ἀρχιεπισκόπου καταρτισθεῖσαν εἰσήγησιν. Τὸ θέμα ἐκ τῶν σπουδαιοτέρων τοῦ Συνεδρίου ἐν τῇ ἐκθέσει τοῦ Μακαριωτάτου ἀναλύεται ἀπὸ τῆς ὀρθοδόξου ἀπόψεως συντόμως, σαφῶς ἀλλὰ καὶ ἐμφαντικῶς.

Ἐννοεῖται ὅτι κατὰ τὰς ἐπακολουθούσας ἕκαστον θέμα μακρὰς συζητήσεις ἐκ τῶν προτεσταντῶν ἰδίᾳ ἀντιπροσώπων διετυπώθησαν γνῶμαι ἄκραι καὶ ἐλευθέριοι καὶ ἐπὶ ζητημάτων δογματικῶν. Ὑπῆρξαν ἀκόμη ἀντιπρόσωποι Ἀγγλικανοὶ ἐκφράσαντες τὴν ἰδέαν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν χωρὶς νὰ ληφθῇ ὡς βάσις ἑνωτικοῦ σημείου ἡ πίστις ἐπὶ τὸ πρόσωπον τοῦ Χριστοῦ, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ πέραν αὐτοῦ φραγμὸς πίστεως, τὴν ὁποίαν καθεὶς Χριστιανὸς ἠδύνατο νὰ ἔχῃ οἵαν θέλει. Ἐπειδὴ τοιοῦτος φιλελευθερισμὸς παρετηρήθη ἐπὶ πολλῶν ζητημάτων, οἱ ὀρθόδοξοι ἀντιπρόσωποι ἔκριναν ὅτι θὰ ἦτο δυνατὸν νὰ παρεξηγηθῇ ἡ στάσις των, ἐὰν δὲν διεμαρτύροντο κατὰ τῆς τοιαύτης τροπῆς τῶν συζητήσεων. Κατόπιν τούτου συνῆλθον εἰς ἰδιαιτέραν σύσκεψιν καὶ κατήρτισαν δήλωσιν σχετικήν, καθ' ἥν:

'Ἀποδέχονται τὴν ἔκθεσιν ἐπὶ τοῦ πρώτου θέματος (περὶ τοῦ διαγγέλματος τῆς Ἐκκλησίας πρὸς τὸν κόσμον) δὲν ψηφίζουν ὅμως ἐπὶ τῶν ὑπολοίπων, τὰ ὁποῖα ἀπομακρύνονται ἢ καὶ εἶνε καθ' ὁλοκληρίαν ἀντίθετα πρὸς τὸ πνεῦμα καὶ τὰς παραδόσεις τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας.

«Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία—λέγει περίπου ἡ δήλωσις—παρὰ τὰς ἀντιξόους περιστάσεις πρὸς τὰς ὁποίας ἀντιπαλαίουσιν ἱκαναὶ ἐκ τῶν ἐπὶ μέρους αὐτοκεφάλων αὐτῆς Ἐκκλησιῶν, ἔσπευσε νὰ ἀποστείλῃ τοὺς ἀντιπροσώπους αὐτῆς εἰς τὸ Συνέδριον, οἵτινες, οὐχὶ ἄνευ λύπης παρετήρησαν ὅτι αἱ τεθεῖσαι βάσεις πρὸς διατύπωσιν κοινῶν προτάσεων καὶ ἐπιψήφισιν παρεκκλίνουσιν ἐν πολλοῖς τῶν ἀρχῶν τῆς Ἐκκλησίας τὴν ὁποίαν ἀντιπροσωπεύουσιν. Ἐντεῦθεν θεωροῦσιν ἔργον συνειδήσεως νὰ ἀπόσχωσι τῆς ἐπιψηφίσεως τῶν γενομένων ἐκθέσεων, πλὴν μιᾶς—τῆς πρώτης. Ὅπως καὶ εἰς ἄλλοτε γενομένας διαπραγματεύσεις ἐτονίσθη, ἐν τοῖς ζητήμασι πίστεως καὶ θρησκευτικῆς συνειδήσεως, κατὰ τὴν Ὀρθόδοξον Ἐκκλησίαν, οὐδεὶς χωρεῖ συμβιβασμός. Οὐδὲ εἶνε δυνατὸν νὰ ὑποκρύπτωνται ὑπὸ τὰς αὐτὰς λέξεις δύο νοήματα καὶ δύο διάφοροι ἀντιλήψεις καὶ ἐξηγήσεις. Ἡ Ὀρθόδοξος Ἐκκλησία ἔχεται τῆς ἀρχῆς ὅτι τὰ ὅρια τῆς ἐλευθερίας τῶν ἐπὶ μέρους Χριστιανῶν εἶνε καθωρισμένα ἐπὶ τῇ βάσει τῶν κοινῶς ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀποφασισθέντων, καὶ τὰ ὁποῖα θεωρεῖ ὑποχρεωτικὰ διὰ πάντας. Τοῦτο δὲ ἰσχύει ὄχι μόνον περὶ τῶν ἤδη διατελούντων μελῶν αὐτῆς, ἀλλὰ καὶ περὶ ἐκείνων οἱ ὁποῖοι ἑνοῦνται μετ' αὐτῆς ἐν τῇ πίστει καὶ τῇ διοικήσει. Διότι φρονεῖ ὅτι πᾶσα ἕνωσις πρέπει νὰ στηρίζεται ἐπὶ τῆς κοινῆς πίστεως καὶ ὁμολογίας τῆς ἀρχαίας καὶ ἀδιαιρέτου Ἐκκλησίας τῶν ἑπτὰ οἰκουμενικῶν Συνόδων καὶ τῶν ὀκτὼ πρώτων αἰώνων.

Οἱ ἀντιπρόσωποι τῆς Ὀρθοδόξου Ἐκκλησίας μετὰ πολλῆς εὐχαριστήσεως θὰ ἔβλεπον πρὸ πάσης γενικῆς τῶν Ἐκκλησιῶν ἑνώσεως προηγουμένην τὴν μερικὴν ἕνωσιν τῶν Ἐκκλησιῶν τῶν ὑπὸ τῶν αὐτῶν διεπομένων γενικῶν ἀρχῶν. Καθ' ὅσον πρὸς τοιαύτην, ἐν κοινῷ συμβόλῳ ἡνωμένην, Ἐκκλησίαν, εὐχερέστερον θὰ ἠδύνατο νὰ συνεννοηθῇ ἐν καιρῷ καὶ αὕτη.»

Ἡ δήλωσις κατέληγεν ὡς ἑξῆς:

«Τονίζοντες ὅτι εἰς τὴν ἀνωτέρω ἡμῶν δήλωσιν προβαίνομεν ἐξ ἀκραιφνῶν λόγων θρησκευτικῆς συνειδήσεως, διαβεβαιοῦμεν τὸ Συνέδριον ὅτι μεγάλως ἐνταῦθα ἐνισχύθημεν εἰς τὴν ἐσωτερικὴν πεποίθησιν, ὅτι εἴμεθα πάντες ἡνωμένοι εἰς τὴν εἰς ἕνα Σωτῆρα Χριστὸν πίστιν.»

Μὲ τὴν δήλωσιν ταύτην, ὑποβληθεῖσαν τρεῖς ἡμέρας πρὸ τῆς λήξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς διασκέψεως, ἐτελείωσε καὶ ἡ ἐν τῷ Συνεδρίῳ δρᾶσις τῆς ὀρθοδόξου ἀντιπροσωπείας. Ἐν τούτοις ἡ γνωστοποίησίς της εἶχε τόσην ἐπίδρασιν ἐπὶ τῶν συνέδρων, ὥστε νὰ ἐπικρατήσῃ ἡ γνώμη ὅπως μὴ ληφθοῦν ἀποφάσεις, ἀλλὰ καταρτισθοῦν πορίσματα μόνον, τὰ ὁποῖα νὰ συζητηθοῦν κατ' ἰδίαν ὑπὸ τῶν διαφόρων Ἐκκλησιῶν καὶ νὰ ἐπανασυζητηθοῦν μετὰ τῶν ἐπ' αὐτῶν παρατηρήσεων εἰς νέαν διεθνῆ διάσκεψιν.

Κατόπιν τῆς ἀποφάσεως ταύτης ἐπανασυνεστήθη ἡ «Ἐπιτροπὴ συνεχείας», ἡ ἐπιφορτισμένη μὲ τὴν διεκπεραίωσιν τῶν ἀποφάσεων μέχρι τῆς νέας διασκέψεως. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην ἐκ τῶν ὀρθοδόξων μετέχουν: Ὁ Ἀρχιεπίσκοπος Ἀθηνῶν, ὁ Θυατείρων καὶ ὁ κ. Ἀλιβιζᾶτος, ὁ Σέρβος Ἐπίσκοπος Εἰρηναῖος, ὁ Βούλγαρος Μητροπολίτης (Σόφιας) Στέφανος καὶ ὁ καθηγητὴς Τσαγκὼφ καὶ ὁ Ρῶσσος καθηγητὴς (ὄχι Μπολσεβῖκος) Ἀρσένεφ.

Δ. Α.

ΟΜΙΛΕΙ Η ΑΔΕΛΦΗ ΤΟΥ ΒΑΝΤΖΕΤΤΙ

"ΔΙΑΤΙ ΕΓΙΝΕΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟΣ Ο ΑΔΕΛΦΟΣ ΜΟΥ„

ΕΝΑΣ ΤΡΑΓΙΚΟΣ ΕΡΩΣ

Ἡ Λουΐζα Βαντζέτι, ἡ ὁποία ἀνεχώρησεν ἐσπευσμένως εἰς Ἀμερικήν, διὰ νὰ ἴδῃ μίαν τελευταίαν φορὰν τὸν ἀδελφόν της πρὸ τῆς ἐκτελέσεώς του, ἔγραψε πρὶν ἐγκαταλείψῃ τὴν Γαλλίαν τὴν κατωτέρω ἱστορίαν, εἰς τὴν ὁποίαν, κατὰ τὴν γνώμην της, ὀφείλεται τὸ τραγικὸν τέλος τοῦ ἀνθρώπου αὐτοῦ, ποῦ τόσο ἀπησχόλησε τὴν διεθνῆ κοινὴν γνώμην.

«Ἡ ἐρωτικὴ ἱστορία, τὴν ὁποίαν θὰ διηγηθῶ, ἀναφέρεται εἰς τὴν ἐποχὴν ποῦ εἴμεθα ἀκόμη καὶ οἱ δύο πολὺ νέοι. Ἡ ἱστορία αὐτὴ εἶνε ἡ ἀφορμὴ ποῦ ὁ ἀδελφός μου ἔγινεν ἀναρχικὸς καὶ ἐμίσησε τόσον βαθειὰ τὴν κοινωνίαν καὶ τὰς ἀρχάς της. Ἀλλ' ὅτι ὁ ἀδελφός μου ἐσκότωσε, αὐτὸ δὲν τὸ πιστεύω. Ὁ ἀδελφός μου ἠγάπησεν εἰς τὴν πατρίδα μας Πιεμόντο ἕνα νέο κορίτσι, τὸ ὁποῖον τὸν ἠγάπησεν ἐπίσης μὲ ὅλην τὴν δύναμιν τῆς ψυχῆς του. Ἦτο μία ἀπὸ τῆς θερμὲς καὶ ἐνθουσιώδεις ἐκεῖνες ἀγάπες, ποῦ οἱ ἄνθρωποι δοκιμάζουν διὰ μίαν φορὰν εἰς τὴν ζωήν των καὶ διὰ τὴν ὁποίαν χρειάζονται δύο ἄνθρωποι τόσον νέοι, ὅσον ἦσαν καὶ οἱ δύο τους τότε.

»Ἡ οἰκογένεια τῆς κόρης, μία πλουσία καὶ ὑπερήφανη πατριαρχικὴ οἰκογένεια, ἦτο κατηγανακτισμένη διὰ τὴν ἀγάπην αὐτήν. Τὸ γεγονὸς ὅτι ἕνας πτωχὸς ἐργάτης, χωρὶς ὄνομα, ἐτόλμησε νὰ ἐπιθυμήσῃ μίαν κόρην τοῦ κύκλου της, ἀπετέλει δι' αὐτὴν σωστὸ ἔγκλημα. Οἱ ἀδελφοὶ τῆς νέας, συναντήσαντες μίαν ἡμέραν τὸν ἀδελφόν μου εἰς τὸν δρόμον, τὸν ἠπείλησαν ὅτι θὰ τὸν ἐξυλοκόπουν ἀγρίως ἐν ᾗ περιπτώσει ἐτόλμα νὰ προσβάλῃ διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν ἀδελφήν των, ἔστω καὶ δι' ἁπλοῦ χαιρετισμοῦ. Ἀλλ' ὁ ἀδελφός μου δὲν ἦτο ἀπὸ τοὺς ἀνθρώπους ποῦ φοβοῦνται. Ἐξ ἄλλου ἡ νέα τὸν ἠγάπα τόσον σφοδρά, ποῦ ἦτο ἀποφασισμένη νὰ ἐπιμείνῃ μέχρι τέλους. Ἕνα βράδυ ποῦ ὁ ἀδελφός μου ἐπέστρεφεν ἀμέριμνος εἰς τὸ σπίτι ἀνάμεσα ἀπὸ τοὺς ἐρημικοὺς δρόμους τῆς μικρᾶς πόλεως — ἐγύριζεν ἀπὸ ἕνα ραντεβοῦ του μὲ τὴν ἀγαπημένην του — ἐδέχθη τὴν ἀγρίαν ἐπίθεσιν τῶν ἐνεδρευόντων ἀδελφῶν τῆς νέας καὶ μερικῶν φίλων των. Ἐπηκολούθησε πραγματικὴ συμπλοκή, ἀποτέλεσμα τῆς ὁποίας ὑπῆρξεν ὁ βαρύτατος τραυματισμὸς τοῦ ἀνυπόπτου καὶ ἀόπλου ἀδελφοῦ μου ὑπὸ τῆς ὡπλισμένης διὰ μαχαιρῶν καὶ σιδηρῶν πυγμῶν ἡρωϊκῆς συντροφιᾶς, ἡ ὁποία, μετὰ τὸ δύσκολον κατόρθωμά της, ἐτράπη εἰς φυγήν.

Ὁ Βαρθολομαῖος Βαντζέττι

»Ἐνῷ ἀκόμη ὁ ἀδελφός μου ἐνοσηλεύετο, ἡ πατριαρχικὴ οἰκογένεια ἐνέκλειεν εἰς τὸ μοναστῆρι τὴν ἀτυχῆ κόρην, ἡ ὁποία ἐξηκολούθει νὰ ἀγαπᾷ τὸν ἀδελφόν μου, τώρα μάλιστα περισσότερον ἀπὸ πρίν. Μέσα εἰς τὸ μοναστῆρι ἡ κόρη ἔφθινε καθημερινῶς, μέχρις ὅτου ἀπέθανεν ἀπὸ μαρασμόν.

»Ἀπὸ τῆς ἐποχῆς ἐκείνης ὁ ἀδελφός μου ἔγινε ἄλλος ἄνθρωπος. Ἀπέφευγε νὰ ὁμιλῇ μὲ τοὺς ἀνθρώπους καὶ τὰ μάτια του ἐπῆραν μίαν ἔκφρασιν μελαγχολίας καὶ μίσους συγχρόνως, μίαν ἔκφρασιν, ἡ ὁποία ἔγινεν ἔκτοτε ἡ συνήθης ἔκφρασίς των.

»Μετ' ὀλίγον ὁ Βαρθολομαῖος μετέβη εἰς τὴν Ἀμερικὴν διὰ νὰ ἀρχίσῃ ἐκεῖ μίαν νέαν ζωήν. Εἰργάζετο ὑπὸ τὰς δυσμενεστέρας συνθήκας διὰ νὰ κερδίζῃ τὸ ψωμί του καὶ ἀσφαλῶς θὰ προώδευεν, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ἓν τραγικὸν γεγονός, τὸ ὁποῖον ἀνέκοψε τὸν δρόμον του. Μίαν ἡμέραν ὁ ἀδελφός μου μετέβη εἰς τὸ γραφεῖον κάποιας ἑταιρείας, ποῦ εἶχε δοσοληψίας, ὅταν δὲ ἦτο ἕτοιμος ν' ἀναχωρήσῃ συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, ἐπειδὴ τὴν στιγμὴν ἐκείνην ἀκριβῶς εἶχεν ἀνακαλυφθῇ ἕνα σημαντικὸν ἔλλειμμα εἰς τὸ ταμεῖον τοῦ γραφείου. Αἱ ὑπόνοιαι ἐστράφησαν ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὁ ὁποῖος δὲν κατώρθωσε ν' ἀποδείξῃ τὴν ἀθωότητά του. Ἰδοὺ τί μοῦ ἔγραφε τότε εἰς μίαν ἐπιστολήν του: «Σοῦ ὁρκίζομαι, ἀγαπημένη μου ἀδελφή, εἰς τὸ ὄνομα τῆς κόρης ἐκείνης, ποῦ ἡ ἀνάμνησίς της μοῦ εἶνε ἱερά, ὅσον τίποτε ἄλλο εἰς τὸν κόσμον αὐτόν, ὅτι ἀδίκως, τελείως ἀδίκως, μὲ ὑποπτεύθησαν».

»Ἀλλ' εἰς μάτην· αἱ ὑπάρχουσαι ἐνδείξεις ἦσαν ὅλαι ἐναντίον τοῦ ἀδελφοῦ μου, ὁ ὁποῖος κατεδικάσθη. Ὅταν μετ' ὀλίγον ἐξῆλθε τῶν φυλακῶν μὲ τὸ στίγμα τῆς ἐνοχῆς καὶ τῆς ἀτιμίας εἰς τὸ μέτωπον, ἔγινεν ἀκόμη ἐπαναστατικώτερος καὶ τὸ μῖσος του ἐναντίον τῶν ἀνθρώπων ἐκορυφώθη. Ὁ ἀθῶος αὐτὸς ἄνθρωπος, ὁ τιμωρηθεὶς τόσον σκληρά, ὁ πληγωθεὶς τόσον βαθειά, ἐζήτησε μίαν καταφυγὴν εἰς τὸν ἀναρχισμόν.

»Ἡ πεποίθησίς μου τοὐλάχιστον εἶνε αὐτή· τὰ δύο γεγονότα, περὶ τῶν ὁποίων ὡμίλησα ἀνωτέρω, εἶνε ἐκεῖνα ποῦ παρεσκεύασαν ἕνα τόσον οἰκτρὸν καὶ τραγικὸν τέλος εἰς τὴν ζωήν του. Εἰς τὴν τελευταίαν ἐπιστολήν ποῦ μοῦ ἔγραψε, κατέληγε διὰ τῶν ἑξῆς:

«Ἀγαπημένη μου ἀδελφή! Δὲν πρέπει νὰ χύσῃς δάκρυα, ἐπειδὴ φεύγω στιγματισμένος ἀπὸ τὴν ζωὴν αὐτήν... Τώρα ποῦ ἐνθυμοῦμαι τὰ χρόνια ποῦ ἐπέρασα εἰς τὸ μικρό μας Πιεμόντο, τῆς ἀτελείωτες νύκτες ποῦ ἔμεινα ἄγρυπνος, κυττάζοντας τὸ βαθὺ σκοτάδι, δὲν ἔχω πειὰ καμμίαν ἀμφιβολίαν ὅτι ὅλοι οἱ ἀπροσδιόριστοι φόβοι, ποῦ μ' ἐκυρίευαν τότε, ἦταν ἡ προαίσθησις τοῦ σημερινοῦ μου τέλους. Τὸ ξεύρω ὅτι δὲν μοῦ ἀπομένει τίποτε καλύτερον ἀπὸ τὸ ν' ἀποθάνω. Ἀλλ' ἴσως ὁ θάνατός μου συντελέσῃ κατά τι εἰς τὴν βελτίωσιν τῶν πραγμάτων τοῦ μέλλοντος, ἴσως γίνῃ ἀφορμὴ νὰ κτυπηθῇ ἡ ἀνισότης, καὶ ἡ ἀδικία, ποῦ βαρύνουν σήμερον τὴν μοῖραν τῶν συνανθρώπων μας...»

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΑΝΔΡΕΣ

ΜΠΕΝΙΤΟ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ (Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ ΚΑΙ Ο ΑΡΧΗΓΟΣ)

ΥΠΟ ΜΑΡΓΑΡΙΤΑΣ ΣΑΡΦΑΤΤΙ

XXXI

Η ΠΡΟΣΩΠΙΚΟΤΗΣ ΤΟΥ ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ

Μὲ ὅλας τὰς ἀντιφάσεις της καὶ τὰς περιπλοκάς της, ποιὰ εἶναι ἐπὶ τέλους ἡ φύσις τοῦ Μουσσολίνι; Ὑπὸ τὰς φαινομενικὰς διακυμάνσεις του, ποῖος εἶναι ὁ χαρακτήρ του; Τί ἄνθρωπος εἶναι κατὰ βάθος;

Μιὰ μέρα, ἡ φασιστικὴ ἐφημερὶς μιᾶς μεγαλουπόλεως ἔσχε μίαν ἔμπνευσιν. Ἔθεσεν ὡς θέμα διαγωνισμοῦ μεταξὺ τῶν ἀναγνωστῶν της τὸν καλύτερον ὁρισμὸν τοῦ Μουσσολίνι.

«Παρακαλῶ — ἐτηλεγράφησεν ὁ Πρωθυπουργὸς πρὸς τὸν νομάρχην— νὰ καλέσετε τὸν διευθυντὴν καὶ νὰ τὸν παρακαλέσετε νὰ θέσῃ αὐθωρεὶ τέρμα εἰς τὸ δημοψήφισμά του διὰ τῆς ἑξῆς δηλώσεως τοῦ ἐνδιαφερομένου: —Ὁ ἐντιμότατος Μουσσολίνι βεβαιοῖ, ὅτι ἀγνοεῖ ὁ ἴδιος τί ἀκριβῶς εἶνε πολύ. Πολὺ περισσότερον, ἐπομένως, οἱ ἄλλοι. Τὸ ἐν λόγῳ δημοψήφισμα δύναται νὰ ἐπαναληφθῇ, ἂν εἶνε ἀνάγκη, μετὰ πεντήκοντα ἔτη. Ὑπογραφή: Μουσσολίνι».

Πρόκειται ἴσως περὶ ψυχολογικῆς πλάνης, ἂν ἀληθεύῃ ὅτι οἱ θεαταὶ καὶ οἱ ἑρμηνευταὶ γνωρίζουν συνήθως περισσότερα δι' ἕνα συγγραφέα ἀπὸ τὸν ἴδιον, ἀλλ' ἐν πάσῃ περιπτώσει πρόκειται περὶ περιέργου ντοκουμέντου καὶ εἰς τὸ κάτω-κάτω εἰλικρινοῦς.

Πάντοτε δημοσιογράφος

Πρὸς τοὺς μεγάλους βιομηχάνους, οἱ ὁποῖοι σκέπτονται νὰ ἀποκλείσουν ἐκ τῶν συζητήσεων μεταξὺ τοῦ κεφαλαίου καὶ τῆς ἐργασίας μερικοὺς ὑπὲρ τὸ δέον τυχοδιωκτικοὺς ταραχοποιούς, ἀρέσκεται νὰ ἀντιλέγῃ:

—Γιατί νὰ προκρίνετε τὸ μέλλον αὐτοῦ τοῦ ἀνθρώπου; Εἰς τὸν Μουσσολίνι τοῦ 1914 θὰ ἠμπορούσατε νὰ προβλέψετε τὸν τωρινὸν Μουσσολίνι;»

Μία ἄλλη φίλη ἐφημερίς, ἀνησυχοῦσα, δὲν ἐνθυμοῦμαι ἐκ ποίας ἀφορμῆς —ριψοκίνδυνος ἐναέριος ἐκδρομὴ ἢ ἀπόπειρα— τὸν ἐξώρκιζε μὲ αὐτὰ τὰ λόγια:

«Σᾶς παρακαλοῦμεν νὰ θεωρῆτε τὸ πρόσωπόν σας ὡς ἱερόν».

Ὁ Μουσσολίνι ἀπήντησε:

«Μὲ φοβίζετε. Ἀφήσατε εἰς ἐμὲ τοὐλάχιστον ὅλον τὸν βέβηλον χαρακτῆρά μου».

Ποῦ θέλω νὰ καταλήξω; Νὰ δείξω—διὰ ὅλων αὐτῶν τῶν ἀπαντήσεων—ὅτι ὁ Μουσσολίνι εἰς τὴν Ἐξουσίαν παραμένει δημοσιογράφος.

—Ἀναλαμβάνων τὴν Κυβέρνησιν — ἔλεγε κάποτε πρὸς συναδέλφους—δὲν ἐλησμόνησα τὴν ἰδιότητά μου ὡς δημοσιογράφου. Μοῦ ἀρέσει πάντοτε νὰ παίρνω ἕνα φύλλο χαρτί, πρᾶγμα ποῦ μοῦ συμβαίνει συχνά, γιὰ νὰ γράψω πράγματα ποῦ ἠμπορεῖ νὰ ἐνδιαφέρουν τοὺς Ἰταλούς. Αὐτὸ καλεῖται, ἀναλόγως τῶν περιπτώσεων, ἐπίσημος ἀνακοίνωσις ἢ ἡμιεπίσημος δήλωσις. Πραγματικῶς πρόκειται περὶ μικρῶν ἄρθρων, τὰ ὁποῖα ἀποκαλύπτουν τὴν νοσταλγίαν μου πρὸς τὸ ἐπάγγελμα».

Πράγματι τολμᾷ νὰ γράψῃ εἰς ἕνα ἀνακοινωθέν: «Ὁ κ. Ζ..., βουλευτὴς ἐξ ἐπαγγέλματος». Εἰς ἄλλο ἔγγραφον, ὄχι ὀλιγώτερον ἐπίσημον καὶ μάλιστα ἐκτυπωθέν: «Περιστοιχιζόμεθα ὑπὸ μεντόρων καὶ παιδαγωγῶν· ἕκαστος ἔχει νὰ μᾶς προβάλλῃ τὸ γενναῖόν του δίλημμα». Περὶ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὁμιλεῖ ὡς ἑξῆς: «Εἶναι ἕνα μοναστῆρι λαϊκῶν, φαντασιοκόπων καὶ κατὰ τοῦτο ἀκριβῶς ἐπικινδύνων». Εἰς τοὺς τετρακισχιλίους λατόμους τοῦ Μόντε Ἀμιάτα, τῶν ὁποίων κηρύσσεται «ὁ ὄχι περιποιητικὸς φίλος», κάμνει τὴν ἑξῆς ἐξομολόγησιν: «Τὴν ἡμέραν ποῦ ἡ ἀντιπολίτευσις θὰ ἔπαυε νὰ μαίνεται διὰ λόγων διὰ νὰ ἔλθῃ εἰς τὴν πρᾶξιν, οἱ μαυροχίτωνες θὰ μετέβαλλον τὴν ἀντιπολίτευσιν αὐτὴν εἰς ὑπόστρωμα διὰ τὰ ἀντισκηνά των».

* * *

Τοῦ συνιστοῦν, διὰ μίαν ἕδραν εἰς τὴν Γερουσίαν, ἕνα Σινιόρε, ἕνα Κύριον, (χωρὶς ἄλλον τίτλον). Καὶ ἀπαντᾷ:

—Σύμφωνοι. Ξέρει νὰ διαβάζῃ καὶ νὰ γράφῃ;

Ἕνας ἀπὸ τοὺς πιστοὺς ὑπαρχηγούς του τοῦ τηλεγραφεῖ παρακαλῶν αὐτὸν νὰ φυλάξῃ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας γιὰ ἕναν «ἀπὸ τοὺς πρώτους φασιστάς».

Ἀπαντᾷ διὰ τῆς κεκανονισμένης ὁδοῦ:

«Πράγματι ἀπεφάσισα νὰ ἀναθέσω τὰ καθήκοντα ταῦτα εἰς τὸν σωφέρ μου Κύριλλον Τ..., ὅστις εὑρίσκεται παρὰ τὸ πλευρόν μου ἀπὸ τοῦ 1919, ξεύρει νὰ ταξειδεύῃ καὶ ἔχει ἑλκυστικώτατον παρουσιαστικόν».

Ἔδωκα ἕνα ὄνομα εἰς τὸ σύστημα ποῦ ἐμπνέει τὰς ἀποτόμους ἀποκρίσεις τοῦ Μουσσολίνι, αἱ ὁποῖαι δὲν εἶναι ὅλαι ἀλλόκοτοι. Κάθε ἄλλο. Εἶναι ἡ δίαιτα τοῦ σκωτσέζικου ντούς. Μία κρύο, μία ζεστὸ νερό.... Τὰ χάνει κανείς.

* * *

Ἡ ταχύτης τοῦ βλέμματος εἰς τὴν παρατήρησιν καὶ ἡ δύναμις τῆς διεισδύσεως εἰς τὴν ἔκφρασιν μιᾶς φυσιογνωμίας εἶναι προ-

Εἰς τὴν 4ην σελίδα

Ὁ ἐκλογεὺς μὲ τὰ ἑπτὰ πλαστὰ ἐκλογικὰ βιβλιάρια, τῶν ὁποίων δημοσιεύονται καὶ φωτογραφίαι

Η ΠΡΩΪΑ
ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ. 2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ. 15

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς (χρώματος κιτρίνου) αἱ φέρουσαι τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» κ. ΕΜΜ. Γ. ΠΕΡΠΙΝΙΑ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος εἶνε ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις ὡς καὶ αἱ ἔντυποι τοιαῦται ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ διαχειριστοῦ τῆς «Πρωΐας» καὶ τῆς σφραγῖδος τῆς ἐφημερίδος θεωροῦνται τελείως ἄκυροι καὶ δὲν ἀναγνωρίζονται.

σόντα, τὰ ὁποῖα ἡ δημοσιογραφία ἑδραιώνει καὶ ἀναπτύσσει. Καὶ ὁ δημοσιογράφος— ὁ ὁρμητικὸς καὶ καυστικός, ἐνίοτε δὲ παραφερόμενος δημοσιογράφος — δίδει σήμερον τὸ χέρι εἰς τὸν πολιτικόν, ὁ ὁποῖος δὲν εἶναι διόλου δυσηρεστημένος, κατὰ βάθος—κάθε ἄλλο—διὰ τὴν συνεργασίαν αὐτήν. Ἡ δημοσιογραφία κατέστρεψε—μαζὶ μὲ πολλὰ ἄλλα ντελικάτα πράγματα — τὴν διπλωματίαν τῆς παλαιᾶς σχολῆς, ἡ ὁποία ἦτο ὅλη στεναγμοὺς πίσω ἀπὸ τὸ ῥιπίδιον. Ἀλλὰ ἡ νέα ἁπλότης, σαφήνεια, χυδαιότης δὲν στεροῦνται ἀναγκαίας τέχνης καὶ ἐπιστήμης· λέγομεν μεγαλοφώνως καὶ εὐνοήτως, ὅ,τι πρὶν ἐψιθυρίζομεν. Εἴμεθα τοὐλάχιστον, βέβαιοι, ὅτι οἱ λόγοι μας φθάνουν εἰς τὸν πρὸς ὃν ὅρον ἀπερίφραστοι καὶ ὄχι παραμορφωμένοι. Ὅσον ἀφορᾷ τὰ πράγματα ποῦ οἱ ἄλλοι δὲν ἐπιθυμοῦν πράγματι νὰ ἀκούσουν ἐπαναλαμβανόμενα, δὲν εἶναι εὔκολον νὰ μὴ βγάζῃ κανεὶς τσιμουδιὰ σὲ κανένα;

—Ἡ δημοσιογραφία — λέγει ἀκόμη ὁ Μουσσολίνι —ἐσχημάτισε τὸ πνεῦμά μου. Αὐτὴ μ' ἔμαθε νὰ γνωρίσω τὴν ἀνθρωπίνην φύσιν, ἀντικείμενον καὶ ὄργανον τῆς πολιτικῆς. Πρὶν νὰ ἰδῶ εἰς τὸ Παλάτσο Γκίτζι, εἰς τὴν αἴθουσαν τῆς Νίκης, ὅλας αὐτὰς τὰς ἐπιτροπάς, αἱ ὁποῖαι μὲ πολιορκοῦν κάθε ἡμέραν μὲ τὰς ἀναφοράς των— μὲ τὸ δίκηό των, βέβαια, ἀφοῦ ἀντιπροσωπεύουν τὰ συμφέροντα τῆς χώρας— εἶδα νὰ παρελαύνουν ἀπὸ τὸ γραφειάκι μου τῆς ὁδοῦ Πάολο ντὲ Καγγόμπιο καὶ ἀπὸ τὸ γραφεῖόν μου τῆς ὁδοῦ Λουβαίν ἑκατοντάδες καὶ χιλιάδες Ἰταλῶν παντὸς ἐπαγγέλματος, πάσης ἡλικίας καὶ πάσης ἀποχρώσεως. Δύο Ἰταλίας, τὴν παραμάζουσαν καὶ τὴν ἀκμάζουσαν.

»Ἡ δημοσιογραφία μοῦ ἔδωκε μίαν ἄλλην συνήθειαν, τὴν τῆς ἐργασίας. Ἂν τὸ κυβερνᾶν δὲν εἶνε κάτι τὸ ὑπερβατικόν, ὅπως μερικοὶ θέλουν νὰ πιστεύουν, ἐν πάσῃ περιπτώσει εἶνε ἐργασία. Πρέπει νὰ ἠμπορῇ κανεὶς νὰ μένῃ εἰς τὸ γραφεῖόν του δέκα ἕως δώδεκα ὥρας τὴν ἡμέραν. Τέλος πάντων, ὅσος χρόνος ἀπαιτεῖται διὰ τὴν ἐξάντλησιν τῶν δυνάμεων ποῦ διαθέτει καθημερινῶς ἕνας ἄνθρωπος.

»Ξεύρετε ὅτι σέβομαι τὴν δημοσιογραφίαν καὶ ὅτι τὸ ἀπέδειξα. Ἐπιθυμῶ μόνον νὰ εὐνοήσῃ ὁ Τύπος τὰς ἀνάγκας, αἵτινες πειθαναγκάζουν τὴν Ἰταλίαν καὶ νὰ ἐξυπηρετῇ μόνον καὶ μόνον τὸ ἔθνος. Δὲν ξεύρω ἄν, εἰς τὴν ἐποχὴν αὐτὴν τοῦ ἐπιστημονικοῦ πολέμου, ὁ γυλιὸς ἑνὸς στρατιώτου ἠμπορῇ ἀκόμη νὰ χωρέσῃ μίαν στρατάρχικὴν ῥάβδον, ἀλλὰ τὸ χαρτοφυλάκιον ἑνὸς δημοσιογράφου πιθανώτατα ἠμπορεῖ. Ὁμιλῶ πρὸς ὅλους σας μὲ τὰ καλύτερα αἰσθήματα...»

Ἀγάπη πρὸς τὸν κίνδυνον.—Τὸ λιονταράκι

Στοχαστικὸς καὶ παρορμητικός, ρεαλιστὴς καὶ ἰδεαλιστής, βίαιος καὶ διαυγής, ρωμαντικὸς ἢ λυρικός, ἂν θέλετε, εἰς τὰς βλέψεις του, ἀλλὰ κλασσικῶς μετρημένος εἰς τὰς πράξεις του: εἰς τὸ ἐπίπεδον τῆς ἀνωτερότητος, ἡ ἰσορροπία του πηγάζει ἀπὸ τὰς διαφόρους αὐτὰς ἀντιθέσεις. Ἐκεῖνο ὅμως ποῦ εἶνε ἁπλοῦν εἰς τὴν ψυχήν του, εἶνε τὸ θάρρος. Ἀγαπᾷ τὸν κίνδυνον. Ἡ δειλία τοῦ προξενεῖ ἀπέχθειαν.

Τοῦ ἐδώρησαν μίαν λέαιναν, τὴν ὁποίαν ὠνόμασεν Ἰταλίαν. Μπαίνει στὸ κλουβί, καλῶν: «Ἰταλία! Ὤμορφη Ἰταλία!» Καὶ τὸ θηρίον, εἰς τὸ ἄκουσμα τῆς φωνῆς του, σηκώνεται σὰν τρελλό,- τρέχει, ζητεῖ ἕνα χάδι.

Ὅταν ἦτο μικροῦλα, τὴν εἶχε στὸ σπίτι του, σ' ἕνα δωματιάκι κοντὰ στὸ γραφεῖό του. Ἡ ὑπηρέτρια, μικρὰ φιλήσυχος χωρική, εἰς τὸ τέλος, πεισθεῖσα ἐκ τοῦ παραδείγματος, ἔπαιζε μαζί της σὰν μὲ γάταν.

—Προσέχετε, τώρα εἶνε μεγάλη. Καὶ οἱ τέσσαρες λέοντες ποῦ εἶνε μαζί της δὲν σᾶς γνωρίζουν.»

Ἀλλὰ ὁ διευθυντὴς τοῦ ζωολογικοῦ κήπου, ὅπου μετεφέρθη, ἀδίκως ὁμιλεῖ, τρομαγμένος λόγῳ τῆς εὐθύνης του. Ὅλα εἶνε μάταια. Τὸ θηρίον εἶνε τόσον ὡραῖον! Τόση δύναμις καὶ εὐκινησία! Ὁ Μουσσολίνι μπαίνει καὶ διασκεδάζει σὰν παιδί.

Εὑρέθησαν ἄνθρωποι νὰ τοῦ μεμφθοῦν, ὅτι ἐξέρχεται ἔφιππος. Ἀπάντησις:

—Αὐτὸ σημαίνει ἁπλούστατα ὅτι εἶμαι νέος. Θεῖον νόσημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖον γιατρεύεται κανεὶς λιγάκι κάθε ἡμέραν.»

Ἀλλὰ τὰ λέγει αὐτὰ εἰς τὴν Γερουσίαν, εἰς ἀγόρευσιν ἡ ὁποία εἶνε διάσημος. Ὅλον τὸ πρῶτον μέρος ἀφιερωμένον εἰς τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικήν, εἶχεν ἀναγνωσθῇ βραδέως καὶ σοβαρῶς. Ἔπειτα, ὡμίλησεν ἐκ τοῦ προχείρου, ἐτόνισε περιλάμπρως—ἐνώπιον ὅλων ἐκείνων τῶν σεβασμίων γερόντων, τῶν ἐνδοξοτέρων τῆς Ἰταλίας, — τὰ δικαιώματα τῆς νεότητος.

Ἡ νεότης του. Τὸ συνοφρύωμά του

Ἡ νεότης του κάμνει ἐντύπωσιν εἰς πάντα ὅστις ἔχει τὴν εὐκαιρίαν νὰ ἴδῃ καὶ νὰ ἀκούσῃ τὸν Μουσσολίνι εἰς τὴν ἰδιωτικήν του ζωήν, ἡ ζωηρὰ καὶ διαχυτικὴ νεότης του. Ἐξερχόμενος τῆς ἀκροάσεως δὲν ὑπάρχει κανεὶς ποῦ νὰ μὴν σκεφθῇ:

—Μπά, δὲν εἶνε διόλου ὅπως τὸν παριστάνουν. Δὲν μοιάζει μὲ τὰς εἰκόνας του. Εἶνε καλὸς καὶ χαριτωμένος.»

Καὶ ὅταν συμβῇ νὰ χαμογελάσῃ δημοσίᾳ, οἱ ἄνθρωποι συλλογίζονται:

—Κύττα πῶς εἶνε. Τὸν ξέρω. Τοῦ ἔχω μιλήσει. Οἱ φωτογράφοι μόνον τοῦ δίδουν πάντοτε τρομερὸν ὕφος!

Εἰς τὰς Ἀβρουζίας, μιὰ γυναῖκα διέσχισε μιὰ μέρα τὸ πλῆθος, ἔφθασε μέχρις αὐτοῦ καὶ τοῦ εἶπεν ἀφελῶς:

—Τέλος πάντων, γιατί ἡ φωτογραφίες σας σᾶς ἀσχημίζουν! Πάντοτε ἐκεῖνο τὸ θυμωμένον μέτωπον!»

Αὐτὴν τὴν παρατήρησιν κάμνουν καὶ οἱ Ἀμερικανοί, οἱ ὁποῖοι τὸν ὀνομάζουν, ἀνταγωνιζόμενοι τὸν Ὅμηρον: «ὁ υἱὸς τοῦ σιδηρουργοῦ μὲ τὰ ὡργισμένα φρύδια.»

Παρ' ὅλα ταῦτα, αἱ φωτογραφίαι του δὲν ψεύδονται. Γνωρίζων τοὺς ἀνθρώπους, φοβεῖται τὴν οἰκειότητά των. Τοῦ ἀρέσουν αἱ κομψαὶ καὶ κλεισταὶ συγκεντρώσεις, τὰ δεῖπνα τῶν τριῶν-τεσσάρων προσώπων.

—Ὄχι περισσότερα, λέγει, πιὸ πέρα εἶνε τὸ κοινόν.»

Εἰς τὸ «Πόπολο ντ' Ἰτάλια», εἰς τὰς ἐξαιρετικὰς περιστάσεις, ἠνοίγοντο φιάλαι οἴνου. Ὁ Μουσσολίνι ἐπέμενε νὰ τελειώσουν οἱ ἄλλοι γιὰ νὰ πάῃ νὰ πάρῃ ἕνα ποτήρι καὶ νὰ τὸ πιῇ μονορρουφί... Ἐλάχιστα κοινωνικός, ἐλάχιστα «κοσμικός». Ἐξ ἰδιοσυγκρασίας, περιποιεῖται τὴν «ἀγριωσύνη» του σὰν ἀσπίδα, σὰν ἀμυντικὸν ὅπλον: αὐτὴ εἶνε ἡ ἔννοια τοῦ περιφήμου συνοφρυώματος ποῦ ἀγαποῦν οἱ φωτογράφοι. Εἶνε λοιπὸν ἐν μέρει φυσικόν, ἐν μέρει τεχνητὸν ἢ θεληματικόν. Ἀλλὰ ἡ ἐκλογὴ μιᾶς στάσεως ὑπὸ ἑνὸς ἀτόμου εἶνε καὶ αὐτὴ ἀποκαλυπτικὴ τοῦ χαρακτῆρός του.

ΑΥΡΙΟΝ: Τὸ τέλος.

ΔΕΣΠΟΙΝΙΣ ἐγγράμματος, ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ, γνωρίζουσα τὴν γαλλικὴν δακτυλογραφίαν, ζητεῖ θέσιν εἰς γραφεῖον ἢ κατάστημα. Γράψατε: Ι. Φ. «Πρωΐαν»

ΣΤΗΛΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΚΥΡΙΑΣ

UN POINT FAIT TOUT!

Πραγματικά. Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴν παραδεχτοῦμε πῶς σὲ μιὰ κομψευόμενη γυναῖκα καὶ ἡ πειὸ παραμικρὴ λεπτομέρεια ἐλαττώνει ἢ ἀναδείχνει πάντοτε τὴν ἐμφάνισί της. «Τούτων οὕτως ἐχόντων» τὸ λοιπὸν ἂς μιλήσωμε γιὰ τὶς σάκκες, τὸ ἀναπόσπαστο, ἀλλὰ καὶ τόσο ἀνεξάρτητο αὐτὸ μέρος τῆς γυναικείας ἀμφιέσεως.

Σάκκες γιὰ τὸ ταγιέρ, σάκκες γιὰ τὸ ἀπογευματινὸ φόρεμα, σάκκες γιὰ τὰ βράδυα! Τί ποικιλία σχημάτων, τί ἀπρόοπτα ὑλικὰ γιὰ τὴν κατασκευή τους!

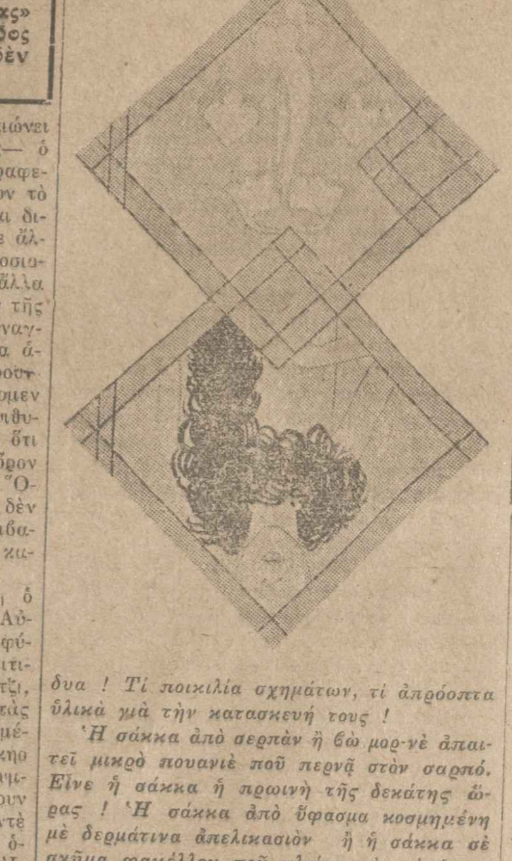

Ἡ σάκκα ἀπὸ σερπὰν ἢ ὄβ ὦ μορ-νὲ ἀπαιτεῖ μικρὸ πουανιὲ ποῦ περνᾷ στὸν σαρπό. Εἶνε ἡ σάκκα ἡ πρωινὴ τῆς δεκάτης ὥρας! Ἡ σάκκα ἀπὸ ὕφασμα κοσμημένη μὲ δερμάτινα ἀπελικασιὸν ἢ ἡ σάκκα σὲ σχῆμα φακέλλου ποῦ κλείνει μὲ μιὰ ζωηρόχρωμη μεταξωτὴ φούντα, εἶνε ἡ σάκκα τῶν 5 ὡρῶν. Αὐτὴ ποῦ παίρνομε στὰ τσάϊα ἢ στὶς βίζιτες καὶ ποῦ ἔχομε ὑπὸ μάλης. Καὶ ἡ μικροῦλα ποσὲτ ἀπὸ λαμέ, χάντρες, ἢ σεράς, ποῦ κρατᾶμε στὴ φοῦχτα μας, εἶνε ἡ σάκκα τῶν μεταμεσονυκτίων ὡρῶν. Ἡ σάκκα τῶν φώτων, τοῦ χοροῦ, τῶν ἀπολαύσεων, τῆς χαρᾶς!

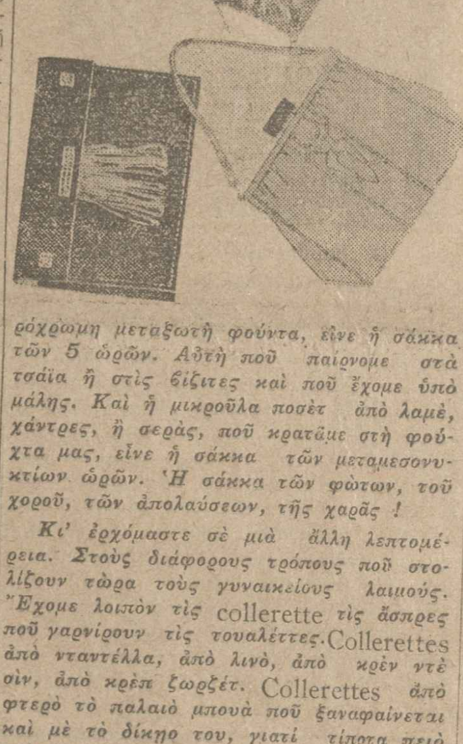

Κι' ἐρχόμαστε σὲ μιὰ ἄλλη λεπτομέρεια. Στοὺς διάφορους τρόπους ποῦ στολίζουν τώρα τοὺς γυναικείους λαιμούς. Ἔχομε λοιπὸν τὶς collerette *τὶς ἄσπρες ποῦ γαρνίρουν τὶς τουαλέττες.* Collerettes *ἀπὸ ντανtέλλα, ἀπὸ λινό, ἀπὸ κρὲν ντὲ σίν, ἀπὸ κρὲπ ζωρζέτ.* Collerettes *ἀπὸ φτερό· τὸ παλαιὸ μπουὰ ποῦ ξαναφαίνεται καὶ μὲ τὸ δίκηο του, γιατὶ τίποτα πειὸ κολακευτικὸ γιὰ τὸ πρόσωπο. Ἔπειτα ἰδοὺ τὰ πλισσὲ γιὰ* collerettes *τῶν ταγιέρ, καὶ τέλος ἰδοὺ τὴν πρωτότυπη ἐσάρπα ποῦ ἡ μισὴ εἶνε ἕνα χρῶμα κι' ἡ ἄλλη μισὴ ἄλλο καὶ ποῦ μπαίνει ἐπίσης μὲ ταγιέρ.*

ΡΑΔΙΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ
ΑΘ. ΛΑΜΠΑΔΑΡΙΔΟΥ ραδιολόγου
Ἡ τελειοτέρα ἐγκατάστασις Ἀκτίνων Χ καὶ ἡ μεγαλυτέρα ποσότης ΡΑΔΙΟΥ καθαροῦ. Διάγνωσις καὶ θεραπεία τῶν καλοήθων καὶ τῶν κακοήθων ὄγκων (Καρκίνου). Διὰ τοὺς πτωχοὺς ΔΩΡΕΑΝ.
Ἡ μοναδικὴ ἐν τῇ Ἐγγὺς Ἀνατολῇ ἐγκατάστασις ΡΑΔΟΝΙΟΥ (ἀερίου Ραδίου).
Ὁδὸς Πολυτεχνείου ἀρ. 8Α.
Ἀριθμὸς Τηλεφώνου 30—98

ΑΠΟ ΠΡΩΪΑΣ ΕΙΣ ΠΡΩΪΑΝ

Εἰλικρίνεια

Ἔλαβα ἐπὶ τέλους, Διλή, τὸ γράμμα σου, καὶ σ' εὐχαριστῶ γιὰ τὴν εἰλικρίνειά σου. Τὸ ἤξερα, ἀλλὰ εἶνε τόσο εὐχάριστο καὶ σὺ ἡ ἴδια νὰ τὸ ἐπιβεβαιώνῃς, πῶς κάποιο σου καινούργιο φλὲρτ σ' ἔκανε νὰ μὲ ξεχάσῃς τόσον καιρό. Μοῦ λὲς νὰ μὴ ζηλεύω, πῶς ὅλα αὐτὰ δὲν εἶνε τίποτε, πῶς εἶνε ἕνα μικρὸ φλὲρτ τοῦ ξενοδοχείου, στὰ μπάνια, ποῦ θὰ ἀφήσῃ φεύγοντας μαζὶ μὲ τὰ ἄδεια μπουκαλάκια σου καὶ μερικὰ σχισμένα γράμματα, ἐπάνω στὸ μάρμαρο, τῆς τουαλέττας, ὅταν θὰ γυρίσῃς γιὰ τὴν Ἀθήνα, πῶς ἐπλήττες φοβερὰ κι' εἶνε τόσο διασκεδαστικὸ ἕνα φλέρτ, ἕνας ἄνθρωπος ποῦ προσπαθεῖ νὰ μᾶς ἀρέσῃ καὶ δημιουργεῖ χίλιες ἀφορμὲς γιὰ νὰ μᾶς προσεγγίσῃ, πῶς ἐπὶ τέλους δὲν μπορεῖ ν' ἀρνηθῇ μιὰ συντροφιὰ ἑνὸς ἀνθρώπου, ποῦ τόσον ἀφιλοκερδῶς σοῦ προσφέρεται, ἐνῷ τόσες ἄλλες κυρίες τὸν ἐποφθαλμιοῦν. Ἔχεις δίκηο, ἀπόλυτο, καὶ σὲ διαβεβαιῶ πῶς δὲν ζηλεύω καθόλου. Θὰ ἤθελα μάλιστα, Διλή, ὁ τόσο περιποιητικὸς αὐτὸς κύριος νὰ ἤρχετο καὶ στὴν Ἀθήνα, νὰ σοῦ παρέχῃ ὅλες τὶς μικρές του ἐκδουλεύσεις κι' ἐδῶ, νὰ σοῦ κρατῇ τὰ ψώνια σου, νὰ βγάζῃ τὸν Μπόμπη περίπατο, νὰ παίρνῃ ἕνα μερίδιο ἀπὸ τὰ μικρὰ καὶ τόσο συχνὰ νευράκια σου, νὰ τὸν ζηλεύῃς κι' αὐτὸν λιγάκι, νὰ πεισματώνῃς καὶ μ' αὐτόν, καὶ νὰ μ' ἀφίνῃς καὶ μένα ἥσυχον. Ὑποθέτω πῶς κάποτε εἶχες ἐκδηλώσει τάσεις κομμουνισμοῦ, καὶ μοῦ ἔλεγες ὅτι εἶνε ὑπερτάτη ἀδικία ὁ ἕνας νὰ ἔχῃ πολλὰ καὶ ὁ ἄλλος νὰ μὴ ἔχῃ τίποτε. Πῶς θὰ ἠμποροῦσα ἐγὼ τάχα νὰ εἶμαι τόσο ἀπαιτητικός, ὥστε νὰ θέλω νὰ ἔχω ὅλα αὐτὰ τὰ εὐεργετήματα τῆς κτήσεώς σου ἐξ ὁλοκλήρου. Ἔπειτα, γιὰ συλλογίσου, θὰ ἠμποροῦσα κι' ἐγὼ νὰ φλερτάρω λιγάκι, νὰ φανῶ εὐχάριστος καὶ κάποιου ἄλλου, ἀντὶ τόσο μπουρζουαζίδικα νὰ εἶμαι περιωρισμένος εἰς τὴν ἐξυπηρέτησιν μιᾶς καὶ μόνης, ἔστω καὶ τῆς ὡραιοτέρας τῶν γυναικῶν. Γιατὶ τάχα καὶ κάποια ἄλλη ἰδιότροπη μικρὴ νὰ μὴ ἔχῃ τὴν εὐχαρίστησι νὰ θυμώνῃ μαζί μου, νὰ πετᾷ φουρκισμένη τὸ καπελλάκι της, νὰ μοῦ διηγῆται τὰ φλὲρ της κι' ἐγὼ νὰ μὴ ζηλεύω; Δὲν εἶνε λογικό. Ἐγὼ εἶμαι τόσο βολικὸς ἄνθρωπος! Ὥστε, ἀγαπημένο μου παιδί, μπορεῖς νὰ διασκεδάζῃς ὅσο θέλεις. Ἐλπίζω ὅτι θὰ ἔχω καὶ σύντομα νέα σου, καὶ ὅτι τὸ γράμμα σου δὲν θὰ εἶνε γεμάτο παράπονα πῶς δὲν ἀξίζω τὴν εἰλικρίνειά σου, πῶς μ' ἀγαπᾷς πάντα, πῶς αὐτὰ ποῦ σοῦ γράφω εἶνε προφάσεις, πῶς ποιὸς ξέρει τί μαγειρεύω στὴν Ἀθήνα καὶ θέλω νὰ σὲ προκαταλάβω, πῶς ἐβαρέθηκα τὰ φλὲρτ καὶ ὅλα ὅσα τόσες φορὲς ἔχουμε εἰπῆ χωρὶς λόγο. Μοῦ ἔγραψες μὲ τόση εἰλικρίνεια. Μποροῦσα νὰ μὴ σοῦ ἀπαντήσω;

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Οἱ Ἕλληνες εἰς τὴν Ντωβίλ

ΝΤΩΒΙΛΛ Αὔγουστος. (Ἐκτάκτου συνεργάτου).— Ἡ Ντωβίλλ, ποῦ εἶνε τὸ ἐντευκτήριον ὅλης τῆς εὐρωπαϊκῆς ἀριστοκρατίας, ἰδίᾳ τῆς γαλλικῆς, φιλοξενεῖ καὶ πλείστους Ἕλληνας, τῶν ὁποίων τὰ ὀνόματα φιγουράρουν εἰς τὰς κοσμικὰς στήλας τῶν Παρισινῶν ἐφημερίδων.

Πῶς περνοῦμε; Εἶνε νὰ ρωτᾶτε; Περίφημα... Βέβαια οὔτε τὸν ἑλληνικὸν οὐρανὸν ἔχομεν ἐδῶ, οὔτε ἑλληνικὴν θάλασσαν. Καὶ ὁ καιρός... Ἄθλιος. Πότε βρέχει, πότε φυσᾷ, πότε δὲν ξέρει τί κάνει... Ἀλλὰ ἡ Ντωβίλλ εἶνε τόσον συμπαθητικὸν μέρος, εἶνε τόσον τῆς μόδας, τὸ πρόγραμμα τῶν διασκεδάσεων τόσον συναρπαστικόν, ὥστε δὲν ἔχει καιρὸν νὰ πλήξῃ κανεὶς μὰ οὔτε καὶ νὰ παραπονεθῇ.

Κατὰ τὸ μεσημέρι εἰς τὸ μπὰρ τοῦ Ἡλίου, πλησίον τοῦ Ἀγᾶ-Χάν, τοῦ πρίγκηπος ντὲ Καραμὸν-Σιμαΐ, τοῦ κόμητος καὶ τῆς κομήσσης ντὲ Λαρροσφουκώ, τοῦ κ. Σααπέν, διευθυντοῦ τῆς «Ματέν», τῆς Μιστεγκέτ, τῆς Σεσὶλ Σορὲλ καὶ τοῦ κόμητος ντὲ Σεγκὺρ διακρίνομεν πλείστους Ἕλληνας: τὸν κ. Ἀθανάσιον Βαλλιάνον, τὸν ἀκόλουθον τῆς ἑλληνικῆς πρεσβείας, τὴν κ. Βαλλιάνου, τὸν κ. Ἠλίαν Ἠλιόπουλον, τὸν κ. Νῖκον Ζωγράφον καὶ τὴν κυρίαν του. Τὰς κ.κ. Ζωὴν καὶ Σεβαστὴν Ζαχάρωφ, τὴν κ. Καίτην Κουγιουμτζιάν, τὰς δας Λέλαν Καστρίτζη καὶ Ἔλλην Ζαχάρωφ, τὸν κ. Στέφ. Βλαστόν, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Στεφ. Εὐγενίδη, τὸν κ. καὶ τὴν κ. Ι. Χωρέμη, τὴν κ. Ἰωάννου Ράλλη, τὸν κ. Σαλβάγον, τὸν κ. Κωστόπουλον, τὸν κ. Ν. Μαζαράκην κ.ἄ.

Οἱ συμπατριῶται μας δίνουν καὶ παίρνουν παντοῦ, μερικοὺς δὲ θαμῶνας τοῦ Καζίνου τοὺς εὐνοεῖ καὶ ἡ τύχη. Χαρευτικὴ κίνησις μεγάλη στὸ χὼλλ καὶ στὸ ἐντὸς τοῦ Καζίνου εὑρισκόμενον ἑστιατόριον τῶν Ἀμπασσαντέρ, τὸ ὁποῖον εἶνε τὸ ραντεβοῦ τῆς ἀριστοκρατίας καὶ ἔχει μάλιστα διευθυντὴν Ἕλληνα, τὸν ἐκ Κερκύρας κ. Βοντετσιάνον.

Κοσμικὸς

Ἀγῶνες εἰς τὸ Ἀμαρούσιον

Εἰς τὸ γυμναστήριον τοῦ Ἀμαρουσίου θὰ τελεσθοῦν τὴν πρώτην Κυριακὴν τοῦ Ὀκτωβρίου ἀθλητικοὶ ἐφηβικοὶ ἀγῶνες συμμετοχῇ ὅλων τῶν ἐν Ἀττικῇ ἀνεγνωρισμένων ἀθλητικῶν σωματείων.

ΤΟ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ„

"ΤΟ ΜΟΝΑΣΤΗΡΙ ΤΗΣ ΠΑΡΜΑΣ„

ΤΟΥ ΣΤΑΝΤΑΛ (HENRI BEYLE)

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

—Οὔτε ἰδέαν ἔχει γιὰ τὸν μικρό μου Φαβρίκιον, ἐσκέφθη ἡ χορεύτρια κατενθουσιασμένη. Μποροῦμε τώρα νὰ τοῦ τὴν φτειάξωμε μιὰ χαρά!

Ὁ Φαβρίκιος δὲν ἐμάντευσε τὴν εὐτυχίαν του. Εὑρίσκων τὴν ἑπομένην ἑρμητικῶς κλειστὰ τὰ παράθυρα τῆς Φαύστας καὶ μὴ βλέπων αὐτὴν πουθενά, ἤρχισε νὰ εὑρίσκῃ κάπως παρατεταμένην τὴν ἀστειότητα, εἶχε δὲ καὶ τύψεις.

—Σὲ τί θέσι βάζω τὸν καϋμένο τὸν Μόσκα! Θὰ τὸν νομίζουν γιὰ συνένοχό μου καὶ θὰ τὸν καταστρέψω. Ἂν ὅμως ἐγκαταλείψω ἕνα σχέδιον ποῦ ἔχω ἀπὸ τόσον καιρόν, τί θὰ ἔλεγεν ἡ δούκισσα ὅταν τῆς διηγηθῶ τὰς ἐρωτικάς μου δοκιμάς;

Ἕνα βράδυ, ὅπου ἦτο ἕτοιμος νὰ ἐγκαταλείψῃ τὸ παιχνίδι, κατόπιν τῶν σκέψεων αὐτῶν τὰς ὁποίας ἔκαμνε κάτω ἀπὸ τὰ ὑψηλὰ δένδρα ποῦ ἐχώριζαν τὸ σπίτι τῆς Φαύστας ἀπὸ τὸ Φρούριον, παρετήρησεν ὅτι παρηκολουθεῖτο ἀπὸ ἕνα μικρόσωμον κατάσκοπον. Εἰς μάτην, διὰ νὰ τὸν ἀποφύγῃ, ἐπέρασεν ἀπὸ διαφόρους δρόμους. Ὁ μικροσκοπικὸς ἐκεῖνος κατάσκοπος, διὰ τὸν ἄφηνεν οὔτε βῆμα. Χάσας τὴν ὑπομονήν του ἔτρεξεν εἰς ἕνα ἐρημικὸν δρόμον, ὅπου τὸν ἐπερίμεναν οἱ ἄνθρωποί του. Εἰς ἕνα νεῦμά του ἐπέπεσαν κατὰ τοῦ πτωχοῦ μικροῦ κατασκόπου, ὁ ὁποῖος ἔπεσε γονατιστὸς ἐμπρός του.

Ἦτο ἡ Μπετίνα, ἡ καμαριέρα τῆς Φαύστας. Μετὰ τριήμερον πλῆξιν καὶ κλείσιμον, μεταμφιεσμένη εἰς ἄνδρα, διὰ τὸν φόβον τοῦ κόμητος Μ..., εἶχε σταλῇ ἐκ μέρους τῆς κυρίας της διὰ νὰ εἰπῇ εἰς τὸν Φαβρίκιον ὅτι τὸν ἠγάπα μὲ πάθος καὶ ἐφλέγετο ἀπὸ τὴν ἐπιθυμίαν νὰ τὸν ἰδῇ. Δὲν ἠμποροῦσε ὅμως νὰ ἐμφανισθῇ πλέον εἰς τὴν ἐκκλησίαν τοῦ Ἁγίου Ἰωάννου.

—Ἐπὶ τέλους! εἶπεν ὁ Φαβρίκιος. Ζήτω ἡ ἐπιμονή!

Ἡ μικρὴ καμαριέρα ἦτον νόστιμη, καὶ αὐτὸ ἔκαμε τὸν Φαβρίκιον νὰ λησμονήσῃ τὰς σκέψεις του περὶ ἠθικῆς. Τοῦ εἶπεν ὅτι ὁ περίπατος καὶ ὅλοι οἱ δρόμοι ὅπου εἶχαν περάση τὸ βράδυ ἐκεῖνο ἐφυλάσσοντο προσεκτικά, χωρὶς νὰ φαίνεται, ἀπὸ τοὺς κατασκόπους τοῦ Μ... Εἶχαν ἐνοικιάση δωμάτια εἰς τὰ ἰσόγεια ἢ τὰ πρῶτα πατώματα τῶν σπιτιῶν, καὶ κρυμένοι πίσω ἀπὸ τὰ παραθυρόφυλλα, χωρὶς νὰ κάνουν καθόλου θόρυβον, παρετήρουν τί συνέβαινε εἰς τὸν κατ' ἐπίφασιν ἔρημον δρόμον, καὶ ἤκουαν τί ἐλέγετο.

—Ἂν οἱ κατάσκοποι ἀνεγνώριζαν τὴν φωνήν μου, εἶπεν ἡ μικρὴ Μπετίνα, θὰ ἤμουν μαχαιρωμένη χωρὶς οἶκτο ὅταν θὰ γύριζα εἰς τὸ σπίτι, καὶ ἴσως καὶ ἡ κυρία μου μαζί μου.

Ὁ τρόμος αὐτὸς τὴν ἔκαμε πλέον χαριτωμένην εἰς τὰ μάτια τοῦ Φαβρικίου.

—Ὁ κόμης Μ... εἶνε μανιώδης, καὶ ἡ κυρία μου ξέρει πῶς εἶνε ἱκανὸς γιὰ ὅλα... Μοῦ ἀνέθεσε νὰ σᾶς εἰπῶ ὅτι θὰ ἤθελε νὰ εἶνε ἑκατὸν μίλλια μακρυὰ ἀπ' ἐδῶ μαζί σας.

Διηγήθηκε τότε τὴν σκηνὴν τῆς ἡμέρας τοῦ Ἁγίου Στεφάνου καὶ τὴν μανίαν τοῦ Μ..., ὁ ὁποῖος εἶχεν ἰδῇ ὅλα τὰ βλέμματα καὶ τὰ ἐρωτικὰ νοήματα ποῦ ἡ Φαύστα, τρελλὴ ἀπὸ ἔρωτα, τοῦ εἶχεν ἀπευθύνῃ. Ὁ κόμης εἶχε βγάλῃ τὸ μαχαίρι, ἁρπάξῃ τὴν Φαύσταν ἀπὸ τὰ μαλλιά, καὶ χωρὶς τὴν ἑτοιμότητά της θὰ ἦτο χαμένη.

Ὁ Φαβρίκιος ἀνέβασε τὴν Μπετίνα εἰς ἓν μικρὸν διαμέρισμα ποῦ εἶχεν ἐκεῖ κοντά. Τῆς διηγήθηκε ὅτι ἦτο ἀπὸ τὸ Τουρῖνον, υἱὸς ἑνὸς μεγάλου ἄρχοντος, ὁ ὁποῖος πρὸς τὸ παρὸν εὑρίσκετο εἰς Πάρμαν, καὶ διὰ τοῦτο ἦτο ὑποχρεωμένος νὰ κρύπτεται. Ἡ Μπετίνα τοῦ ἀπήντησε γελῶσα ὅτι ἦτο μεγαλύτερος ἄρχων ἀφ' ὅτι ἤθελε νὰ φαίνεται, καὶ ὁ ἥρως ἐχρειάσθη πολλὴν ὥραν διὰ νὰ ἐννοήσῃ ὅτι ἡ νόστιμη ἐκείνη γυναικοῦλα τὸν ἐνόμιζε ὡς τὸν πρίγκηπα διάδοχον τῆς Πάρμας. Ἡ Φαύστα ἤρχιζε νὰ φοβεῖται καὶ ν' ἀγαπᾷ τὸν Φαβρίκιον, καὶ εἶχεν ἀποφασίσῃ νὰ μὴν ἀποκαλύψῃ τὸ ὄνομά του, οὔτε εἰς τὴν καμαριέραν της, εἰς τὴν ὁποίαν ἔλεγεν ὅτι ἦτο ὁ πρίγκηψ. Ὁ Φαβρίκιος ὡμολόγησεν ἐν τέλει ὅτι ἦτο πράγματι ὁ πρίγκηψ.

(Ἀκολουθεῖ)

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον Βουλιαγμένης

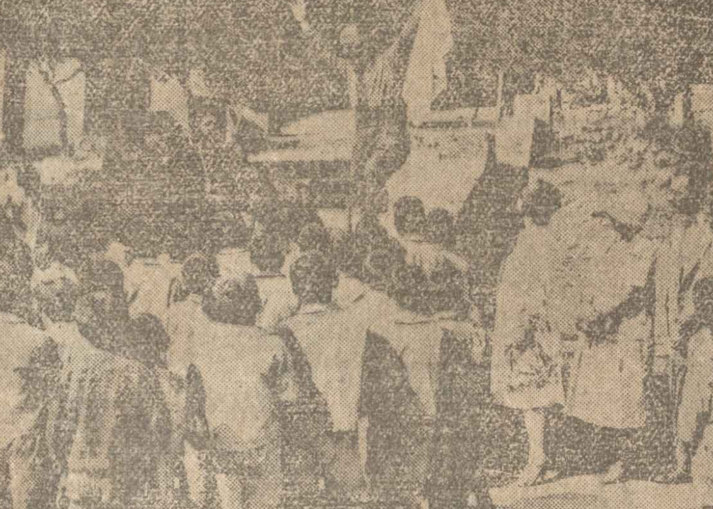

Ὁ κ. Ματσούκας μὲ τὴν κυανόλευκον εἰς τὰς χεῖρας ἐνθουσιάζει τοὺς μικροὺς τροφίμους

(Φωτογραφία «Πρωΐας„

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Βουλιαγμένης ἐνέσκηψε προχθὲς ὡς θύελλα ὁ Ματσούκας. Ὁ ἐνθουσιώδης ποιητής, ὅπως συνήθως, δὲν ἐπήγαινε νὰ ἐπισκεφθῇ τοὺς μικροὺς φίλους του μ' ἀδειανὰ τὰ χέρια. Ἔφερνε μαζί του ἕνα ὀγκῶδες πακέτο γεμᾶτο ἐκλεκτὲς καραμέλλες καὶ ἕνα μεγάλο τενεκὲ λευκοῦ, ἀποστειρωμένου τυροῦ Παστέρ.

Οἱ μικροὶ τρόφιμοι, οἱ ὁποῖοι τόσα ὀφείλουν εἰς τὸν ἱδρυτὴν τοῦ «Λευκοῦ Σταυροῦ» τοῦ ἔκαμαν θερμὴν καὶ ἐνθουσιώδη ὑποδοχήν.

Μετ' ὀλίγον ὁ ποιητὴς ἀνεβασμένος ἐπάνω εἰς τὸ πεζοῦλι τῆς αὐλῆς καὶ περιτριγυρισμένος ἀπὸ τοὺς μικροὺς τοῦ Ὀρφανοτροφείου, τοὺς ἐνεθουσίαζε μ' ἕνα ὡραῖον καὶ ἐμπνευσμένον ὕμνον πρὸς τὴν ἐργασίαν καὶ τὸ καθῆκον.

Εἰς τὸν Ματσούκαν ἀπήντησε μὲ θαυμαστὸν θάρρος καὶ ὕφος ὁ μόλις 12ετὴς ἐκ Μπουτζᾶ τρόφιμος τοῦ Ὀρφανοτροφείου Πέτρος Λούνας:

—Τὰ χρυσᾶ λόγια ποῦ μᾶς εἴπατε, ἤρχισε τὴν προσφώνησίν του πρὸς τὸν ποιητήν, θὰ μείνουν μέσα στὴν καρδιά μας ὡς ἱερὰ παρακαταθήκη. Καὶ τὰ λόγια ποῦ μᾶς εἴπατε θὰ καρποφορήσουν. Σᾶς εὐχαριστοῦμε δι' ὅλα αὐτὰ ποῦ ἐκάνατε γιὰ μᾶς καὶ εὐχαριστοῦμε καὶ ὅλους ἐκείνους ποῦ μᾶς προστατεύουν...

* * *

Εἰς τὸ Ὀρφανοτροφεῖον τῆς Βουλιαγμένης γίνεται μία πρώτης τάξεως ἐργασία. 120 παιδάκια, προσφυγόπαιδα κατὰ τὸ πλεῖστον καὶ ὀρφανὰ πολέμου, ζοῦν εἰς τὴν θαυμασίαν ἐκείνην θέσιν ὑπὸ τοὺς καλυτέρους δυνατοὺς ὅρους, χάρις εἰς τὰς ἀόκνους προσπαθείας τοῦ διευθυντοῦ τοῦ Ὀρφανοτροφείου αἰδεσιμωτάτου ἀρχιμανδρίτου κ. Ἀκακίου Λαυριώτη καὶ τὴν οἰκονομικὴν ἐνίσχυσιν καὶ προστασίαν τοῦ Σ. Ἀρχιεπισκόπου Ἀθηνῶν κ. Χρυσοστόμου.

Τὸ Ὀρφανοτροφεῖον περιλαμβάνει πλῆρες ἑπτατάξιον δημοτικὸν σχολεῖον διδάσκουν δὲ ἐν αὐτῷ, ἐκτὸς τοῦ διευθυντοῦ, καὶ οἱ κ.κ. Δημ. Ζαγανιάρης, Π. Παπαευθυμίου καὶ ὁ ἐπιμελητὴς κ. Ράμφος.

Περὶ τῶν ἀναγκῶν καὶ τῆς λειτουργίας ἐν γένει τοῦ Ὀρφανοτροφείου τῆς Βουλιαγμένης ἡ «Πρωΐα» θ' ἀσχοληθῇ εἰς ἄλλο φύλλον ἐκτενέστερον.

Γραμματοκιβώτιον

Μὴ χειρότερα

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»,

Πολὺ ὀρθὰ ὅσα σήμερον γράφετε διὰ τὸ ἀμελέτητον τῶν νέων φορολογιῶν εἰς τὰ εἴδη τῆς ἀπολύτου ἀνάγκης. Ἐπεβλήθησαν κατὰ ἐντελῶς ἀβασάνιστον τρόπον δασμοὶ δυσανάλογοι καὶ πρὸς τὴν ἀξίαν καὶ πρὸς τὴν ἀντοχὴν αὐτῶν τῶν εἰδῶν. Ἐπὶ τινων μάλιστα τῶν εἰδῶν τούτων ἡ φορολογία εἶνε τοσοῦτον ἐπαχθὴς ὥστε ν' ἀποκλείεται ἡ εἰσαγωγή των ἀφοῦ καθίστανται ἐκ ταύτης ἀνέφικτα διὰ τὸ κοινόν.

Φορολογεῖται ἄφνης τὸ τυρὶ τῆς Ὀλλανδίας πρὸς 26 δραχμὰς κατ' ὀκᾶν, ἤτοι 100 τοῖς ἑκατὸν ἐπὶ τῆς ἀξίας του, αἱ σαρδέλλαι τοῦ κουτιοῦ πρὸς 3 περίπου δραχμὰς τὸ κουτί, ἤτοι 75 ο)ο τῆς ἀξίας των, τὸ φρέσκο βούτυρον εἰς κυτία πρὸς 45 δραχμὰς τὴν ὀκᾶν καὶ οὕτω καθεξῆς.

Καὶ ὅμως τὰ εἴδη αὐτὰ ἀπετέλουν, δύναταί τις νὰ εἴπῃ μετὰ βασιμότητος, τὴν μοναδικὴν τροφὴν τῶν ἀπόρων τάξεων. Μιὰ λογικὴ φορολογία εἰς τὴν παροῦσαν δυσχερῆ τοῦ Κράτους στιγμὴν θὰ ἦτο δικαία, ἀλλ' ἡ ἐπιβληθεῖσα τοιαύτη ὑπερβαίνει κάθε ὅριον ἀντοχῆς.

Καὶ γεννᾶται ἤδη τὸ ἐρώτημα: Τί ἐπιδιώκει ἆρά γε ἡ Κυβέρνησις διὰ τῶν φορολογιῶν τούτων; Προσδοκᾷ ταμειακὴν ἀπόδοσιν; Τοῦτο εἶνε λίαν ἀμφίβολον ἀφοῦ πολλὰ τῶν εἰδῶν τούτων θὰ παύσουν εἰσαγόμενα ὡς μὴ εὑρίσκοντα μὲ τὸ νέον κόστος κατανάλωσιν. Μήπως ἐνίσχυσιν τῆς ἐθνικῆς παραγωγῆς; Ἀλλ' αὕτη ἀπεδείχθη τελείως ἀνίκανος νὰ θεραπεύσῃ τὰς ἀνάγκας τοῦ τόπου, ἀφοῦ ὁ τυρὸς καὶ τὸ βούτυρον καὶ ὅλα τὰ ἄλλα, μολονότι ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὴν κλίμακα τοῦ τιμαρίθμου—παράδειγμα τὸ βούτυρον ὅπερ ἐπωλεῖτο προπολεμικῶς 5 δρ. καὶ τώρα ἔφθασε τὰς 140, περίπου 30 φορὰς περισσότερον—δὲν ἐπαρκοῦν εἰς τὰς ἀνάγκας τῆς καταναλώσεως.

Τὸ μόνον θετικὸν ἀποτέλεσμα θὰ εἶνε ὅλα τὰ εἴδη τὰ ἐγχώρια, τυρός, βούτυρον, νωποὶ ἰχθεῖς κλπ., νὰ ἀνέλθουν εἰς ὕψη δυσθεώρητα πρὸς ἐπαύξησιν τῆς κακοδαιμονίας τοῦ τόπου, χωρὶς νὰ ὑπάρχῃ τοὐλάχιστον ἡ παρηγορία ὅτι θὰ βελτιωθοῦν τὰ οἰκονομικὰ τῆς χώρας, ἐκτὸς ἐκείνων ἐλαχίστων παραγωγῶν.

Καὶ νὰ σκέπτεται κανεὶς ὅτι τὰ μέτρα ταῦτα ἐπεβλήθησαν μὲ τὴν δικαιολογίαν μακρᾶς καὶ ἐμπεριστατωμένης μελέτης τῆς καταστάσεως, καὶ μάλιστα ἀπὸ Κυβέρνησιν εὐρυτάτου συνασπισμοῦ.

Μὴ χειρότερα, ἂν εἶνε δυνατὸν νὰ ὑπάρχουν καὶ χειρότερα.

Ἀθῆναι, 30 Αὐγούστου, 1927

Μετὰ πάσης τιμῆς
Ν. Κατσάρης

Λύκοι εἰς τὴν Ἀττικὴν

Ἡ Διοίκησις χωροφυλακῆς Ἀττικοβοιωτίας ἀπέστειλεν ἔγγραφον εἰς τὸν πρόεδρον τοῦ «Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν» κ. Φρ. Μαυρομμάτην διὰ τοῦ ὁποίου παρακαλεῖ ὅπως ἀνατεθῇ εἰς ὁμάδα ἐμπείρων Ἀθηναίων κυνηγῶν ἡ ἐξολόθρευσις μικρᾶς ἀγέλης λύκων, ἡ ὁποία ἐμφανισθεῖσα εἰς τὸ Καπανδρίτι καὶ Καλιατζίκι ἐπροξένησε μεγάλας καταστροφὰς εἰς τὰ ἐκεῖ ποίμνια. Ἐπίσης ζητεῖται ἡ συνδρομὴ τοῦ «Κυνηγετικοῦ Συνδέσμου Ἀθηνῶν» διὰ τὴν ἐξολόθρευσιν ἑτέρας ἀγέλης λύκων ἐμφανισθείσης παρὰ τὴν θέσιν Μόλα τῆς Πάρνηθος.

Ὁ κ. Μαυρομμάτης συνεννοεῖται ἤδη μετὰ τοῦ συμβουλίου τοῦ Συνδέσμου διὰ τὴν διοργάνωσιν εἰδικῆς κυνηγετικῆς ἐκστρατείας κατὰ τῶν ἐμφανισθέντων λύκων.

Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ μούστου

Τὸ Ἐπαγγελματικὸν Ἐπιμελητήριον Πειραιῶς ἀνακοινοῖ ὅτι κατὰ τὰς μέχρι τοῦδε συγκεντρωθείσας παρ' αὐτοῦ πληροφορίας ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ γλεύκους (μούστου) κατὰ Νομοὺς προβλέπεται ὡς ἑξῆς:

Εἰς τὸν νομὸν Αἰτωλοακαρνανίας εἰς ὀκάδας 3.515.625, εἰς τὸν νομὸν Ἀργολιδοκορινθίας εἰς ὀκ. 9.994.375, εἰς τὸν νομὸν Ἄρτης εἰς ὀκ. 312.500, εἰς τὸν νομὸν Ἀχαΐοηλίδος εἰς ὀκ. 19.531.250, εἰς τὸν νομὸν Δράμας εἰς ὀκ. 10.000, Εὐβοίας 4.125.000, Ζακύνθου 1.562.500, Ἡρακλείου 10.000.000, Ἰωαννίνων 976.563, Κερκύρας 6.000.000, Κεφαλληνίας 2.000,000, Κοζάνης 1.562.500, Κυκλάδων 5.859.375, Λαρίσσης 3.096.250, Λέσβου 742.188, Πέλλης 125.000, Πρεβέζης 2.900.000, Ρεθύμνης 2.343.750, Ροδόπης 250.000, Σάμου 3.125.000, Σερρῶν 15.000 Τρικκάλων 3.000.000 καὶ εἰς τὸν νομὸν Χίου εἰς ὀκάδας 150.000.

Ἐκδόσεις

Ἐξεδόθη καὶ κυκλοφορεῖ ἀπὸ τῆς 30 Αὐγούστου τὸ 54ον τεῦχος τοῦ τεχνικοῦ περιοδικοῦ «Ἔργα» μὲ πλουσίαν καὶ λίαν ἐνδιαφέρουσαν ὕλην ἐπὶ τῶν κυριωτέρων τεχνικῶν ζητημάτων.

—Ὑπὸ τοῦ ἐκδοτικοῦ οἴκου Ἐλευθερουδάκη ἐξεδόθησαν ἡ «Ἠλέκτρα» τοῦ Ὅμφανσταλ καὶ «Οἱ τέσσερις Διάβολοι» τοῦ Ἕρμαν Μπὰγκ κατὰ τὴν ἀριστοτεχνικὴν μετάφρασιν τοῦ ἀειμνήστου Κώστα Χατζοπούλου.

—Ἐξεδόθη τοῦ κ. Θεοκλ. Θ. Φιντικλῆ μελέτη ἀνακοινωθεῖσα εἰς τὴν Ἀκαδημίαν Ἀθηνῶν «Περὶ κανονικῶν ὡριαίων καὶ τῶν μηνιαίων ἀληθῶν θερμοκρασιῶν τοῦ ἀέρος Ἀθηνῶν καὶ τῆς μεταβολῆς αὐτῶν.»

Ἀθλητισμὸς

—Τὰ πρῶτα ἀποτελέσματα τῶν Ὀλυμπιακῶν φοιτητικῶν ἀγώνων.

Παρουσίᾳ τοῦ Ἰταλοῦ πρωθυπουργοῦ κ. Μουσσολίνι, ἤρχισαν τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν εἰς τὸ Στάδιον «Φαρνεζίνα» τῆς Ρώμης, οἱ πρῶτοι Παμφοιτητικοὶ Ὀλυμπιακοὶ ἀγῶνες.

Ἡ ἔναρξις τῶν ἀγώνων ἐγκαινιάσθη μὲ τὰ κολυμβητικὰ ἀγωνίσματα, εἰς τὰ ὁποῖα προεκρίθησαν διὰ τοὺς τελικοὺς ἀγῶνας, αἱ ὁμάδες Ἰταλίας, Αὐστρίας καὶ Οὐγγαρίας.

Τὰ τελικὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

Κολύμβησις 50 μέτρων: 1) Ζάλδαν (Οὔγγρος) εἰς 29'' 4)5, 2) Στόρε (Ἰταλὸς) εἰς 30'' 1)5, 3) Μισέλε (Ἰταλός).

Κολύμβησις 100 μ. ἐπὶ ράχεως: 1) Σάντε (Ἰταλὸς) εἰς 1'18'' 4)5, 2) Ἀλαδὰρ (Οὔγγρος) εἰς 1'19'' 4)5.

Κολύμβησις 200 μ.: 1) Χέγκεδις (Οὔγγρος) εἰς 3'9'', 2) Μανζόνι (Ἰταλὸς) εἰς 3'12''.

Κολύμβησις ἐλευθέρα 100 μ.: 1) Μπαρμπέρι (Ἰταλὸς) εἰς 1'8'' 1)5, 2) Γκόλδμπεργκερ (Αὐστριακὸς) εἰς 1'8'' 2)5.

Κολύμβησις ἐλευθέρα 400 μ.—1) Ζόλταν (Οὔγγρος) εἰς 5'42'', 2) Ἀτζένι (Ἰταλὸς) εἰς 6'3'' 3)5.

Κατὰ τὴν γενικὴν βαθμολογίαν, πρώτη ἦλθεν ἡ ὁμὰς τῆς Οὐγγαρίας.

Οἱ ποδοσφαιρικοί, ὡς καὶ οἱ ἀγῶνες τέννις, ἐπρόκειτο νὰ ἀρχίσουν χθές.

—Ποδηλατικοὶ ἀγῶνες

Ἐτελέσθησαν οἱ ποδηλατικοὶ ἀγῶνες τοῦ συλλόγου «Ἄρης» Ἀθηνῶν, ἐπὶ ἀποστάσεως 36 χιλιομέτρων. Τὰ ἀποτελέσματα ἔχουν ὡς ἑξῆς:

1) Σακᾶς εἰς 1 ὥρ. 1', 2) Κλεόβροτος εἰς 1 ὥρ. 5' 3)5, 3) Σίδερης.

Εἰς τοὺς νικητὰς ἀπενεμήθησαν μετάλλια.

—Οἱ ἀγῶνες τῆς Κυριακῆς

Εἰς τὸ Πειραϊκὸν θέατρον θὰ γίνουν τὴν Κυριακὴν ἀγῶνες πυγμαχίας, τῶν ὁποίων τὸ κυριώτερον μάτς, θὰ εἶναι τὸ μεταξὺ Πετρίδη—Τσέζαρ.

—Ἐπίσης εἰς τὸ «Καπρίς» τῆς Ν. Ἰωνίας θὰ γίνῃ τὴν Κυριακὴν ἡ πρώτη ἐπίσημος συνάντησις μεταξὺ πυγμάχων Ἀθηνῶν καὶ Ν. Ἰωνίας.

Θὰ λάβουν μέρος 12 πυγμάχοι τοῦ «Συνδέσμου Ἀθηνῶν» καὶ 6 τῆς Ν. Ἰωνίας.

—Γυναικεῖοι ἀγῶνες

Τὴν 11ην Σεπτεμβρίου διὰ πρώτην φορὰν θὰ γίνουν εἰς τὸ Μιλᾶνον γυναικεῖοι ἀθλητικοὶ ἀγῶνες, μεταξὺ τῶν Ἐθνικῶν ὁμάδων Γαλλίας καὶ Ἰταλίας. Θὰ λάβουν μέρος αἱ καλύτεραι ἀθλήτριαι τῶν δύο Κρατῶν.

—«Ἀθλητικὸς Κόσμος».

Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ περιοδικὸν «Ἀθλητικὸς Κόσμος» μὲ ὕλην ἐκλεκτὴν καὶ πολλὰς εἰκόνας.

—«Ἀθλητικὸς Κόσμος»

Κυκλοφορεῖ σήμερον τὸ 70ὸν τεῦχος τῆς μοναδικῆς ἑβδομαδιαίας ἀθλητικῆς μας ἐπιθεωρήσεως ὁ «Ἀθλητικὸς Κόσμος» μὲ ὕλην ἐξαιρετικῶς πλουσίαν καὶ ἐξόχους καλλιτεχνικὰς εἰκόνας.

Οἱ ὕποπτοι τῶν Παρισίων

ΡΩΜΗ, 31. (Ἀσύρματος).— Ἡ ἐν Παρισίοις ἀστυνομία, ἐξακολουθοῦσα τὰς περιπολίας της εἰς ὑπόπτους οἰκίας καὶ εἰς τὰς ὁδούς, αἵτινες ἤρχισαν ἀμέσως μετὰ τὰς τελευταίας ἐν Παρισίοις ταραχάς, συνέλαβεν ἄλλα 60 πρόσωπα, ἐν οἷς 13 ξένους, οἵτινες ὡδηγήθησαν εἰς τὰς φυλακάς.

Διπλωματικαὶ ἐπισκέψεις

Ὁ κ. Πρόεδρος τῆς Κυβερνήσεως καὶ ὁ γενικὸς διευθυντὴς τοῦ ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν, μετέβησαν χθὲς εἰς τὴν ὀλλανδικὴν πρεσβείαν καὶ ἀφῆκαν τὰ ἐπισκεπτήριά των ἐπὶ τῇ ἐθνικῇ ἑορτῇ τῶν Ὀλλανδῶν.

Ὁ «Λευκὸς Σταυρὸς»

Πρὸς τιμὴν τῆς πεντηκονταετηρίδος τοῦ Κωστῆ Παλαμᾶ, ὁ ἱδρυτὴς τοῦ Λευκοῦ Σταυροῦ κ. Σ. Ματσούκας, ἀνήγγειλε τὴν προίκισιν τριῶν ὀρφανῶν παρθένων ἀπὸ τρία ποιητικὰ βουνά: τὸν Παρνασσόν, τὸν Ὄλυμπον καὶ τὴν Ροδόπην.

Γεωργικαὶ ἐκδόσεις

Ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Γεωργικῆς Ἑταιρείας (Πανεπιστημίου 53) ἐξεδόθησαν καὶ πωλοῦνται χάριν τῶν γεωργῶν εἰς χαμηλὰς τιμὰς τὰ κάτωθι βιβλιάρια: Γ. Ψάλτη: τὰ βόδια καὶ αἱ ἀγελάδες μας. Ν. Ἀγελακοπούλου: ἡ κλαπάτσα. Π. Παύλου: τὰ ξυνά. Ν. Βοσυνιώτη: πῶς κατασκευάζονται τὰ φρουῦτα. Γ. Ψάλτη: τὸ κουνέλι. Ν. Μπαμπιώτη: Ἡ μελισσοτροφία. Μανιατάκη: αἱ ἀσθένειαι τῶν πουλερικῶν. Ν. Πύρλα: τὸ κρασί.

Ταχυδρομεῖον

ΠΕΜΠΤΗ, 1—9—27. «Ἰωάννα» 6 π.μ. Ἀργολικόν. (Ρουμανικὸν) 10 π.μ. Κων)πολιν, Ρουμανίαν. (Παρασκευῇ» 10 π.μ. Ρόδον, Ἀλεξάνδρειαν. «Μυκάλη» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρκυραν, Ἁγ. Σαράντα, Βρινδήσιον. «Ἀγγελική» 2 μ. μ. Χίον, Μυτιλήνην, Καρδάμυλα, Λῆμνον, Δεδεαγάτς, Καβάλλαν. «Μαίρη» 2 μ.μ. Χίον, Μυτιλήνην. «Δανάη», «Ἱέραξ» 2 μ.μ. Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσ)νίκην. «Ἀτρόμητος» 2 μ.μ. Σάμην, Φισκάρδον, Ἁγίαν Εὐφημίαν, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κόπραιναν, Ἀμφιλοχίαν. «Κανάρης» 2 μ. μ. Χανιά, Ρέθυμνον, Ἡράκλειον. «Δωρὶς» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Βιτρινίτσαν, Γαλαξείδιον. «Ὕδρα Γ.» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, Νεάπολιν, Γύθειον. «Νικόλαος» 2 μ.μ. Κυπαρίσσιον, Γέρακα, Μονεμβασίαν, Ἁγ. Πελαγίαν, Γύθειον. «Γ. Τόγιας» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, Μύκονον, Εὔδηλον, Σάμον. «Σέριφος» 2 μ. μ. Σῦρον, Τῆνον, Ὑστέρνια, Ἄνδρον, Κόρθιον. «Βύρων» 2 μ.μ. Γιάφαν, Βηρυττόν.

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

ΗΡΧΙΣΑΝ
ΤΑΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ ΤΩΝ ΑΙ ΕΚΤΙΜΗΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ ΤΩΝ ΕΛΛΗΝΩΝ

Ἀπὸ τῆς παρελθούσης Δευτέρας ἤρχισαν αἱ ἐργασίαι τῶν ἐκτιμητικῶν ἐπιτροπῶν τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων. Αἱ ἐπιτροπαὶ κατ' ἀρχὴν φροντίζουν ὅπως λαμβάνουν διαφόρους πληροφορίας, ἐπὶ τῶν ὑπὸ ἐκδίκασιν δηλώσεων, χωρὶς νὰ προβαίνουν εἰς ὁριστικὰς ἐπιδικάσεις τῶν περιουσιῶν, καθόσον δὲν ἐκανονίσθησαν ὁριστικῶς οἱ συντελεσταὶ ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων θὰ γίνεται ἡ ἐκτίμησις. Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι ἡ καθυστέρησις τοῦ καθορισμοῦ τῶν συντελεστῶν ὀφείλεται εἰς ἀντιρρήσεις τῶν ἀμπελουργῶν Σμύρνης, οἱ ὁποῖοι δὲν παραδέχονται τὸν συντελεστὴν τὸν ὁποῖον ἔχει ὑπ' ὄψιν νὰ καθορίσῃ τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν.

—Ἐγκατάστασις ἀγροτῶν

Ἡ Γενικὴ Διοίκησις Ἐποικισμοῦ Μακεδονίας συνεκέντρωσεν ἤδη ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν κτημάτων εἰς τὰ ὁποῖα εἶνε δυνατὴ ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων καὶ κατήρτισε σχετικὸν πίνακα, τὸν ὁποῖον ἀπέστειλεν εἰς τὴν Ε.Α.Π., διὰ νὰ φροντίσῃ αὐτὴ διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἀγροτῶν προσφύγων.

—Ἡ Κοινοβουλευτικὴ Ἐπιτροπὴ

Αὔριον τὴν πρωΐαν ἐπαναλαμβάνονται αἱ ἐργασίαι τῆς ἐπὶ τῶν προσφυγικῶν κοινοβουλευτικῆς ἐπιτροπῆς. Κατὰ τὴν ἐν λόγῳ συνεδρίασιν θὰ κανονισθοῦν τὰ ἐκκρεμῆ προσφυγικὰ ζητήματα, τῆς λύσεως τῶν ὁποίων θὰ ἐπιληφθῇ ἡ ἐπιτροπὴ κατὰ τὰς προσεχεῖς αὐτῆς συνεδριάσεις.

—Δυσφορία κατὰ τοῦ κ. Καφαντάρη

Μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων [illegible] κρατεῖ δυσφορία ἐναντίον τοῦ κ. Καφαντάρη, ὅστις ἀνεχώρησεν εἰς Γενεύην χωρὶς νὰ ὑπογράψῃ τὴν σύμβασιν Κράτους-Ἐθν. Τραπέζης διὰ τὴν ἀποζημίωσίν των.

Σχετικῶς ὑπὸ τοῦ προεδρείου τῆς Ἑνώσεως Ἑλλήνων ὑπηκόων θὰ γίνῃ σχετικὸν διάβημα εἰς τὸν προσωρινὸν ὑπουργὸν τῶν Οἰκονομικῶν κ. Μερλόπουλον.

—Νὰ μεταφερθῇ τὸ περίπτερον

Καθ' ἃ πληροφορούμεθα, οἱ πρόσφυγες τοῦ συνοικισμοῦ Ν. Φιλαδελφείας θὰ ζητήσωσι παρὰ τοῦ ὑπουργείου Προνοίας ὅπως εἰσηγηθῇ εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν τὴν μεταφορὰν τοῦ περιπτέρου τῶν φόρων, τοῦ εὑρισκομένου πρὸ τοῦ συνοικισμοῦ πέραν αὐτοῦ πρὸς τὸ Μενίδιον, ἵνα καταστῇ δυνατὴ ἡ ἐλάττωσις τῆς τιμῆς τῶν εἰσιτηρίων τῶν αὐτοκινήτων συγκοινωνίας.

—Τὸ Σωματεῖον Ἑλλήνων Πειραιῶς

Τὴν παρελθοῦσαν Κυριακήν, γενομένων ἐν Πειραιεῖ ἐκλογῶν πρὸς ἀνάδειξιν ὁριστικοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ Σωματείου Ἑλλήνων ὑπηκόων ἐκ Τουρκίας ἐν Πειραιεῖ καὶ τοῖς πέριξ, ἐπέτυχον οἱ ἑξῆς: Ἠλ. Τραβασάρος, Φιλ. [illegible]σκαρίδης, Κυρ. Ἀλεξίου, Κ. Δολιανίτης, Χρ. Ἀργυρόπουλος, Ἀλ. Πανταλέων καὶ Ἰω. Μπράβος.

—Πρόσκλησις

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ δικαιοῦχοι Ἕλληνες ὑπήκοοι τῆς περιφερείας τῶν Συνοικισμῶν Ἁγίας Αἰκατερίνης, Ἁγίου Βουκόλου καὶ Ἁγίου Τρύφωνος Σμύρνης, τὴν προσεχῆ Παρασκευὴν 2αν τρέχοντος καὶ ὥραν 6—8 εἰς τὰ γραφεῖα τῆς Ἑνώσεως τῶν ἐκ Τουρκίας Ἑλλήνων ὑπηκόων, Στοὰ Φέξη ἀριθμὸς 107 πρὸς ἐκλογὴν ἐκτιμητῶν πραγματογνωμόνων.

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἐπὶ τῶν ὁμολογιῶν τοῦ προσφυγικοῦ δανείου, τῶν ἀνταλλαξίμων ἐγένοντο πράξεις ἐπὶ προθεσμίᾳ μόνον μεταξὺ 609 καὶ τῶν 611 ὅπου καὶ ἔκλεισαν. Τῶν ἀντιπροσώπων ἐν ἐπισήμῳ [illegible] διὰ τὴν σύγκλησιν τῆς διασκέψεως [illegible]λωσιν ὅτι:

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Δικηγόροι

Ἠρ. Μποσταντζόγλου, Δικηγόρος, [illegible] πᾶσι δικαστηρίοις καὶ Ἀρείῳ Πάγῳ. [illegible]νος 3—Ὁμόνοια.

Ἀναχωρήσεις

Ἀνεχώρησεν εἰς Παρισίους ἡ [illegible] Julliette δι' ἀγορὰν μοντέλλων καὶ [illegible] πρὸς πλουτισμὸν τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ [illegible] ἀριθ. 31 καταστήματός της γυναικείων [illegible]λων.

Ἀφίξεις

Ἐπανῆλθεν ὁ ἐμπορορράπτης κ. [illegible] Γ. Μπαλάσκας ἐκ τοῦ ταξειδίου του [illegible] Παρισίους, Λονδῖνον καὶ Ρώμην ἔνθα [illegible] μεταβῇ πρὸς παρακολούθησιν τῶν τελευταίων προόδων τῆς τέχνης κομίσας [illegible]νω, καὶ τὰ τελευταῖα μοντέλα τῆς χειμερινῆς σαιζόν.

Ἰατροὶ

ΤΟ ΙΑΤΡΕΙΟΝ τοῦ Οὐρολόγου—[illegible]ματολόγου Φ. ΝΙΚΟΓΛΟΥ μετεφέρθη [illegible] Σωκράτους 63β ΙΙ. 8—12.

— Γεωρ. Ν. Μουμουτζῆς. Συφιλιδολόγος [illegible] Δερματολόγος ἐπὶ 16ετίαν ἐπιμελητὴς τῆς [illegible] διαιτέρας κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται Κεφαλληνίας 30. 8—11 π.μ. καὶ [illegible]

Θέατρα

ΑΛΑΜΠΡΑ. «Ἀλλοῦ τὰ κακαρίσματα».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ὁ κουρεὺς τῆς Σεβίλλης».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Ὁ Παπαγάλλος τοῦ 1927».
ΙΝΤΕΑΛ. «Ἡ μπομπονιέρα».
ΠΑΠΑΪΩΑΝΝΟΥ. «Ὁ βαφτιστικός».
ΔΙΟΝΥΣΙΑ. «Ἡ ἐκδίκησις»
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Βαρκάρης τοῦ Βόλγα».
ΚΩΣΤΑΚΗ. (Λεωφόρος Συγγροῦ). «Μὲ τὴν φλόγα».
Α.Ο.Δ.Ο. Ἀργεῖ.
ΡΕΚΟΡ. «Ἡ Ἀθηναϊκὴ τρέλλα».
ΛΑΟΥ. «Ἡ ἐπαρχιώτισσα».
ΠΑΓΚΡΑΤΙΟΥ. «Ἡ εὔθυμη χήρα».
ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ. «Φιλῆστέ με!»

Κινηματογράφοι καὶ Βαριετὲ

ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ κόκκινος κρῖνος».
ΑΘΗΝΑΙΟΝ. Θίασος Κρόμβελ καὶ νέα νούμερα.
ΑΛΣΟΣ. «Ἐκδίκησις νεκροῦ».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Τὸ σπίτι του μυστηρίου», 4η
ΜΑΓΕΙΑ. «Τὸ τραγικὸ σμαράγδι.»
ΔΙΑΝΑ (Π. Φαλήρου). «Τὸ ἡφαίστειον».
ΙΡΙΣ (Λένορμαν—Παλαμηδίου) «Φαιδώρα».
ΗΛΥΣΙΑ. «Σκιὰ παγόδας».
ΚΑΝΤΑΡΕΛΗ. «Ἡ νῆσος τῶν πειρατῶν»
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Ἡ δεσποινὶς δακτυλογράφος».
ΑΡΗΣ. «Θανατικὴ ἀκτὴ».
ΜΙΚΡΟΝ ΖΑΠΠΕΙΟΝ. «Τζὰκι Κούγκαν».
ΔΕΞΑΜΕΝΗ. Κινηματογράφος.
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ μουσουλμάνα».
ΠΑΡΘΕΝΩΝ. «Δεῖπνον δισεκατομμυριούχου».
ΒΟΤΑΝΙΚΟΣ. «Ἡ φωνὴ τοῦ αἵματος».

ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ
(ΜΑΥΡΗ ΣΗΜΑΙΑ)

ΥΓΡΟΝ: Μὲ ὀλίγους ψεκασμοὺς ΜΠΛΑΚ-ΦΛΑΓΚ ἀπολυμαίνετε τὸ σπῆτι σας ἐξολοθρεύοντες τοὺς ὀχληροὺς φορεῖς τῶν ἀσθενειῶν (μυίας, κώνωπας, σκνίπας, κορηοὺς, κλπ. κλπ. ὡς καὶ τὰ αὐγὰ τούτων) μὲ τὴν μεγαλυτέραν δυνατὴν οἰκονομίαν ὑγροῦ χάρις εἰς τοὺς (ἁπλοῦν ἢ αὐτόματον ΨΕΚΑΣΤΗΡΑΣ
ΜΠΛΑΚ-ΦΛΑΓΚ
Ἀλάνθαστον — Εὔχρηστον — Οἰκονομικὸν — Ὑγιεινὸν — Μὴ δηλητηριῶδες

ΚΟΝΙΣ: Μὲ τὴν ΚΟΝΙΝ ΜΠΛΑΚ ΦΛΑΓΚ ποῦ παραμένει ἐπὶ ἡμέρας ὅπου ριφθῇ (κρεββάτια, ράφια, ἑρμάρια, μαγειρεῖα κλπ. κλπ.) χωρὶς ἡ ἐντομοκτόνος δραστικότης της νὰ ἐλαττοῦται, ἐπιφέρετε τὰ αὐτὰ ἀποτελέσματα μὲ μεγαλυτέραν ἐντομοκτόνον διάρκειαν.
Σώζετε ἐπὶ πλέον δι' αὐτῆς ἀπὸ τοὺς ψύλλους, φθεῖρας, τσιμπούρια καὶ παράσιτα τὰ κατοικίδια ζῷα καὶ πουλερικά σας, τὰ ἄνθη ἢ φυτά σας, ἐφ' ὧν ἀπαγορεύεται ὁ ψεκασμὸς ἐντομοκτόνων ὑγρῶν.

ΖΗΤΕΙΤΕ ΤΗΝ ΜΑΥΡΗΝ ΣΗΜΑΙΑΝ ὁδηγίαν χρήσεως καὶ ΨΕΚΑΣΤΗΡΑΣ ΜΠΛΑΚ-ΦΛΑΓΚ ποῦ ΔΕΝ ΣΚΩΡΙΑΖΟΥΝ.
ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΑΝΤΟΥ: (Φαρμακεῖα, Σιδηροπωλεῖα, Ἐδωδιμοπωλεῖα) εἰς πολλὰ μεγέθη δοχείων
THE BLACK FLAG COMPANY OF BALTIMORE
ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΤΟΛΗΝ
ΚΟΥΡΚΟΥΜΕΛΗΣ, ΦΩΚΑΣ & Σια
ΑΘΗΝΑΙ—ΗΠΕΙΡΟΥ 47—Τηλέφ. 11—71

Γράμματα ἀπὸ τὸ Παρίσι

Μὲ τὸν Γιάννη Ψυχάρη

Διὰ τὴν γλῶσσαν, διὰ τὴν «ξύλινην ἀμάθειαν», διὰ τοὺς ποιητάς μας καὶ τὴν βάσιν τῆς γλωσσικῆς μας ἀναπλάσεως

Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Αὔγουστος. — Βρῆκα τὸν Ψυχάρη σφριγηλότερο ἀπὸ ὅ,τι τὸν ἄφησα στὴς παλαιότερες συναντήσεις μας. Τὸ κόψιμο τοῦ ποδιοῦ του ποῦ δὲν τοῦ ἐπιτρέπει ἀκόμα, ὕστερα ἀπὸ τόσους μῆνες νὰ περπατήσῃ εἰς τὸ δρόμο μὲ τὰ δεκανίκια του, ἢ τὴς πατερίτσες του, τὸν ἔχει ρίψει ὁλόκληρον εἰς τὴν διανοητικὴ παραγωγή. Γράφει, γράφει, καὶ δημοσιεύει συνεχῶς εἰς ὅλα τὰ περιοδικὰ καὶ εἰς ὅλας τὰς ἐφημερίδας τῆς Γαλλίας, τῆς Ἑλλάδος καὶ τῆς Ἀλεξανδρείας. Τυπώνει βιβλία, μαζεύει τὰ παλαιά του γραπτά, ζῇ ὁλόκληρος μέσα εἰς τὸν θησαυρὸν τῶν ἰδεῶν του καὶ εἰς τὴν ποίησιν τῆς ψυχῆς του. Διότι ὅσον καὶ ἂν ὁ Ψυχάρης θὰ μείνῃ εἰς τὴν μνήμην ὅλων ἡμῶν καὶ τῶν ἀπογόνων μας, ὡς ὁ ἀνασκαλευτὴς τοῦ γλωσσικοῦ μας θησαυροῦ, εἶνε μολαταῦτα ποιητής, μὲ τὴν μεγάλην ἔννοιαν ποῦ παίρνει ἡ λέξις. Μία συνομιλία μὲ τὸν Ψυχάρην εἶνε τὸ πειὸ χαρμόσυνο ἄγγελμα εἰς τὴν Σκέψιν. Καὶ βέβαια θὰ μιλήσουμε πάντα γιὰ τὴ γλῶσσα καὶ γιὰ τοὺς καυγάδες μας. Μὰ ἠθέλησα νὰ θέσω αὐτὴν τὴν φορὰν μίαν τελειωτικὴν ἐρώτησιν εἰς τὸν Διδάσκαλον. Θὰ ἐξακολουθήσωμεν τοὺς Βυζαντινισμούς μας πειρὰ τοῦ ποία θὰ ἐπικρατήσῃ, ποία εἶνε ἀρτιωτέρα, ποία εἶνε γνησιωτέρα, ποία συμφέρει εἰς τὸν Βενιζελισμὸν καὶ ποία βλάπτει τὸν Ἀντιβενιζελισμόν, ἢ ἐπὶ τέλους θὰ ἀποφασίσωμεν νὰ ἀκολουθήσωμε τὸν δρόμον ποῦ εἶνε ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη ἐθνικὴ νὰ ἀκολουθήσωμεν; Τί πρέπει νὰ γίνῃ;

Ὁ κ. Ψυχάρης καθισμένος ἐμπρὸς εἰς τὸ γραφεῖό του, ἐπάνω σὲ κάθισμα μὲ ρόδες, στρέφεται καὶ μὲ κυττάζει μὲ τὸ βλέμμα ἐκεῖνο, ποῦ τοῦ γνωρίζω, μὰ ποῦ εἶνε δύσκολο νὰ ἐξηγήσῃ κανεὶς ἂν περιέχῃ ἔκπληξιν ἢ θυμόν. Ἁρπάζει ἀποτόμως μίαν σφυρίχτραν ποῦ εὑρίσκεται ἐμπρός του καὶ σφυρίζει μὲ ὅλην του τὴν δύναμιν. Ἐὰν οἱ ἀστυφύλακες ἐσφύριζαν ἔτσι δὲν θὰ ὑπῆρχον πλέον λωποδύται εἰς τοὺς δρόμους. Ἡ κ. Ψυχάρη, ἡ εὐγενικὴ αὐτὴ κυρία προστρέχει. Ὁ Διδάσκαλος θέλει ἕνα ἀντίτυπον τῆς κριτικῆς του περὶ Κωστῆ Παλαμᾶ διὰ νὰ μοῦ τὸ χαρίσῃ ἀφιερωμένο. Μεγάλη ἡ τιμὴ καὶ σημαντικὴ τοὐλάχιστο γιὰ μένα καὶ τὰ περασμένα μου. —Τώρα, μοῦ λέγει, ἄκουσε:

— Δὲ θέλω, φίλε Γιοκαρίνη, οὔτε νὰ συζητήσουμε σήμερα, οὔτε νὰ φιλονικήσουμε, οὔτε νὰ μαλώσουμε. Ἀφοῦ ἔχετε τὴν καλωσύνη νὰ μὲ ρωτήσετε τὴ γνώμη μου, ὁ μόνος μου σκοπὸς εἶνε νὰ τονίσουμε δυὸ ἀπρόσωπες, ἐπιστημονικὲς ἀλήθειες ὅπου ἡ παραμικρὴ ἀντίρρησι δὲν χωρεῖ. Τὸ ζήτημα τὸ γλωσσικὸ εἶνε τὸ λοιπὸν ἱστορικὸ ζήτημα, καὶ μηχανικό. Ἂς ἀρχίσουμε ἀπὸ τὸ ἱστορικὸ κι' ἂς προσδιορίσουμε τί πρᾶμα εἶνε ἡ καθαρεύουσα στὴν οὐσία της. Στὴν οὐσία της ἡ καθαρεύουσα εἶνε ἀρχαία ἑλληνικὴ τυπωμένη καὶ διαβασμένη στραβά.

— Δηλαδή;

—Ὁ καθαρευουσιάνος τί θέλει νὰ λέμε; Θέλει νὰ λέμε, ἄξαφνα, τιμαὶ καὶ πολῖται. Ἐγὼ ἔμαθα ὡστόσο πῶς ἡ κατάληξη αι στὴν ἀρχαία μας γλῶσσα εἶνε δίφτογγο. Τί θὰ πῇ δίφτογγο; Δίφτογγο θὰ πῇ δυὸ φωνήεντα ποῦ ἀποτελοῦνε μιὰ καὶ μόνη συλλαβή. Στὴς λέξες τιμαὶ καὶ πολῖται τοῦ καθαρευουσιάνου μας, ἀκούω μιὰ συλλαβή. Μὰ σᾶς παρακαλῶ, ἡ δίφτογγο ποῦ εἶνε; Ποῦ εἶνε τὰ δυὸ φωνήεντα; Ἕνα φωνήεντο παίρνει τ' αὐτί μου καὶ τὸ φωνήεντο αὐτὸ εἶνε σκέτο ε.

«Λοιπὸν ἔχουμε τιμ—έ, πολίτ—ε, δηλαδὴ μιὰ κατάληξη ε τῆς πληθυντικῆς ὀνομαστικῆς τῶν πρωτοκλίτωνε, κατάληξη ἀνύπαρχτη σὲ ὅλη τὴν ἱστορία τῆς ἑλληνικῆς, εἴτε ἀρχαίας εἴτε νέας.

«Τί λέγαμε; Τυπωμένη ἑλληνικὴ καὶ διαβασμένη στραβά.

«Τὸ λάθος εἶνε νόστιμο, ἐπειδὴ νὰ καταλάβουμε τί ἀκολούθησε. Ἀκολούθησε ποῦ ἡ δίφτογγο ἡ ἀρχαία, ἡ δίφτογγο αι κατάσταλαξε παντοῦ σὲ ἁπλὸ ε στὴν ἀρχὴ ὅπως στὸ γδάρμα τῆς λέξης, αἷμα, καιρός, σύγκαιρος. Ἡ ἀλλαγὴ δὲ μᾶς πειράζει διόλου. Ὁ καθαρευουσιάνος νόμισε πολὺ ἄθωα πῶς δὲν πειράζει οὔτε στὸ τέλος τῆς λέξης, χωρὶς νὰ προσέξῃ πῶς ἐδῶ ἔχουμε κλίση ποῦ πάει νὰ πῇ στοιχεῖο κινητό. Καὶ τόνπις ἀρχικὸ ἢ μεσιανὸ ε εἴχανε καὶ οἱ ἀρχαῖοι, ἔρχομαι, τέλος κτλ. Εἴχανε καὶ τελικό, ἄγαθε ὥστε κτλ. Δὲν εἴχανε στὸ τιμαὶ καὶ στὸ πολῖται. Καὶ τόσο ἔφτασε γιὰ νὰ χαλάσῃ ὁ κόσμος. Ἐννοεῖται καὶ μοναχό του. Ἀπὸ τὰ ὡγύγια τὰ χρόνια τῆς ἑλληνικῆς, ἤξαιρε ὁ Ἕλληνας τὴν κατάληξη ες μητέρες πατέρες κι' ἄπειρα τέτοια.

«Ὅτι ποῦ ἄκουσε τιμὲ — πολίτε μὲ τὴν ἀλάθευτη ἐκείνη καὶ ἄγραφη γραμματικὴ ποῦ μέσα του τὴν ἔχει, συλλογίστηκε: Τιμέ; Πολίτε; κάτι θὰ τοῦ λείπῃ, δὲ γίνεται! Καὶ τὄκαμε ἀμέσως τιμὲς πολίτες.

«Τιμές, πολίτες, μάλιστα! Καὶ νά σας τὸ γνήσιο, τὸ ἀρχαῖο, τὸ ἑλληνικό.

«Τὰ καθαρευουσιάνικα, τιμαί, πολῖται, πῶς θὰ τὰ ὀνομάσουμε τώρα; Κυριολεχτικὰ βαρβαρισμούς, ἀφοῦ δὲν ἀντήχουνε σὲ καμμιὰ ἐποχὴ τοῦ ἑλληνισμοῦ.

«Περίεργο ποῦ τὸ νοιώθει ὁ καθαρευουσιάνος ὁ ἴδιος γιατί στὴν ὁμιλία κάθε τόσο τοῦ ξεφεύγουνε οἱ ταχτικὲς καταλήξες μὲ τὸ ες. Θαρρῶ πῶς ἴσια μὲ τώρα, φίλε Γιοκαρίνη συφωνοῦμε.

«Καὶ μὴ νομίσετε πῶς ἅρπαξα ἔτσι ἕνα παράδειγμα μοναδικό, ν' ἀποστομώσω τοὺς καθαρευουσιάνους. Ὅλα τὰ ἴδια. Νὰ προσέξετε ἄξαφνα σὲ μερικοὺς τύπους ποῦ κάθε τόσο τοὺς συνηθίζει ὁ λαός, ποῦ τοὺς συνηθίζουμε ὅλοι μας, σὰ λέμε ἄντρας, ἄντρο ἔντεκα κτλ.

«Τὸ τ αὐτό, ἐκεῖ ποῦ βρίσκεται, δηλώνει σὲ μᾶς τὴν προφορὰ τοῦ d τοῦ λατινικοῦ. Τέτοια ἦταν καὶ ἡ προφορὰ τοῦ δικοῦ μας τοῦ Δ τοῦ ἀρχαίου τοῦ ἑλληνικοῦ τῆς χρυσῆς ἐποχῆς τοῦ πέμπτου αἰῶνα π. Χ.

«Ἄλλαξε παντοῦ, βάσταξε μονάχα μὲ προτερινὸ ν ἄντρας, ἔντεκα κτλ. Μήτε τοῦτο δὲν τὸ πρόσεξε ὁ καθαρευουσιάνος. Καὶ θέλησε νὰ τὸ διορθώσῃ διορθώνοντας τὴν ἀλήθεια καὶ τὴν ἀρχαιότητα, γιατὶ δὲν ἤξαιρε. Χωρὶς κακία καμμιά, χωρὶς νὰ θέλουμε νὰ πειράξουμε κανέναν, θὰ ποῦμε ξέθαρρα πῶς ἄλλη οὐσία τῆς καθαρεύουσας εἶνε, μιὰ ξύλινη ἀμάθεια.

— Ἀσφαλῶς δὲν πειράζετε κανέναν!

— Νὰ 'ρθοῦμε τώρα στὸ ζήτημα τὸ μηχανικὸ χωρὶς ὅμως νἀφήσουμε τὸ παληό μας τὸ Δ τὸ κλασσικό. Καμμιὰ δυσκολία δὲ μᾶς προξενεῖ ὁ κίντυνος στὴν προφορά. Νὰ τὸ ποῦμε κίνδυνος ἀδύνατο!

Πρὸς δοκιμὴν προφέρω ἐγὼ τὴν λέξιν κίνδυνος χωρὶς καμμίαν δυσκολίαν. Ὁ Ψυχάρης γελᾷ:

— Ναί, τὸ ξαίρω, καὶ τὸ παραξαίρω πῶς τὰ καταφέρνουμε μιά, δυό, σὰ θέλουμε καὶ δέκα φορές. Μὰ γλήγορα θὰ μᾶς ξεγλιστρήσῃ τὸ Ν καὶ στὸ τέλος θὰ τὸ κάμουμε κίδυνος. Καὶ γιατί; Νὰ τὸ ξεκαθαρίσουμε καὶ τοῦτο.

«Σὰ θέλετε νὰ διασκεδάσετε, δῶστε προσοχὴ στὴν προφορὰ τοῦ Ν σὰ λέτε κίντυνος. Κολλημένο τἀκρόγλωσσό σας στὸν οὐρανίσκο, μὰ κολλημένο γερά. Καὶ τώρα χωρὶς νὰ γίνεται λόγος μήτε γιὰ Βενιζέλους μήτε γι' Ἀργυροὺς μήτε γι' Ἀναργύρους, κανένας, μὰ κανένας Ρωμιὸς τὸ Ν τὸ κολλημένο ποῦ τοῦ εἶνε παῖξε-γέλασε στὸν κίντυνο, δὲ θὰ τὸ προφέρῃ, δὲ θὰ τὸ κολλήσῃ σὰν πῇ κίνδυνος.

«Νά σας ὅλο τὸ ζήτημα, μὲ τί τρόπο δηλαδὴ μορφώνουμε τὸ Ν. Δὲν τὸ μορφώνουμε καθαφτό, μορφώνεται μοναχό του, ἀπὸ φυσιολογικοὺς νόμους ἀκαταμάχητους κ' εὐκολονόητους. Τὸ δ γιὰ νὰ βγῇ ἀπὸ τὸ στόμα, θέλει ἀέρα, ἔτσι τραβᾷ μαζί του τὸ Ν.

«Τὸ Ν πάλε δὲν τὸ κουνᾷ, ὅσο εἶνε σφιχτᾶ κρατημένο ἀπὸ τὸ τ — δηλαδὴ Δ — ποῦ δὲν ἔχει ἀνάγκη τὸν ἀέρα ὅπως τὸ δ.

«Μὰ θὰ μᾶς ἀντιτάξουνε: «Ὅλος ὁ κόσμος δὲν μπορεῖ νὰ τὰ ξετάσῃ αὐτά. Μιλᾷ ὅπως τοῦ κατεβῇ». Ὡραῖα! Κι' ὁ εἰδικὸς ἴσια-ἴσια, βάζει τὸ νοῦ του στὸ πῶς μιλᾷ ὁ καθένας. Ὁ εἰδικὸς προσέχει. Καὶ τὸ μόνο σπουδαῖο εἶνε ἡ προσοχή. Νὰ ποῦ βρήκαμε τώρα καὶ τὸ δεύτερο γνώρισμα τῆς καθαρεύουσας, ἡ ἀπροσεξία. Δὲν ξαίρουνε, δὲ συλλογιοῦνται, καὶ ἀποφασίζουνε.

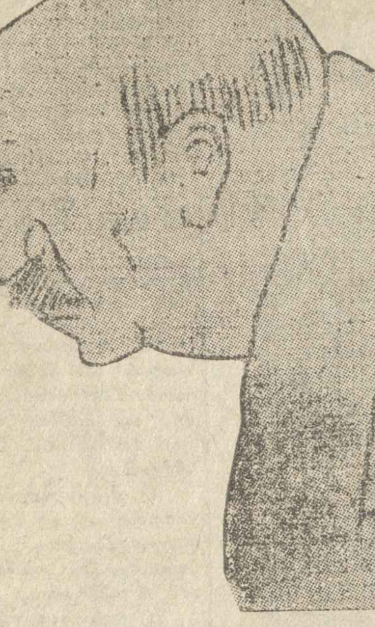

Ὁ κ. Γιάννης Ψυχάρης
(Σκίτσο τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας κ. Γιοκαρίνη)

«Τὸ ἔθνος ὅμως, τὸ κακόμοιρο τὸ ἔθνος, τί γίνεται στὸ μεταξύ; Νὰ ὁ καϋμὸς ποῦ μοῦ μασᾶ τὰ σπλάχνα. Βέβαια, ἡ μηχανὴ μέσα μας ὁλοένα δουλεύει, τοὺς ἀκανόνιστους τύπους τοὺς συμμορφώνει μὲ τοὺς κανονικούς. Θέλετε ὅμως νὰ καταλάβετε παστρικὰ σὲ τί κατάσταση βρίσκεται τὸ ἔθνος; Φαντασθῆτε μιὰ ὡραία, πελώρια Μηχανή, ποῦ πρόθυμα, ποῦ χαρούμενα λειτουργεῖ. Καὶ σεῖς ἀκατάπαυτα τῆς ρίχνετε πέτρες, τῆς ρίχνετε σίδερα μέσα, τῆς ρίχνετε δεντρόριζες γιὰ νὰ σπάσῃ.

«Θαρρῶ πῶς ἔφεξε πειὰ ἡ ὥρα νἀφήσουμε τὰ παιγνίδια, νὰ μὴ λέμε χοντρὲς ἀνοησίες, νὰ μὴ φωνάζουμε πῶς ἡ γλῶσσα ξαίρει ἀπὸ κομμουνισμούς, δημοκρατίες ἢ μοναρχίες. Τὰ ἴδια λαλητικὰ ὄργανα ἔχουμε ὁ καθένας, τὸν ἴδιο λάρυγγα, τὸ ἴδιο στόμα, κομμουνίστες, δημοκράτες ἢ μοναρχικοί.

— «Γιὰ τ' ὄνομα τοῦ Θεοῦ, στὴ Μηχανὴ ν' ἀφιερώσουμε Νοῦ καὶ Ψυχὴ ἐπειδὴ καὶ ἡ ἅγια ἡ Μηχανὴ ἔχει ὄνομα μεγάλο, λέγεται Ἑλληνικὸς Λαός.

—Σκεφθήκατε ποτὲ τὸν τρόπο μὲ τὸν ὁποῖον θὰ ἠμπορέσῃ ἐπὶ τέλους νὰ καθιερωθῇ ἡ δημοτικὴ ἐπιστήμη;

— Δὲν τὸ σκέφθηκα. Εἶνε πολύπλοκο ζήτημα καὶ ἔχει δίκηο ἡ «Πρωΐα» σ' αὐτὰ ποῦ λέει τοῦ Ἀργυροῦ. Μοῦ φαίνεται πῶς πρέπει νὰ μπῇ στὸ σχολειὸ ἡ δημοτική, καὶ νὰ μαθαίνεται μιὰ καλὴ Γραμματική. Κάνω ἐγὼ μία, μὰ δὲν εἶνε γιὰ τὸ σχολειό. Εἶνε γιὰ τοὺς μορφωμένους.

— Κατηγορήσατε τὸν Παλαμᾶ ὡς ἀόριστο καὶ ρητορικό. Ποιὸν βρίσκετε καλύτερό του;

—Ὁ Ἐφταλιώτης, νὰ ποιητής, νὰ πεζογράφος. Ὁ Γρυπάρης, ὁ Γκόρφης. Παραδείγματα γλωσσικὰ δυνατά. Νὰ ὁ Πάλλης, ἕνας Γίγας. Καλὸς ποιητὴς ὁ Σκίπης. Ὁ Ξενόπουλος μισὴ δημοτικὴ μὰ τί ἔργα!

— Μποροῦμε νὰ τοὺς πάρουμε ὡς βάσεις;

— Βάση γλώσσας, κλασσικῆς δημοτικῆς, ὅπως εἶπε ὁ Πετροκόκκινος, εἶνε τὰ Δυὸ Ἀδέρφια μου. Αὐτὰ πρέπει νὰ ἔχουμε ὡς βάση, ἢ καὶ τὸ Ταξίδι μου.

— Ἡ γλῶσσα τοῦ Παλαμᾶ.....

— Καλή, πολὺ καλή. Μὰ τί θἄταν ὁ Παλαμᾶς δίχως ἐμένα;

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΝΤΑΛΜΑ ΣΥΛΛΗΨΕΩΣ

Ἀριθ. πρ. 1056 Δικογρ. 34)927

Ἐν ὀνόματι τῆς Ἑλληνικῆς Δημοκρατίας

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Χαλκιδικῇ Πλημμελειοδίκαις ἀνακριτής. Ἐπειδὴ ὁ Ἐλευθέριος Τσιουπλάκης γεννηθεὶς καὶ κατοικῶν ἐν Παλαιοχωρίῳ κατηγορεῖται ὡς ὑπαίτιος τοῦ ὅτι ἐν Παλαιοχωρίῳ Χαλκιδικῆς ἀπὸ τοῦ ἔτους 1923 μέχρι τοῦ 1927 τυγχάνων δημοτικὸς ὑπάλληλος, ἤτοι πρόεδρος τῆς ὁμωνύμου κοινότητος, ἰδιοποιήθη χρήματα, ἤτοι α) δραχ. 15000 εἰσπραχθείσας παρὰ τῶν κατοίκων τῆς κοινότητος ὡς ἐνοίκιον βοσκῆς τῶν μὴ ἐνοικιασθεισῶν κοινοτικῶν βοσκῶν κατὰ τὸ 1923, β) δραχ. 35000 ἐκ τοῦ ποσοῦ τῶν 50500 δραχ. ληφθεισῶν δι' ἐκτέλεσιν ἀναγκαίων καὶ ἐπειγόντων ἔργων τῆς Κοινότητος γ) δρ. 33000 ἐξ ἐνοικίων κοινοτικοῦ μύλου ἐτῶν 1923—26 δ) δραχ. 1500 ἐξ ἐνοικιάσεως φόρου σφαζομένων ζώων ἔτους 1925—26 ε) δραχ. 5100 ἐξ ἐνοικίου τῶν κοινοτικῶν βοσκῶν Ἀγραμμάδα καὶ Μπουκοβίνα ἔτους 1924 στ) δραχ. 7000 ἐξ ἐνοικίου τῶν αὐτῶν βοσκῶν ἔτους 1925 καὶ ζ) δραχ. 5350 ἐξ ἐνοικίου τῶν αὐτῶν βοσκῶν ἔτους 1926, τὰ ὁποῖα διεπιστεύθησαν εἰς αὐτὸν καθ' ὃ δημόσιον ὑπάλληλον πρὸς φύλαξιν καὶ διαχείρισιν, καταναλώσας ταῦτα ὁλοκλήρως ἢ ἐν μέρει· τὰ δὲ διαπιστευθέντα ταῦτα χρήματα ὑπερβαίνοντα τὰς 5000 δραχμὰς ἀνῆκον εἰς τὴν περιουσίαν τοῦ νομικοῦ προσώπου τῆς ἧς προΐστατο κοινότητος, ἤτοι ἐπὶ κακουργήματι προβλεπομένῳ καὶ τιμωρουμένῳ ἀπὸ τ' ἄρθρα 394 καὶ 493 τοῦ Ποινικοῦ Νόμου.

Ἀκούσαντες καὶ τὴν γνώμην τοῦ Εἰσαγγελέως.

Ἰδόντες καὶ τὰ ἄρθρα 207, 210—216 τῆς Ποινικῆς Δικονομίας.

Ἐντελλόμεθα τὴν σύλληψιν καὶ τὴν ἐνώπιόν μας προσαγωγὴν τοῦ ἄνω κατηγορουμένου.

Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 16 Αὐγούστου 1927

Ὁ ἀνακριτὴς	Ὁ ὑπογραμματεὺς
Γ. Καλλιτεράκης	Χρ. Καζάνης

Ἀριθ. 1057

Διευθύνεται πρὸς τὸν ἐνταῦθα κ. Εἰσαγγελέα τὸ παρὸν ἔνταλμα, παρακαλούμενον ἵνα φροντίσῃ περὶ τῆς ἐκτελέσεώς του.

Ἐν Πολυγύρῳ αὐθημερὸν
Ὁ ἀνακριτὴς
Γ. Καλλιτεράκης

Ἀκριβὴς περίληψις
Ἐν Πολυγύρῳ τῇ 16 Αὐγούστου 1927
Ὁ ὑπογραμματεὺς
Χρ. Καζάνης

Γ. ΠΟΛΥΚΑΡΠΙΔΗΣ εἰδικὸς ἀφροδισιολόγος ἐπὶ μακρὸν ἐπιμελητὴς τῆς ἰδιαιτέρας Κλινικῆς τοῦ καθηγητοῦ κ. Γ. Φωτεινοῦ. Δέχεται 8—12 καὶ 4—8 μ.μ. Ζήνωνος 3 Ὁμόνοια.

ΔΑΚΤΥΛΟΓΡΑΦΟΣ πεπειραμένη γνωρίζουσα τὴν γαλλικὴν διαθέτει ὥρας ἢ ἀναλαμβάνει ἀντίγραφα. Πληροφορίαι καθ' ἑκάστην Διευθυντήριον «Πρωΐας».

Εἰς τὴν χώραν τῆς τρίτης Δημοκρατίας

Ἡ Μοναρχικὴ κίνησις ἐν Γαλλίᾳ

Ἡ γένεσις καὶ ἡ ἀνάπτυξις τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ».—Περίοδοι λυσσωδῶν ἀγώνων.—Προγράμματα καὶ τακτική.—Ὁ πόλεμος.—Ποῖοι οἱ ἀρχηγοὶ καὶ οἱ ἀγωνισταί.—Ἡ διένεξις μὲ τὸ Βατικανόν.—Ἡ σημερινὴ ἔκτασις τῆς κινήσεως

Ὁ πρόσφατος ἆθλος τῶν Καμελὸ ντὺ Ρουά, οἵτινες ἠλευθέρωσαν τὸν ἀρχηγόν των Λεὸν Ντωντὲ ἀπὸ τὴν φυλακὴν τοῦ Σαντὲ δι' ἑνὸς τηλεφωνικοῦ τεχνάσματος (ὁ χολερικὸς Προβηγκιανὸς καὶ υἱὸς τοῦ δημιουργοῦ τοῦ «Ταρταρίνου» εὑρίσκεται ἀκόμη εἰς τὸ ἐξωτερικόν, ὅπου περνᾷ λαμπρὸν καλοκαίρι, συνεργαζόμενος θορυβωδῶς εἰς τὴν ἐφημερίδα του) προσείλκυσε φυσικὰ τὴν προσοχὴν ἐπὶ τῆς κινήσεως τῶν βασιλοφρόνων τῆς Γαλλίας ἐν γένει. Ποία εἶνε ἡ ἔκτασις τῆς κινήσεως αὐτῆς; Ἡ γένεσις, ἡ ἐξέλιξίς της; Κατώρθωσε νὰ πάσῃ εἰς τὴν χώραν; Ποία εἶνε ἡ ὀργάνωσις, τὸ πνεῦμα, αἱ μέθοδοί της; Ἔχει πιθανότητας ἐπιτυχίας;

Ἐν πρώτοις, ἂς ἀνεύρωμεν τὸν ἱστορικὸν σύνδεσμον: ὁ Λουδοβῖκος Φίλιππος, ὁ τελευταῖος Βασιλεὺς τῆς Γαλλίας, ἐξεθρονίσθη τῷ 1848. Ἐπηκολούθησαν τρία ἔτη προεδρίας τοῦ πρίγκηπος Λουδοβίκου Ναπολέοντος καὶ κατόπιν δεκαεννέα ἀκόμη ἔτη αὐτοκρατορίας τοῦ ἰδίου—μέχρι τῆς καταστροφῆς τοῦ Σεδάν. Ἓξ ἔτη βραδύτερον, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Στρατάρχου Μὰκ Μαὸν (ὁ ὁποῖος ἔπρεπε νὰ ὑποκύψῃ ἢ νὰ παραιτηθῇ καὶ ἐδιάλεξε τὸ δεύτερον) ἐσημειώθησαν αἱ πρῶται συγκεχυμέναι ἐκδηλώσεις τῆς ἀναζωογονήσεως τῶν Βασιλοφρόνων, τῶν ὁποίων ὁ ὄγκος ηὐξήθη μὲ τὸ δραματικὸν ἐκ τῆς πολιτικῆς σκηνῆς πέρασμα, περὶ τὰ τέλη τῆς ὀγδόης δεκαετηρίδος, τοῦ στρατηγοῦ Μπουλανζὲ ἱππεύοντος τὸν περίφημον κέλητά του.

Ἀλλ' ἀπητήθη μία ἐπὶ πλέον δεκαετία συνεχοῦς δημοκρατικῆς διοικήσεως—ἐν πρώτοις, ἡ πώλησις παρασήμων ὑπὸ τοῦ γαμβροῦ τοῦ Γκρεβὺ (τρίτου Προέδρου τῆς Δημοκρατίας), κατόπιν τὸ κρὰχ τῶν Οὐμπὲρ (ἕνα μέλος τῆς οἰκογενείας ἦτο ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης), ἔπειτα ἡ χρεωκοπία τοῦ Φερδινάνδου ντὲ Λεσσέψ, τέλος ἡ ὑπόθεσις Δρεϋφούς—πρὶν τὰ αἰσθήματα μιᾶς κατηγανακτισμένης καὶ ὄχι εὐκαταφρονήτου μερίδος «πατριωτῶν», ἀνδρῶν καὶ γυναικῶν, ἐκδηλωθοῦν, τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1899, εἰς τὴν ἵδρυσιν τοῦ «Συνδέσμου τῆς Πατρίδος», μὲ τὸν Φρανσουὰ Κοππὲ ὡς πρῶτον πρόεδρόν του.

Πραγματικῶς, ἡ ψυχὴ τῆς κινήσεως ἦτο ἕνας νέος, Μωρὶς Πυζὸ ὀνόματι, ὅστις, ὅταν τὸ ἔθνος εὑρίσκετο ἐν διχασμῷ καὶ διασπάσει γύρω ἀπὸ τὴν «ὑπόθεσιν» Δρεϋφούς, ἔγραψε πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ἐκλαίρ» ὑπὸ τὸν τίτλον «Γαλλικὴ Δρᾶσις», ὅτι «ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται νὰ γίνῃ τώρα εἶνε ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Γαλλίας ὡς κοινωνίας, ἡ ἀναστήλωσις τῆς ἰδέας τῆς πατρίδος, ἡ ἐπανασύνδεσις καὶ προσαρμογὴ τῆς ἀλύσεως τῶν παραδόσεών μας, ἡ ἀνασφυρηλάτησις ἐκ τῆς ἐλευθέρας καὶ τῆς δημοκρατικῆς Γαλλίας ἑνὸς κράτους ἐξ ἴσου καλῶς ὠργανωμένου ἐσωτερικῶς καὶ ἰσχυροῦ ἐξωτερικοῦ, ὅπως ἦτο ἐπὶ τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος»—ἕνα πολεμικὸν σύνθημα, τὸ ὁποῖον παρὰ τὴν ὁλοφάνερην παγίδα του εἰς τὴν τελευταίαν φράσιν, ἐξησφάλισεν ὑπὲρ τοὺς 100.000 ὀπαδοὺς εὐθὺς τὴν ἑπομένην, μεταξὺ δὲ αὐτῶν τὸ ἥμισυ τῶν μελῶν τῆς Γαλλικῆς Ἀκαδημίας.

Ἡ ἵδρυσις τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ»

Οἱ σκόπελοι ὅμως εὑρίσκοντο εὐθὺς μετὰ τὰ πρῶτα βήματα· ὁ Σύνδεσμος εἶχε συσταθῆ ὡς παγκομματική, ἀχρωμάτιστος ὀργάνωσις, ἀποσκοποῦσα εἰς τὴν κοινωνικὴν ἐκκαθάρισιν· πολὺ γρήγορα ὅμως τὰ πλέον θερμόαιμα μέλη της ἐσχημάτισαν τὴν γνώμην ὅτι ἕνας μοναχικὸς φάρος καὶ ἕνας μόνον—ὁ Ἡγεμὼν—ἠμποροῦσε νὰ βγάλῃ τὴν Γαλλίαν ἀπὸ τὸν βοῦρκον· καὶ τὸ ἑπόμενον θέρος ἡ Μοναρχικὴ Κίνησις, ὅπως τὴν γνωρίζομεν σήμερον, ἦλθεν εἰς φῶς διὰ τῆς ἱδρύσεως ὑπὸ ἑνὸς καθηγητοῦ, Ἀνρὶ Βωζουὰ ὀνόματι, τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», ὀργανώσεως ἀποκλειστικῶς ἀφιερωμένης εἰς τὴν ἐπαναφορὰν τῶν Βουρβώνων ἐν τῷ προσώπῳ τοῦ μακαρίτου Δουκὸς τῆς Ὀρλεάνης, διὰ τῆς διεξαγωγῆς ἀκαταπαύστου καὶ ἀμειλίκτου πολέμου ἐναντίον τῆς Τρίτης Δημοκρατίας, ὅλων τῶν ὑποστηρικτῶν της καὶ παντὸς συνδεομένου μετ' αὐτῆς. Τῷ 1905 ἄλλο ἕνα βῆμα πρὸς τὰ ἐμπρὸς ἐθεωρήθη δυνατὸν διὰ τοῦ σχηματισμοῦ τοῦ Συνδέσμου Ἀμέσου Δράσεως (ὀφειλομένου εἰς τὴν πρωτοβουλίαν πέντε καθημένων γύρω ἀπὸ ἕνα τραπέζι καφενείου, ὅπως ἀκριβῶς καὶ ὁ ἀπόγονός της, ὁ Φασισμός, μετὰ πάροδον δεκατεσσάρων ἐτῶν), ἕκαστον μέλος τοῦ ὁποίου ὤφειλε νὰ ὑπογράψῃ τὴν ἀκόλουθον δήλωσιν:

«Γάλλος τὴν καταγωγὴν καὶ τὴν καρδίαν, τὴν σκέψιν καὶ τὴν θέλησιν, θὰ ἐκπληρώσω ὅλα τὰ καθήκοντα τοῦ εὐσυνειδήτου πολίτου. Ὁρκίζομαι νὰ καταπολεμήσω πᾶν δημοκρατικὸν καθεστώς. Δημοκρατία ἐν Γαλλίᾳ σημαίνει ἡγεμονίαν τοῦ ξένου. Τὸ δημοκρατικὸν πνεῦμα ἀποσυνθέτει τὴν ἐθνικὴν ἄμυναν καὶ εὐνοεῖ θρησκευτικὰς ἐπιρροὰς ἐχθρικὰς πρὸς τὸν πατροπαράδοτον Καθολικισμόν. Γαλλικὸν καθεστὼς δέον νὰ δοθῇ πάλιν εἰς τὴν Γαλλίαν. Τὸ μέλλον μας ἔγκειται μόνον εἰς τὴν Μοναρχίαν, ἐκπροσωπουμένην ὑπὸ τοῦ Μεγαλειοτάτου Δουκὸς τῆς Ὀρλεάνης, διαδόχου τῶν τεσσαράκοντα βασιλέων, οἱ ὁποῖοι, μέσα σὲ χίλια χρόνια, ἔκαμαν τὴν Γαλλίαν. Ἡ Μοναρχία μόνη ἐγγυᾶται τὴν δημοσίαν ἀσφάλειαν καί, βασιζομένη ἐπὶ τῆς τάξεως, μόνη αὐτὴ καταπολεμεῖ τὰ δημόσια ἐκεῖνα νοσήματα, τὰ ὁποῖα καταγγέλλουν ὁ ἀντισημιτισμὸς καὶ ὁ ἐθνικισμός. Ὄργανον ἀναγκαῖον διὰ τὸ γενικὸν συμφέρον, ἡ Μοναρχία ἐξυψώνει τὴν ἐξουσίαν, τὴν ἐλευθερίαν, τὴν εὐημερίαν, τὴν τιμήν. Τάσσομαι ὑπὲρ τοῦ ἔργου τῆς παλινορθώσεως τῆς Μοναρχίας. Ὁρκίζομαι νὰ ὑπηρετήσω τοῦτο διὰ παντὸς μέσου.»

Ἡ στιγμὴ ἦσο κατάλληλος, ἐκλεγεῖσα ὑπὸ τῶν ἀσυναγωνίστων καιροσκόπων τῆς Γαλλίας. Συμφώνως πρὸς τὸν νόμον Combes συντάσσετο ἀπογραφὴ τῆς ἐκκλησιαστικῆς περιουσίας. Ἀγνοοῦντες πλήρως ὅτι εἶχαν νὰ κάμουν, ἐν μέρει τοὐλάχιστον, μὲ ἀπίστους, οἱ ἀγανακτισμένοι πιστοὶ συνέρρευσαν ὑπὸ τὴν σημαίαν τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», αὐτοκηρυχθείσης ὑπερμάχου τῶν δικαιωμάτων των, τόσον ὥστε μετὰ ἓν ἔτος ὁ Καρδινάλιος τῶν Καμπραὶ ἐνεκαινίασεν ἕνα Ἰνστιτοῦτον φέρον τὸ ὄνομα τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ». Ὁ Λεὸν Ντωντὲ καὶ ἕνας ἀστερισμὸς ἄλλων ταλέντων εἶχον προσχωρήσει· ἡ Μαρκησία ντὲ Μὰκ Μαὸν εἶχεν ὀργανώσει διαλαλήσεις διὰ τὰς βασιλόφρονας κυρίας καὶ νεάνιδας· εἶχεν ἱδρυθῇ ἡ «Ἀλλιάνς», εἰς τὴν ὁποίαν οἱ συμπαθοῦντες ἠδύναντο νὰ ἐγγραφοῦν χωρὶς νὰ δώσουν τὸν ἀνωτέρω ὅρκον· εἰς ἐπιστέγασμα δὲ ὅλων αὐτῶν, τὸ διαβόητον παρισινὸν πρωϊνὸν ὄργανον μίσους, ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», ἱδρύετο ὑπὸ τῶν κ. κ. Βωζουά, Ντωντέ, Μωρρὰς καὶ Πυζό, ἐκ τῶν ὁποίων οἱ τελευταῖοι τρεῖς συνεισφέρουν γενναίως ἀκόμη καὶ σήμερον εἰς τὰς πληρεις χολῆς στήλας της.

Ἐφάνη σχεδὸν ὅτι τὸ κίνημα εἶχε παρατηρήσει. Ἀλλὰ ὄχι. Ἕνας ἀπὸ τοὺς κυρίους λόγους, διὰ τοὺς ὁποίους εἶνε ἀκόμη περιζωντανὸν καὶ ἰσχυροποιεῖται, εἶνε ὅτι περιλαμβάνει μερικὰς ἀπὸ τὰς λαμπροτέρας διανοίας τῆς χώρας—ἂν καὶ δὲν εἶνε γνωσταὶ εἰς τοὺς πολλοὺς—ἐπιπροσθέτως δέ, τὰ πρὸ τοῦ πολέμου ἔτη εἶχον ἀφιερωθῇ εἰς ἀκαταπόνητον προπαγάνδαν καὶ ὀργάνωσιν, εἰς σποράν ἐφ' ὅλης τῆς χώρας.

Ὀργάνωσις τῶν δυνάμεων.—Ὁ πόλεμος κατὰ τῶν δημοκρατικῶν πολιτικῶν.—Τὸ βασικὸν πρόγραμμα.

Ἡ τάξις τῶν «εὐγενῶν» ἐκινητοποιήθη μέχρι καὶ τῆς τελευταίας χήρας καὶ μέχρι τῶν ὁποίων ἐπροτάσσετο ἕνα «ντέ». Καὶ ἡ Γαλλία διῃρέθη εἰς δώδεκα ζώνας, ἑκάστη τῶν ὁποίων εἶχε τὸν μόνιμον γραμματέα της. Αἱ ζῶναι αὗται βραδύτερον ὑποδιῃρέθησαν εἰς ἑκατοντάδας, χιλιάδας τοπικῶν γραφείων ἢ «permanences». Τὸ κυανόλευκον χρῶμα τῶν βασιλικῶν αὐτῶν λεσχῶν, τῶν ὁποίων τὰ κτίρια εἶχον κατὰ τὸ πλεῖστον δοθῇ χάριν τοῦ κινήματος καὶ τῶν ὁποίων ὅλα τὰ μέλη ἐργάζονται δωρεὰν—πωλοῦν τὴν ἐφημερίδα, κατηχοῦν, ὁμιλοῦν—παραμένει ἀκόμη χαρακτηριστικὸν κάθε σχεδὸν «συνοικισμοῦ» ἐν Γαλλίᾳ ἀριθμοῦντος ὑπὲρ τοὺς 2000 κατοίκους. Ἐκεῖ δίδονται διαλέξεις, μυστικαὶ διαταγαί· ἐκεῖ εἶνε τὸ ἐντευκτήριον διὰ τὰς συζητήσεις καὶ τὰς κατηχήσεις· ἐκεῖ γέροντες λευκοπώγωνες «Συνδεσμῖται», γεννηθέντες ἐπὶ βασιλείας Λουδοβίκου Φιλίππου, ἐμφυσοῦν τὴν θνήσκουσαν θέρμην των εἰς τὰ αὐτιὰ παιδιῶν γεννηθέντων μόλις κατὰ τὸν πόλεμον.

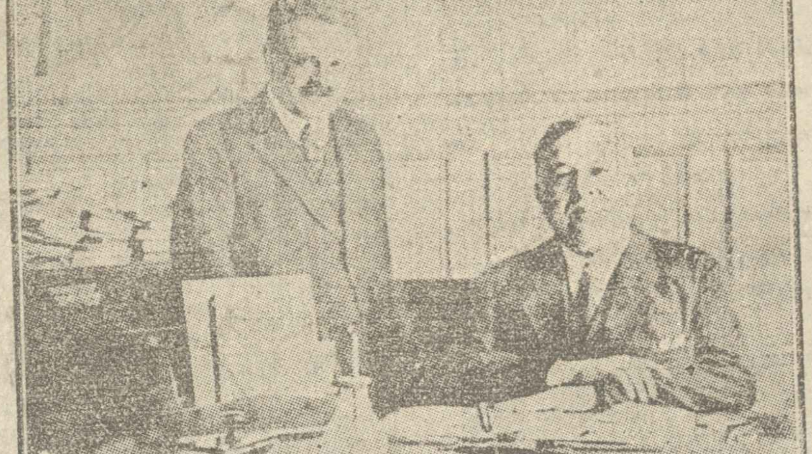

Ὁ Λεὼν Δωδὲ εἰς τὸ γραφεῖόν του τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ»

Προπαγάνδα, προπαγάνδα εἰς τὸ ὕπαιθρον! ἦτο τὸ σύνθημα. Μεταξὺ τῶν χωρικῶν, εἰς τοὺς ἀγρούς, ὅπου ἐπέζη τὸ παρελθὸν ἀκόμη—μακρὰν ἀπὸ τὰς ὀλεθρίας πόλεις μὲ τὴν βιομηχανικήν των ἰσότητα! Ἀλλ' ἐν τῷ μεταξὺ οἱ ἐν Παρισίοις εὑρισκόμενοι κάθε ἄλλο παρὰ ἀδρανεῖς ἦσαν. Συμφώνως πρὸς τὴν ἀρχὴν τῆς ἀμέσου δράσεως, διεξήγοντο μάχαι εἰς τὰς ὁδούς, διότι εἶχεν ὑβρισθῇ ἡ Ζὰν ντ' Ἀρκ· τὰ μνημεῖα τῶν «Ντρεϋφουζάρ», τῶν ταχθέντων ὑπὲρ τοῦ Ντρεϋφούς, κατεκρημνίζοντο· ὠργανώθη ἐξέγερσις εἰς τὴν Κομεντὶ-Φρανσαίζ ἐναντίον κάποιου προσβλητικοῦ ἔργου· ὁ κ. Μπριὰν ἐκτυπήθη εἰς τὸν κῆπον τοῦ Κεραμεικοῦ. Καὶ εἰς τὴν «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», κάθε πρωΐ, ἡ «τρομερὰ ἐκείνη τριανδρία», οἱ κ. κ. Ντωντέ, Μωρρὰς καὶ Πυζό, ἐφυσοῦσαν καὶ ἐσώριαζαν ἀναμμένα κάρβουνα ἐπὶ τῆς Δημοκρατίας καὶ τῶν θεραπόντων της—ἰδίως ἐπὶ τοῦ κ. Καγιώ, ἡ ἐναντίον τοῦ ὁποίου ἐπίθεσις (ἡ λέξις εἶνε πολὺ ἀδύνατος) προσέλαβε διαστάσεις ἄνευ προηγουμένου, ὅταν ἡ κυρία Καγιὼ ἐφόνευσε τὸν Γκαστὸν Καλμὲτ ὀλίγον ἀκριβῶς πρὸ τοῦ πολέμου. Ἀλλὰ πρὶν διαβῶμεν τὸν βαθύτατον αὐτὸν Ρουβίκωνα, θὰ ἔπρεπεν ἴσως νὰ ἀναπτύξωμεν τὸ πιστεύω τῶν Βασιλοφρόνων καὶ τὸ ταυτόχρονον κατηγορητήριόν των ἐναντίον τοῦ Δημοκρατισμοῦ. Ἔχει δὲ τοῦτο ὡς ἑξῆς:

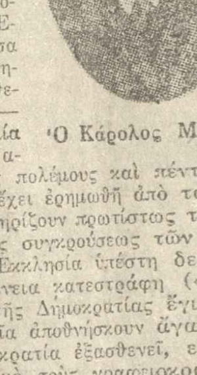

Ὁ Κάρολος Μωρρὰς

«Οἱ Βασιλεῖς τῆς Γαλλίας προσέθεσαν σχεδὸν σαράντα ἐπαρχίας εἰς τὸ βασίλειον, ἀπὸ τὸ Μπερρὺ (Φίλιππος ὁ 1ος) μέχρι τοῦ Ἀλγερίου (Κάρολος ὁ 10ος). Ἔναντι τούτου μέσα σὲ 129 χρόνια δημοκρατικοῦ καθεστῶτος (1789 — 1918) ἡ Γαλλία ὑπέστη τέσσαρας ἐμφυλίους πολέμους καὶ πέντε εἰσβολάς. Τὸ ἔθνος ἔχει ἐρημωθῇ ἀπὸ τὰ κόμματα, τὰ ὁποῖα στηρίζουν πρωτίστως τὴν ὕπαρξίν των ἐπὶ τῆς συγκρούσεως τῶν τάξεων. Ἡ Καθολικὴ Ἐκκλησία ὑπέστη δεινὴν ἐπίθεσιν· ἡ οἰκογένεια κατεστράφη («οἱ νόμοι καὶ οἱ θεσμοὶ τῆς Δημοκρατίας ἔγιναν γιὰ ἔκθετα, τὰ ὁποῖα ἀποθνήσκουν ἄγαμα»—Ρενάν). Ἡ δημοκρατία ἐξασθενεῖ, εἶνε πολὺ δαπανηροτέρα μὲ τοὺς γραφειοκράτας της καὶ συνεπάγεται τὴν τυραννικὴν ἰδιοτροπίαν ἑνὸς ἀμόρφωτου σώματος ἐκλογέων. Ἐπίσης πολὺ περισσοτέρους ὑπαλλήλους καὶ αὐτοὺς ὀλιγώτερον σεβαστούς, ἐνῷ ἡ δικαιοσύνη εἶνε ἁπλῆ λέξις καὶ μόνον, τὰ σκάνδαλα δὲ καὶ ἡ διαφθορὰ καὶ τὸ ρουσφετολόγι ἐπικρατοῦν ἀχαλίνωτα. Ἐπὶ πλέον δέ, τὰ ζωτικὰ ἐκεῖνα ὄργανα τοῦ Κράτους, ὁ στρατός, τὸ ναυτικόν, ἡ διπλωματία, αὐτομάτως παραλύουν, ἐνῷ ὁ ἐκλεκτὸς τῆς δημοκρατίας ἀποβαίνει ὁ ἄνθρωπος τῆς θρησκευτικῆς καὶ σχολικῆς τυραννίας, τὸ δημιούργημα τοῦ χρήματος καὶ τῆς δημαγωγίας, ὁ δεσπότης τῆς συγκεντρώσεως—κυρίως αὐτῆς. Ἕνα κράτος διατηρούμενον καὶ ὀργανούμενον ἐκ τῶν κάτω πάντοτε ἀποσυντίθεται. Ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἀπεδείχθη ἀνεπανόρθωτος ἐλλιπής· ἡ καθολικὴ ψηφοφορία ἐπίσης.

Ὁ κ. Μωρὶς Πυζὸ ἐκ τῶν πρώτων ὀργανωτῶν τοῦ «Συνδέσμου τῆς Γαλλικῆς Δράσεως» ἀρχιουντάκτης τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ»

«Ἡ Μοναρχία, ἀφ' ἑτέρου, ὑπονοεῖ ἕνα ἔθνος, μίαν ψυχήν, ἕνα σῶμα. Τὸ συμφέρον τοῦ Ἡγεμόνος εἶνε νὰ διαφυλάξῃ ἀνέπαφον τὴν κληρονομίαν του—καὶ ἂν οἱ τελευταῖοι τρεῖς Βουρβῶνοι σχετικῶς ἀπέτυχον, τοῦτο συνέβη διότι μία περιωρισμένη μορφὴ Μοναρχίας εἶχεν εἰσαχθῇ εἰς τὴν Ἀγγλίαν. Ἀντιθέτως, ἐκεῖνο ποῦ χρειάζεται εἶνε ἕνα Κράτος ἢ μία Κυβέρνησις λειτουργοῦσα παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ Ἡγεμόνος: α) Ἕνα Κράτος ὑπεράνω κομμάτων, β) μόνιμος Ἀρχηγὸς τοῦ Κράτους, ἐνσαρκώνων τὸ ἐθνικὸν συμφέρον, γ) γύρω ἀπὸ τὸ διοικοῦν καὶ κυβερνῶν αὐτὸ Κράτος, μία ἀναγέννησις τῶν États-Generaux εἰς ἀντικατάστασιν τοῦ ἐκλογικοῦ κοινοβουλευτισμοῦ καὶ πρὸς ἀντιπροσώπευσιν, ὄχι ὅπως αὐτὸς τῶν παθῶν καὶ προλήψεων καὶ πλεονεξιῶν, ἀλλὰ τῆς ἐργασίας καὶ τῶν λειτουργιῶν τῶν ἀνθρώπων τοῦ λόγου τῆς ὑπάρξεώς των ἐν τῇ κοινωνίᾳ καὶ τῆς ἐνεργητικότητός των. (Τοῦτο ὁμοιάζει πολὺ πρὸς τὰς Συντεχνίας τοῦ Μουσσολίνι— πράγματι δὲ ὁ ὅρος συνετελέσθη ἀπὸ τὴν θεωρίαν τῶν Βασιλοφρόνων καὶ «Συντεχνίαι Γαλλικῆς Δράσεως» ὑπάρχουν ἤδη εἰς μικρὰν κλίμακα, περιλαμβάνουσαι ἐπαγγελματίας, γεωργούς, βιομηχάνους κλπ.). Πρὸ παντός, ἡ Μοναρχία θὰ ἐσήμαινε τὸ τέλος τῆς συγκεντρώσεως, ἡ ὁποία, ἑλκύουσα ὅλον τὸν κόσμον πρὸς τὸ Παρίσι, κατέστρεψε τὴν τοπικὴν καὶ ἀγροτικὴν ζωήν, ἡ ὁποία ἐνσάρκωνε τὸ ἀληθὲς πνεῦμα τῆς Γαλλίας. Εὐρύτατοι τοπικαὶ ἐλευθερίαι, τὸ [illegible] δήμου καὶ τῆς πολίχνης καὶ τῆς ἐπαρχίας θὰ ἐπεκράτουν πάλιν ἐπὶ Βασιλείας, τὸ καθεστὼς δὲ τοῦτο θὰ ἔθετεν ἐπίσης εἰς τὴν ἁρμόζουσαν θέσιν των τοὺς Ἐλευθέρους Τέκτονας, τοὺς Ἰουδαίους καὶ ὅλους τοὺς «Νεογάλλους». Τέλος, ἀκόμη καὶ ἂν ἕνας κακὸς βασιλεὺς ἀνήρχετο εἰς τὸν θρόνον, ὁ ἐπαναφερθεὶς θεσμὸς θὰ ἀπεδεικνύετο ἰσχυρότερος ἀπὸ τὸν ἄνθρωπον.»

Ὁ πόλεμος: Ποῖος ἐνίκησε;

Δὲν εἶνε τοῦ παρόντος νὰ ἐξετάσωμεν καὶ νὰ κρίνωμεν τὰ ἀνωτέρω ἐπιχειρήματα. Ἀντ' αὐτοῦ, ἂς ἔλθωμεν εἰς τὸν πόλεμον. Κατὰ τὸ 1914—18, ἐνῷ ἐπιδεικτικῶς ἐκήρυσσαν ἐκεχειρίαν ἔναντι τῆς Δημοκρατίας, καὶ ἐσάλπιζον θορυβωδῶς πατριωτισμόν, οἱ Ντωντὲ καὶ Σια δὲν ἔπαυσαν νὰ ὑποσκάπτουν καὶ νὰ ἐπιτίθενται κατὰ τῶν διαδοχικῶν Κυβερνήσεων, μὲ τοὺς ὄνυχας προτεταμένους καὶ διαλαλοῦντες συμμορίας καὶ προδοσίας, ἐνῷ διαρκῶς ἀνέμενον εἰς τὰ παρασκήνια τὴν κατάλληλον στιγμὴν διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ πραξικοπήματος, μὲ τὸν στρατηγὸν Μανζὲν ὡς πρωταγωνιστήν των.

Μὲ τὰς ὑποθέσεις τοῦ Μπόλο πασᾶ καὶ τοῦ «Κόκκινου Σκούφου», τῷ 1917, εἰς τὰς ὁποίας ἐφέροντο συνένοχοι οἱ κ. κ. Καγιὼ καὶ Μαλβύ, καὶ μὲ τὰς ταυτοχρόνους στάσεις εἰς τὸ μέτωπον, οἱ Βασιλόφρονες ἔφθασαν ἴσως τόσον ἐγγὺς τῆς πραγματοποιήσεως τῶν ὀνείρων των, ὅσον καὶ τῷ 1900, ἀλλὰ καὶ αὐτὴν τὴν φορὰν... δὲν ἔμελλον νὰ πραγματοποιηθοῦν. Ὅταν δὲ κατόπιν ὁ γηραιὸς Τίγρις ἀνεπέτασε θριαμβευτικῶς τὴν τρίχρωμον σημαίαν τῆς Δημοκρατίας, ἡ ταξιαρχία τῶν κυανολεύκων πρὸς στιγμὴν εὑρέθη ἀντιμέτωπος ἰσχυροῦ ἀντιπάλου: ἡ Δημοκρατία εἶχε κερδίσει ἕνα πόλεμον... ἕως ὅτου ἡ σχολαστικὴ φρασεολογία τοῦ Μωρρὰς ἀπέδειξε τὸ ἀντίθετον—ὅτι τὸν εἶχε κερδίσει δανειζομένη τὸ Βασιλικὸν ἰδεῶδες, τὴν ἀρχηγίαν τοῦ ἑνός. Καί, πάντως, ἡ Δημοκρατία ἀσφαλῶς θὰ ἔχανε τὴν εἰρήνην! Ἔτσι ἐρχόμεθα εἰς τὴν δραματικωτέραν περίοδον τῆς κινήσεως τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» πρὸς παλινόρθωσιν ἑνὸς Βουρβώνου.

Πανθομολογεῖται ὅτι ὁ κοινοβουλευτισμὸς ἐν Γαλλίᾳ εἰσῆλθεν εἰς τὴν χειροτέραν του περίοδον ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς. Ἂν δὲν συνέβησαν μεγάλα σκάνδαλα—παρὰ τὰς προσπαθείας τοῦ Ντωντὲ νὰ δημιουργήσῃ ἕνα περὶ τὸν θάνατον τοῦ υἱοῦ του Φιλίππου—ἡ Βουλὴ ἀπέδειξεν ἑαυτήν, εἰς κρισίμους περιστάσεις, ἀνίκανον, κωλυσιεργόν, στενοκέφαλον—καὶ μέχρι τοιούτου βαθμοῦ, ὥστε τὸν Ἰούλιον τοῦ 1926, ὅταν ἡ λίρα ἔφθασεν εἰς τὰ 240 καὶ ἔπεσεν ὁ Ἐρριό, ἡ πιθανότης ἑνὸς μοναρχικοῦ πραξικοπήματος ἐπρόβαλε πάλιν. Οἱ Βασιλόφρονες ἐπωφελήθησαν ὅσον ἠμποροῦσαν τῶν περιπετειῶν αὐτῶν· πράγματι ὁ Ντωντὲ προεκάλεσε τὴν πτῶσιν τοῦ Μπριὰν εἰς τὰς Κάννας. Τὸ ἑπόμενον ἔτος ἐπίσης, ὅταν ὁ κ. Πουανκαρὲ κατέλαβε τὴν Ρούρ, ἐκοινολογεῖτο ὅτι ὁ Ντωντὲ εἶχεν εἰς τὴν τσέπην του τὸν «μικρὸν Λωρραινόν».

Ἡ ἀθώωσις τῆς Ζερμαὶν Μπρετὸν καὶ ὁ θάνατος τοῦ Φιλίππου Ντωντέ.

Ὡρισμένως ἡ περίοδος αὐτὴ ἦτο περίοδος ἀκμῆς τοῦ κινήματος. Ἀλλὰ τότε μία νέα ἐπέφερε μεγάλην ἀλλαγήν. Πεπεισμένη ὅτι ὁ Ντωντὲ προσεπάθει νὰ προκαλέσῃ ἐμφύλιον πόλεμον, ἐξ ἀφορμῆς τῆς κατοχῆς τῆς Ρούρ, τὴν ὁποίαν κατηράτο ἡ μισὴ Γαλλία, ἡ Ζερμαὶν Μπρετὸν προσεπάθησε νὰ φθάσῃ μέχρι τοῦ Ντωντὲ καὶ νὰ τὸν φονεύσῃ. Ἀλλὰ—κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὸν Μαρὰ—ὁ Λεὸν δὲν ἐδέχετο νεαρὰς γυναῖκας εἰς τὸ λουτρόν του· τοῦτο δὲ ἀσφαλῶς ἔσωσε τὴν ζωήν του, διότι ὁ γενικὸς γραμματεὺς τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», ὁ Μάριος Πλατώ, ἐφονεύθη ἀντ' αὐτοῦ. Ἡ κρίσις ὅμως ἐκορυφώθη, ὅταν, τὴν παραμονὴν τῆς δίκης τῆς Ζερμαίν, ὁ δεκατετραετὴς υἱὸς τοῦ Ντωντὲ Φίλιππος εὑρέθη θανασίμως κτυπημένος διὰ σφαίρας περιστρόφου μέσα σ' ἕνα ταξί.

Τὸ παιδὶ ἦτο ἀρρωστιάρικο, ἐκτεθηλυμένον καὶ ὑπέκειτο εἰς περιοδικὰς «φυγὰς» πρὸς θαλασσίους λιμένας, συνατοκομίζων χρήματα τοῦ σπιτιοῦ. Εἶνε ἐπίσης ἀναμφισβήτητον ὅτι συνανεστρέφετο τοὺς πλέον ἀδιαλλάκτους ἀναρχικούς — ἂν καὶ οὐδέποτε ἐξηκριβώθη κατὰ πόσον συνεμερίζετο τὰς ἰδέας των ἢ ἦτο Βασιλόφρων κατάσκοπος ἐν μέσῳ αὐτῶν. Ὁ Ντωντὲ λέγει ὅτι ἡ ἀστυνομία ἐσκεμμένως ἔστησε παγίδα εἰς τὸ παιδὶ καὶ τὸ ἐδολοφόνησεν. Ἡ ἀστυνομία ἀντιθέτως βεβαιοῖ, ὅτι προσεπάθει νὰ ἀνακαλύψῃ κάποιον νεανίαν, ὁ ὁποῖος ἐπρόκειτο νὰ φονεύσῃ τὸν Μιλλεράν, τὸν Πουανκαρὲ καὶ τὸν Ντωντέ, καὶ ὅτι ἐπρόκειτο περὶ αὐτοκτονίας, ἄλλως καὶ ἀσφαλῶς, ὅταν ὁ νεαρὸς Φίλιππος εἶδεν ὅτι ἀνεκαλύφθη.

Ἐν τῷ μεταξύ, ἡ Ζερμαὶν ἠθωώθη εἰς ἀνταπόδοσιν τῆς ἀθωώσεως τοῦ Βιλλαίν, τοῦ Βασιλόφρονος δολοφόνου τοῦ Ζωρές· καὶ ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» κατέστη ἔξω φρενῶν ἐξ ὀργῆς (καὶ διατελεῖ ἀκόμη εἰς τὴν κατάστασιν αὐτὴν). Παράδοξον σημεῖον εἰς τὴν ὅλην ὑπόθεσιν ἀποτελεῖ ἡ ἀκόλουθος δήλωσις τῆς Ζερμαίν:

— Τὴν παραμονὴν τῆς ἀποφάσεως ἡσύχασα φιλῶντας τὴν φωτογραφίαν τοῦ ἀγαπημένου μου μικροῦ Φιλίππου, τὴν ὁποίαν εἶχα μαζί μου. «Αὔριον, τῆς εἶπα, εἶνε ἡ ἀπόφασις, μικρὲ Φίλιππε. Εἶνε ἀνάγκη ἀφ' ὅτου πέθανες γιὰ νὰ μὲ προστατεύσῃς ἐναντίον τοῦ πατρός σου ἀγαπημένε μάρτυρα, ποῦ ἔπεσες τόσον μικρός!» Ἠθέλησαν νὰ μοῦ πάρουν αὐτὴν τὴν φωτογραφίαν, ἀλλὰ ἐφώναξα τόσον πολὺ ὥστε μοῦ τὴν ἔδωκαν πίσω. Ἐχάϊδευα μὲ τὸ ἕνα χέρι τὸ λεπίδι τοῦ κρυμμένου μαχαιριοῦ μου καὶ ἐφίλησα τὴν φωτογραφίαν μέσα στὸ κελλί μου, γνωρίζουσα ὅτι τὴν ἑπομένην θὰ ἐπήγαινα πρὸς συνάντησίν του».

Ἐπὶ τέσσαρα σχεδὸν ἔτη, ὁ Ντωντὲ πατὴρ δὲν ἔπαυσε νὰ μαίνεται καὶ νὰ κλαίῃ (μερικοὶ διατείνονται, ὅτι πρόκειται περὶ κροκοδειλίων δακρύων) διὰ τὴν τύχην τοῦ υἱοῦ του, διαρκῶς δὲ ἀποκαλεῖ τοὺς «Τέσσαρας Μεγάλους» τοῦ Παρισιοῦ δολοφόνους τοῦ Φιλίππου. Ἡ ὅλη ὑπόθεσις διεσκευάσθη καὶ ἐχρησιμοποιήθη μέχρι κεραίας διὰ τὴν προπαγάνδαν ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας. Ὁ Ντωντὲ ἐργάζεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀρχῆς, ὅτι ἂν ἐξακολουθήσετε βεβαιοῦντες ἕνα πρᾶγμα ἐπὶ πολὺ τὸ κοινὸν ἀργὰ ἢ γρήγορα θὰ τὸ πιστεύσῃ. Κοκκινωπός, μαυρειδερός, καὶ Ραμπελαισιανός, διάσημος ἐπικούρειος καὶ καλοζωΐστης, ὁ Ντωντὲ ἔχει νυμφευθῇ τὴν ἐγγονὴν τοῦ [illegible] πολιτικός, μυθιστοριογράφος, λιβελλογράφος— δὲν ὑπάρχει γλαφυρότερος ἢ πλέον ἐπίφοβος κάλαμος εἰς τὸ Παρίσι. Ἀλλὰ καταπιάνεται μὲ τὰ μικρὰ καὶ εἰς τὸ σημεῖον αὐτὸ διαφωνοῦν πολλοὶ — εἰς τὸν τρόπον μὲ τὸν ὁποῖον καυτηριάζει δημοσίᾳ τοὺς ἀντιπάλους του ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ διὰ τῆς ἐφημερίδος του, ὅταν ἀνακαλύψῃ κάτι σχετικὸν μὲ τὴν ἰδιωτικὴν ζωήν των.

Ὁ καυγὰς μὲ τὸ Βατικανὸν

Παρὰ τὸν πολυσύνθετον ὅμως χαρακτῆρα τοῦ ἀνθρώπου καὶ παρὰ τὰς χονδροειδεῖς συκοφαντίας του, εἶνε ἀγαπητὸς εἰς τὴν Βουλὴν — καλοδιάθετος, διασκεδαστικὸς σύντροφος καὶ ἐπὶ πλέον τόσον εὐρείας μορφώσεως, μὲ τέτοιο λογοτεχνικὸν ταλέντον...μεγαλοφυΐα. Ναί, ὑπάρχει τόση Γαλλία μέσα εἰς αὐτὸν τὸν ἄνθρωπον... «πρέπει νὰ τὸ ὁμολογήσωμεν!» Ἐν τούτοις, οἱ Παρισινοὶ ἐμαύρισαν ἀγρίως τὸν Ντωντὲ κατὰ τὰς ἐκλογὰς τοῦ 1924, τὸ ὁποῖον ὑπῆρξε κακὸς χρόνος διότι τότε ἐσημειώθη ἡ ἀπαρχὴ τῆς ἔριδος μὲ τὸν Πάπαν, ἡ ὁποία ἐνδέχεται νὰ σημαίνῃ τὸ τέλος τῆς ὅλης «Ἀξιὸν Φρανσαίζ».

Ἐν ὀλίγοις, ὁ Πῖος ὁ 11ος, ὁ ὁποῖος εἶνε ἐντελῶς συγχρονισμένος ἄνθρωπος, ἔκαμε τὰς ἑξῆς περίπου σκέψεις ἔναντι τοῦ Ντωντέ: «Δὲν μοῦ ἀρέσετε. Πολλὰ ἀπὸ τὰ βιβλία σας ἀναπτύσσουν ἀηδῆ θέματα—ἰδίως αἱμομικτικά. Ἐπὶ πλέον, ὑποπτεύομαι ὅτι χρησιμοποιεῖτε τὴν Ἐκκλησίαν διὰ πολιτικοὺς σκοπούς».

Ἔναντι τοῦ Μωρρὰς αἱ κατηγορίαι τῆς Αὐτοῦ Ἁγιότητος ἦσαν πιὸ συγκεκριμέναι: «Τὰ βιβλία σας — ἐπὶ παραδείγματι ὁ «Δρόμος τοῦ Παραδείσου» — καὶ αἱ διδασκαλίαι σας εἶνε ἀντιχριστιανικαὶ καὶ ἐστερημέναι ἠθικῆς. Σεῖς ὁ ἴδιος εἶσθε ἄπιστος καὶ τὸ κακὸν πνεῦμα τοῦ Γαλλικοῦ Μοναρχικοῦ Κινήματος. Θέλετε νὰ ἐπαναφέρετε τὴν δουλείαν. Χρησιμοποιεῖτε τὴν Ἐκκλησίαν ἀποκλειστικῶς καὶ μόνον πρὸς ἐξυπηρέτησιν τῶν πολιτικῶν σκοπῶν σας. Καταγράφω τὴν ἐφημερίδα σας εἰς τὸν «Index» ἀπαγορεύων τὴν ἀνάγνωσίν της εἰς ὅλους τοὺς Καθολικούς. Ἐπὶ πλέον πᾶς δεσμὸς ἐν Γαλλίᾳ μεταξὺ τῆς Ἐκκλησίας καὶ τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» θὰ διακοπῇ πάραυτα, κατ' ἐντολήν μου». Τὸ κτύπημα τοῦτο ἐσχάτως μόλις κατηνέχθη καὶ ὑπῆρξε καίριον, διότι ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» ἐστηρίζετο μεγάλως ἐπὶ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἀμφότεροι οἱ συγγραφεῖς ἐπεζήτησαν νὰ ἀλλοιώσουν ὅσα ἔγραψαν εἰς τὸ παρελθὸν καὶ μία κάπως ὑποχωρητικὴ Κιτρίνη Βίβλος ἐδημοσιεύθη τελευταίως, παρακαλοῦσα τὴν Ρώμην νὰ σκεφθῇ πάλιν· ἀλλὰ ὁ κύβος αὐτὸς τοὐλάχιστον ἔχει ριφθῇ... καὶ ὡς παράδειγμα τοῦ σκληροῦ του ἀντικτύπου ἀναφέρομεν τὴν περίπτωσιν τοῦ Λούρντ, ὅπου οὔτε μία «ἐνάνις» ἀνήκουσα εἰς τὴν «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» δὲν θὰ μεταβῇ ἐφέτος διὰ τὸ ἐτήσιον προσκύνημά της! Ἐπίσης ἀπηγορεύθη ἡ πώλησις τῆς ἐφημερίδος ἔξωθι ὅλων τῶν ἐκκλησιῶν καὶ οἱ κληρικοὶ ἐνετάλησαν νὰ διακόψουν πᾶσαν σχέσιν μὲ τὰ τοπικὰ γραφεῖα τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» τῶν ὁποίων ἦσαν οἱ φανεροὶ ἐμψυχωταὶ (καὶ ἐνδέχεται νὰ ἐξακολουθήσουν ὄντες τοιοῦτοι, κεκαλυμμένως), διότι παραμένει ἄγνωστον, ἂν ὁ ἀφορισμὸς τοῦ Πάπα θὰ φονεύσῃ τὸν ζωντανὸν ὀργανισμόν, οἷος κατέστη ἡ «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη ἐν Γαλλίᾳ. Ὑπάρχουν ἀσφαλῶς περὶ τὰς 5.000 λέσχαι ἢ «ρυθῖνες» Βασιλοφρόνων, σκορπισμένοι ἀνὰ τὴν Γαλλίαν, τῶν ὁποίων ὅλα τὰ μέλη ἔχουν ἐπιδείξει τὸ ἴδιον πνεῦμα αὐστηρᾶς πειθαρχίας καὶ αὐτοθυσίας χάριν τοῦ ἰδεώδους των (φθάνοντες μέχρι τοῦ νὰ πωλοῦν τὴν ἐφημερίδα των, κατὰ τὰς ἑορτάς, εἰς τὴν ἀκρογιαλιάν!) Ἐπὶ πλέον, αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι (κατὰ μέγα μέρος ἀποσυρθέντες ἀξιωματικοί, εἰσοδηματίαι καὶ εὐγενεῖς) ἀσχολοῦνται ἢ μὲ τὸ ἐμπόριον ἢ μὲ ἐπαγγέλματα συγγενεύοντα μὲ τὴν πολιτικήν. Πέρυσιν ὑπῆρχον 47.600 δρῶντες «Συνδεσμῖται», σημαντικώτερος ὅμως εἶνε ὁ μεγάλος ἀριθμὸς τῶν εἰς τὸ περιθώριον σιωπηλῶν Βασιλοφρόνων, οἱ ὁποῖοι θὰ ἀνταπεκρίνοντο ἢ θὰ ἐτήρουν οὐδετερότητα ἐν περιπτώσει ἐπιτυχοῦς πραξικοπήματος, ἀλλ' οἱ ὁποῖοι ἐν τῷ μεταξὺ προτιμοῦν τὴν σιγήν. Οὗτοι ἀνέρχονται ἴσως εἰς δύο, τρία, τέσσαρα ἑκατομμύρια—εἶνε ἀδύνατον νὰ τοὺς καθορίσῃ κανείς.

Τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον

Ἀφ' ἑτέρου, εἰς τὰ κοινοβούλια, ἐλάχιστοι μόνον βασιλόφρονες βουλευταὶ ἔχουν ἀπομείνει σήμερον, ἂν καὶ ὁ Ντωντὲ παρ' ὀλίγον νὰ κατορθώσῃ νὰ ἐκλεγῇ γερουσιαστὴς εἰς τὸ Ἀνζοὺ πρό τινος. Ἡ ἐπαρχία αὐτή, μὲ τὴν Βανδέαν, τὴν Βρετάνην καὶ τὴν Τουραίνην, εἶνε αἱ περιοχαί, ὅπου οἱ βασιλόφρονες ἔχουν τὴν μεγαλυτέραν ἰσχύν. Ἀντιστοίχως, εἶνε λίαν ἀσθενεῖς εἰς τὴν Νότιον Γαλλίαν, τὴν «πατρίδα τοῦ Ζωρές», ἥτις περιλαμβάνει ὅλην τὴν χώραν τὴν εὑρισκομένην νοτίως μιᾶς γραμμῆς διηκούσης ἀπὸ Μπορντὼ εἰς Λυὸν—καὶ ὅπου, παραδόξως, ὁ Ντωντὲ διῆλθε τὰς τέσσαρας πρώτας ἡμέρας τῆς προσφάτου ἐλευθερίας του, καταβροχθίζων σαλιγκάρια καὶ πίνων κρασὶ τῆς Βουργουνδίας. Κάθε ἡμέραν τὰ ἄρθρα του, τὰ ἀποστελλόμενα ἀπὸ τὴν ἀνακαλυφθεῖσαν ἐσχάτως φωλεάν του εἰς Βρυξέλλας, φέρουν ἀστείας ἐπιγραφὰς περὶ τοῦ τρόπου τῆς ἀποστολῆς των: «Διὰ τοῦ Λίντμπεργκ», «Διὰ τοῦ Ἰνδικοῦ Ταχυδρομείου», «Ἀπὸ τὴν καπνοδόχον» κλπ., καθ' ὃν χρόνον τὸ Παρίσι καὶ ἡ χώρα γενικῶς, πλὴν τοῦ πραγματικοῦ ἐχθροῦ τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ», τῶν σοσιαλιστικῶν ὀργανώσεων, καταφέρονται κατὰ τῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν ἀπώλειαν τοῦ γοήτρου τῆς λόγῳ τοῦ πραξικοπήματος τῆς Σαντέ, τὸ ὁποῖον ἀναμφισβητήτως ὠφέλησε τὸν Ντωντέ.

Ἀλλὰ κάποιαν ἡμέραν — ἐκτὸς ἂν προτιμήσῃ νὰ μείνῃ ἐξόριστος ὅπως ὁ Δοὺξ τῆς Γκίζης καὶ ὁ Πρίγκηψ Ἐρρῖκος, ὅστις εἶνε φοιτητὴς εἰς τὴν Λουβαίν — ὁ Λέων Ντωντὲ θὰ ἀναγκασθῇ νὰ ἐπανέλθῃ καὶ νὰ ἐκτίσῃ τὴν πεντάμηνον φυλάκισιν του ἐπὶ ἐξυβρίσει ἑνὸς ὁδηγοῦ ταξί, ὅπως καὶ ὁ κωφὸς γέρων Μωρρὰς θὰ ἀναγκασθῇ πιθανῶς νὰ ἐκτίσῃ τὸ ἓν ἔτος εἱρκτῆς, διότι ἠπείλησε νὰ φονεύσῃ ἕνα πρώην ὑπουργὸν τῶν Ἐσωτερικῶν, τὸν γερουσιαστὴν Σραμέκ.

Ὅτι ἡ κυβέρνησις ἀφίνει εἰς τὸν Ντωντὲ καὶ τὸν Μωρρὰς τὸ μέγιστον ὅριον ἐλευθερίας εἶνε ἡ γνώμη πολλῶν· βεβαίως ἕνα βίαιον τέλος ἢ χρεωκοπία φαίνεται νὰ ἀναμένῃ ἀμφοτέρους εἰς τὸν ὁρίζοντα. Ἀρχίζει, ἐν τούτοις, κανεὶς νὰ διερωτᾶται, ἂν μίαν προσεχῆ ἡμέραν, αὐτοὶ οἱ ἀφοσιωμένοι ἀπὸ ἄκρου εἰς ἄκρον εἰλικρινεῖς ἀπόγονοι τοῦ παλαιοῦ καθεστῶτος—οἵτινες ψάλλουν τὸν «Βασιλικὸν» ὕμνον καὶ συνεισφέρουν τὴν τελευταίαν των δύναμιν καὶ τὸν τελευταῖόν των ὀβολὸν διὰ τὸν Ἀγῶνα — δὲν θὰ ζητήσουν νὰ ἀλλάξουν τὸν τόνον τῆς ἐπιθέσεως· μάλιστα τὸν τόνον, ἀκόμη καὶ ἂν ὁ Ἰωάννης ὁ 3ος, ὁ Δοὺξ τῆς Γκίζης, δὲν ἐπέμβῃ ὁ ἴδιος. Ἀλλὰ ἴσως ὄχι.

Ἴσως αὐτοὶ οἱ «παλαιοκαθεστωτικοὶ» νὰ ἐννοήσουν — ὅσον ἀηδιασμένοι καὶ ἂν εἶνε ἀπὸ τοὺς «Ντωντετισμοὺς» — ὅτι αὐτοὶ οἱ ἄνθρωποι τῆς «Ἀξιὸν Φρανσαίζ» ἔσωσαν τὸν Ἀγῶνα ἀπὸ τὴν λήθην καὶ ὅτι αὐτοὶ μόνον ἠδύναντο νὰ παρασκευάσουν τὸ κίνημα: νὰ καταλάβουν τὴν ἐξουσίαν ἐν καιρῷ πολέμου ἢ ἐσωτερικῶν κρίσεων — προπαρασκευαζομένων διὰ μακρᾶς δηλητηριώδους ἐπιθέσεως ἐναντίον τῆς Δημοκρατίας. Ἡ γνώμη μου ὅμως εἶνε, ὅτι μὲ τὸν καιρὸν ἡ Δημοκρατία θὰ ἀφαιρέσῃ πολλὰ ὅπλα ἀπὸ τὰς χεῖρας τῶν Βασιλοφρόνων καὶ ὅτι ἡ ἐπάνοδος βασιλέως εἰς τὴν Γαλλίαν εἶνε ἀδύνατος, ἀκόμη καὶ μετὰ τὸν αἱματηρότερον ἐμφύλιον πόλεμον, ὁ ὁποῖος ἀναγκαστικῶς θὰ προηγεῖτο ταύτης.

FERDINAND RUOHY

Νέοι τίτλοι νέα νομίσματα

Εἰς ὀλίγας λέξεις τὸ Σύνταγμα τῆς Βρετ. Αὐτοκρατορίας

Τὸ ἀποτέλεσμα τῆς περυσινῆς διασκέψεως

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, Αὔγουστος. (Τοῦ μονίμου ἀνταποκριτοῦ μας). — Δὲν ὑπάρχει ὀδυνηρότερον πρᾶγμα ἀπὸ τὴν εἰρωνείαν δι' ὅποιον τὴν ὑφίσταται. Ἴσως αὐτὸ νὰ ὀφείλεται εἰς τὸ ὅτι ὁ εἴρων αἰσθάνεται τὸ γελοῖον καὶ κάμνει καὶ τὸν ἄλλον νὰ τὸ αἰσθανθῇ—ὅπως λέγει καὶ ὁ Πιραντέλλο. Φαντασθῆτε τὴν λοιπὸν ἐκτοξευομένην πρὸς τὸ πλούσιον ὑλικόν, τὸ ὁποῖον παρέχει ἡ πτωχή μας δραχμή.

Πρὸ ἡμερῶν εἰς μίαν διάλεξιν ἐπὶ τῆς ἐπικειμένης ἐκδόσεως νέων νομισμάτων κάποιος εἰδικὸς εἶχεν εἰπῇ:

— Καὶ οἱ Ἀθηναῖοι ἔκαμαν τὸ ἴδιον. Παρέβλεψαν τὴν καλλιτεχνικότητα τῆς δραχμῆς των πρὸ τῆς διατηρήσεως τῆς μορφῆς της ἀναλλοιώτου.

Ἔσπευσε δὲ νὰ προσθέσῃ:

— Ἐννοεῖται, πρόκειται περὶ τῶν ἀρχαίων Ἀθηναίων.

Πράγματι δὲ οἱ σύγχρονοι ἔχομεν τόσην ἔφεσιν πρὸς τὴν καλλιτεχνίαν, ὥστε ἐντὸς τῆς τελευταίας εἰκοσιπενταετίας νὰ καταρρίψωμεν τὸ ρεκὸρ εἰς ἐκδόσεις, καλλιτεχνικὰς καὶ μή, νομισμάτων. Τὰ ἀείμνηστα ἀργυρᾶ καὶ χρυσᾶ, τὰ παλαιὰ καλὰ νικέλλινα καὶ τὸ μπακίρι — οὔτε διὰ συλλογὰς δὲν εὑρίσκεται πλέον. Εἴχομεν ὅμως πλουσίας εἰκονογραφίας εἰς τὰ χάρτινα, «βασίλεια» καὶ «δημοκρατίας», κομμένα καὶ ἄκοπα.

Ἐπρόκειτο ὁπωσδήποτε διὰ τὴν ἔκδοσιν νέων κερμάτων ἐδῶ — καὶ αὐτὰ κατὰ τὴν δοθεῖσαν ἐξήγησιν, θὰ εἶνε τὰ πρῶτα τοῦ αἰῶνος Γεωργίου Ε'. Διότι, ἂν διὰ τὸν κ. Καφαντάρην ἔκδοσις νέου νομίσματος (δὲν παίζουν ρόλον καὶ τόσον αἱ λέξεις) σημαίνει πτῶσις τῆς οἰκουμενικῆς, ἐδῶ, χωρὶς ἀτυχῶς νὰ ὑπάρχουν ἀναλογίαι, ἡ προηγουμένη περίοδος σημαίνει ἐπίσης κάτι σοβαρόν: Εἰς τὸ νέον νόμισμα πρέπει νὰ περιληφθοῦν τόσα, ὥστε νὰ δηλώνουν τὴν μεταβολήν, ἡ ὁποία ἐπῆλθε κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη εἰς τὸ σύνταγμα τῆς αὐτοκρατορίας, τὴν αὐτονομίαν τῶν βρεττανικῶν ἀποικιῶν. Ἀφοῦ ἐπὶ τῆς προσόψεως τῶν νομισμάτων ὑπάρχει ἡ μορφὴ τοῦ μονάρχου, πρέπει τὰ γράμματα ποῦ τὴν περιβάλλουν νὰ ἐξηγοῦν τὴν σχέσιν του μὲ τὰ διάφορα τμήματα τῆς συμπολιτείας. Κατὰ συνέπειαν οἱ εὐτυχεῖς ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν κάτοχοι ἀγγλικῶν νομισμάτων ἂς μὴ ἀνησυχήσουν. Πρόκειται περὶ λέξεων καὶ μόνον.

Δὲν εἶνε ὅμως παράδοξον ὅτι καὶ μὲ τὸ ζήτημα αὐτὸ ἠσχολήθη ἡ περυσινὴ αὐτοκρατορικὴ διάσκεψις. Ἐπρόκειτο ἐμμέσως διὰ τὸν τίτλον τοῦ βασιλέως. Καὶ ὡς ἐπακόλουθον ἐκείνης ἐκδίδονται τώρα τὰ νέα νομίσματα. Θὰ ἐπακολουθήσῃ δὲ ἀλλαγὴ τίτλων καὶ προσωνυμιῶν καὶ πρῶτον ἐξ ὅλων τοῦ ἐπιθέτου τῶν βουλῶν.

Πόσον ἐκφραστική, εἰς τὰς ὀλίγας λέξεις ποῦ ἐπηρεάζει, εἶνε ἡ μεταβολὴ φαίνεται ἀπὸ τὴν σύγκρισιν τῶν τίτλων τῆς Βικτωρίας καὶ τοῦ Γεωργίου Ε', ὅπως ἔχει σήμερον καὶ ὅπως θὰ ἔχῃ ἐφεξῆς. Τῆς Βικτωρίας εἶχεν ὡς ἀκολούθως μετὰ τὸ 1901, ὁπότε προσετέθησαν αἱ δύο τελευταῖαι λέξεις.

«Ἡ Αὐτῆς Μεγαλειότης Βασίλισσα Βικτωρία, ἐλέῳ Θεοῦ, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας Βασίλισσα, ὑπερασπίστρια τῆς Θρησκείας, Αὐτοκράτειρα τῶν Ἰνδιῶν.»

Ὁ μέχρι τοῦδε ἰσχύων τίτλος τοῦ βασιλέως Γεωργίου ἀφ' ἑτέρου ἦτο:

«Γεώργιος Ε', ἐλέῳ Θεοῦ, τοῦ Ἡνωμένου Βασιλείου τῆς Μεγάλης Βρεττανίας καὶ Ἰρλανδίας καὶ τῶν Βρεττανικῶν Κτήσεων τῶν πέραν τῶν Θαλασσῶν, Βασιλεύς, Ὑπερασπιστὴς τῆς Θρησκείας, Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν.»

Προσεκτικὴ παρατήρησις μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ ἑπομένου θὰ ἀποδείξῃ τὴν μεγάλην πρόοδον, ἡ ὁποία συνετελέσθη κατὰ τὰ τελευταῖα ἔτη. Ὁ νέος τίτλος ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Γεώργιος Ε', ἐλέῳ Θεοῦ, τῆς Μεγάλης Βρεττανίας, τῆς Ἰρλανδίας καὶ τῶν Βρεττανικῶν Κτήσεων τῶν πέραν τῶν Θαλασσῶν Βασιλεύς, Ὑπερασπιστὴς τῆς Θρησκείας, Αὐτοκράτωρ τῶν Ἰνδιῶν.»

Ὅλη ἡ ἱστορία τῆς βρεττανικῆς αὐτοκρατορίας περιλαμβάνεται εἰς τὴν σειρὰν τῶν παρατεθεισῶν λέξεων. Ὅταν ἀκόμη ἡ Ἀγγλία δὲν ἦτο «Μεγάλη Βρεττανία» ὁ τίτλος ἦτο ἁπλῶς τὸ ὄνομα τοῦ βασιλέως. Μὲ τὴν ἐπικράτησιν τῆς ἀρχῆς περὶ θείου δικαίου τοῦ μονάρχου προσετέθη τὸ «ἐλέῳ Θεοῦ» καὶ μὲ τὴν διαδοχικὴν ἐπέκτασιν τῆς κυριαρχίας του αἱ ἄλλαι λέξεις. Εἶνε περίεργον ὅτι καὶ ὁ Κρόμβελ τὰς εἶχε διατηρήσει ἐκτὸς τῆς φράσεως «ὑπερασπιστὴς τῆς θρησκείας», τὴν ὁποίαν, ἑπόμενος εἰς τὸ πουριτανικὸν πνεῦμα τῆς ἐποχῆς, τὴν εἶχε παραλείψει. Σήμερα πάντως ποῦ ὁ δεσμὸς μεταξὺ τῶν διαφόρων τμημάτων τῆς αὐτοκρατορίας ἰδανικεύεται καὶ ὁ τίτλος ἁπλοποιεῖται. Ἴσως κάποτε νὰ καταλήξῃ εἰς τὸ ἀρχικόν. Πρὸ μηνὸς τοὐλάχιστον, εἰς τὴν βουλὴν τῶν Κοινοτήτων, οἱ Σκῶτοι βουλευταὶ ἐπὶ ὥρας συνεζήτουν ἐὰν δὲν θὰ ἦτο καλύτερον νὰ μὴ εἶχον ἑνωθῇ τὰ κοινοβούλια, ἀλλὰ νὰ ἦτο καὶ ἡ Σκωτία ὁμοσπονδιακῶς μόνον ἡνωμένη μὲ τὴν Ἀγγλίαν.

Ἴσως ἀπορεῖ ὁ ἀναγνώστης τί σχέσιν ἔχουν ὅλα αὐτὰ πρὸς τὰ νέα νομίσματα. Ἀλλὰ ἂν ἔχῃ τὴν ἀτυχίαν νὰ ἐπιδίδεται εἰς ἀνιχνευτικὰς παρατηρήσεις πρὸ τοῦ σκληροῦ ἀποχωρισμοῦ τῶν κερμάτων του, θὰ ἐπρόσεξεν ὅτι ὑπάρχουν κάτι αἰνιγματώδη ψηφία παρὰ τὸ βασιλικὸν ὄνομα. Εἶνε αἱ αὐταὶ λέξεις τοῦ τίτλου, μεταφρασμέναι εἰς τὴν λατινικὴν καὶ συγκεκομμέναι κατὰ τὴν ἀγγλικὴν συνήθειαν. Περὶ αὐτῶν λοιπὸν πρόκειται. Περὶ χρυσῶν «σόβερεϊν»—διὰ τοὺς Ἰνδούς, οἱ ὁποῖοι δὲν ἐννοοῦν νὰ συναλλάσσωνται εἰς χαρτονόμισμα — καὶ περὶ ἀργυρῶν φιορινίων, διπλῶν καὶ μονῶν σελλινίων καὶ ὅλων τῶν ὑποδιαιρέσεων.

Σ. Ν. ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΔΙΔΑΚΤΗΡΙΑ ΞΕΝΩΝ ΓΛΩΣΣΩΝ ΚΑΙ ΕΜΠΟΡΙΟΥ "HENRY„
Ἐπιστημονικὴ διδασκαλία γαλλικῶν, ἀγγλικῶν, γερμανικῶν, ἰταλικῶν. Τμήματα κατὰ ἡλικίαν καὶ μόρφωσιν. Καθηγηταὶ ξένοι διπλωματοῦχοι.
ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ ΑΡΧΙΛΟΓΙΣΤΩΝ. Ἡμερησία καὶ νυκτερινά, Ἀνωτέρα Ἐμπορικὴ μόρφωσις διὰ 13 οἰκονομολογικῶν μαθημάτων. Τελεία κατάρτισις διευθυντῶν Λογιστηρίων. Εἴσακτεοι μόνον 25. Ἐγγραφαὶ ἤρχισαν. Ζητήσατε Κανονισμοὺς - Διδακτήρια «HENRY» Σταδίου 24.

Α. ΡΕΛΙΑΣ & Ε. ΧΑΝΔΑΝΟΣ
ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ-ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ-ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΙΚΑ
Ἀκαδημίας [illegible] (Πλατεῖα Κάνιγγος)

ΜΙΑ ΑΔΙΑΜΦΙΣΒΗΤΗΤΟΣ ΑΠΟΔΕΙΞΙΣ ΤΗΣ ΒΕΝΙΖΕΛΙΚΗΣ ΕΚΛΟΓΙΚΗΣ ΝΟΘΕΙΑΣ

Ο ΕΚΛΟΓΕΥΣ ΜΕ ΤΑ ΕΠΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

ΤΑ 7 ΕΚΛΟΓΙΚΑ ΒΙΒΛΙΑΡΙΑ, ΑΛΛΑ ΤΗΝ ΙΔΙΑΝ ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑΝ

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς τελευταίως γενομένης ἐν τῇ Βουλῇ συζητήσεως περὶ πλαστῶν ἐκλογικῶν βιβλιαρίων, παρεχωρήθησαν πρὸς δημοσίευσιν ἀπὸ μέρους τοῦ πρώην Δημάρχου Ἀθηναίων κ. Σπύρου Μερκούρη τὰ ἑπτὰ πλαστὰ ἐκλογικὰ πιστοποιητικά, τὰ ὁποῖα, ὅπως φαίνεται σαφῶς καὶ εἰς τὰς κατωτέρω παρατιθεμένας φωτογραφίας των, ἀνήκουν εἰς ἓν καὶ τὸ αὐτὸ πρόσωπον, ὅπερ ἐπὶ τῇ βάσει αὐτῶν ἐψήφισεν ἑπτάκις.

Τὰ ἑπτὰ ταῦτα ἐκλογικὰ πιστοποιητικὰ τοῦ Δήμου, εὔγλωττον δεῖγμα τῆς ἐντατικῶς ἐνεργηθείσης ἐπὶ τῶν μετεπαναστατικῶν βενιζελικῶν Κυβερνήσεων ἐκλογικῆς νοθείας, ὅπως βλέπει ὁ ἀναγνώστης:

1) Ἐξεδόθησαν τὴν αὐτὴν ἡμέραν 13)10)1923, ἐπὶ ἐπαναστάσεως Πλαστήρα,

2) Ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ ὑπαλλήλου, ἀφοῦ ὁ γραφικὸς χαρακτὴρ καὶ εἰς τὰ ἑπτὰ εἶνε ὁ ἴδιος.

3) Εἶνε ὑπογεγραμμένα ὑπ' αὐτοῦ τούτου τοῦ τότε δημαρχοῦντος καὶ νῦν δημάρχου κ. Πάτση.

Ὁ κάτοχος τῶν ἑπτὰ ὀνομάτων καὶ τῶν ἑπτὰ ἐκλογικῶν βιβλιαρίων δὲν ἐφρόντισε κἂν νὰ παρουσιάσῃ διαφορετικὰς φωτογραφίας, ἀλλὰ προσεκόμισεν ἐνώπιον τοῦ δημοτικοῦ ὑπαλλήλου ἑπτὰ ἀντίτυπα τῆς αὐτῆς φωτογραφικῆς πλακός, τὴν ἰδίαν μάλιστα ἡμέραν, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει ἀριδήλως ὅτι δὲν ἐφοβεῖτο ἔλεγχον τοῦ ἁρμοδίου δημοτικοῦ ὑπαλλήλου.

Βεβαίως ἡ περίπτωσις αὕτη τῆς βενιζελικῆς ἐκλογικῆς νοθείας δὲν εἶνε ἡ μόνη, ὁ δὲ κ. Σπῦρος Μερκούρης, καθὼς ἀνεκοίνωσεν εἰς συντάκτην τῆς «Πρωΐας», ἔχει ὁλόκληρον ἀρχεῖον τοιούτων πλαστοτήτων διαπραχθεισῶν ἀπὸ τοῦ 1922 καὶ ἐντεῦθεν.

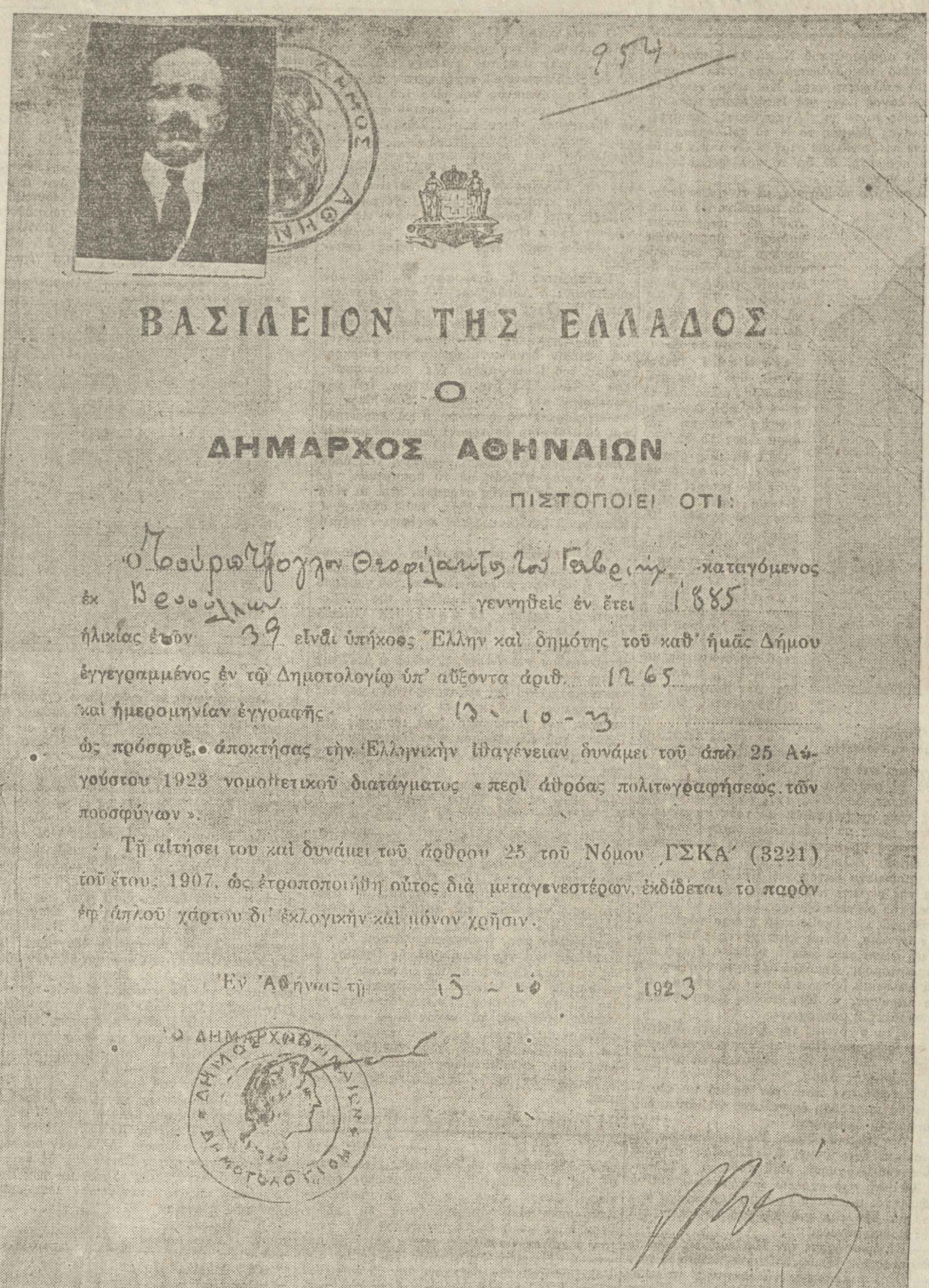

954

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

Ο

ΔΗΜΑΡΧΟΣ ΑΘΗΝΑΙΩΝ

ΠΙΣΤΟΠΟΙΕΙ ΟΤΙ:

ὁ Νούρουζογλου Θεοφίλακτος τοῦ Γαβριήλ καταγόμενος ἐκ [illegible] γεννηθεὶς ἐν ἔτει 1885 ἡλικίας ἐτῶν 39 εἶναι ὑπήκοος Ἕλλην καὶ δημότης τοῦ καθ' ἡμᾶς Δήμου ἐγγεγραμμένος ἐν τῷ Δημοτολογίῳ ὑπ' αὔξοντα ἀριθ. 1265 καὶ ἡμερομηνίαν ἐγγραφῆς 13-10-23 ὡς πρόσφυξ ἀποκτήσας τὴν Ἑλληνικὴν Ἰθαγένειαν δυνάμει τοῦ ἀπὸ 25 Αὐγούστου 1923 νομοθετικοῦ διατάγματος «περὶ ἀθρόας πολιτογραφήσεως τῶν προσφύγων».

Τῇ αἰτήσει του δὲ δυνάμει τοῦ ἄρθρου 25 τοῦ Νόμου ΓΣΚΑ (3221) τοῦ ἔτους 1907, [illegible] ἐκδίδεται τὸ παρὸν [illegible] χάρτου δι' ἐκλογικὴν καὶ μόνον χρῆσιν.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 13-10- 1923

Ὁ Δήμαρχος

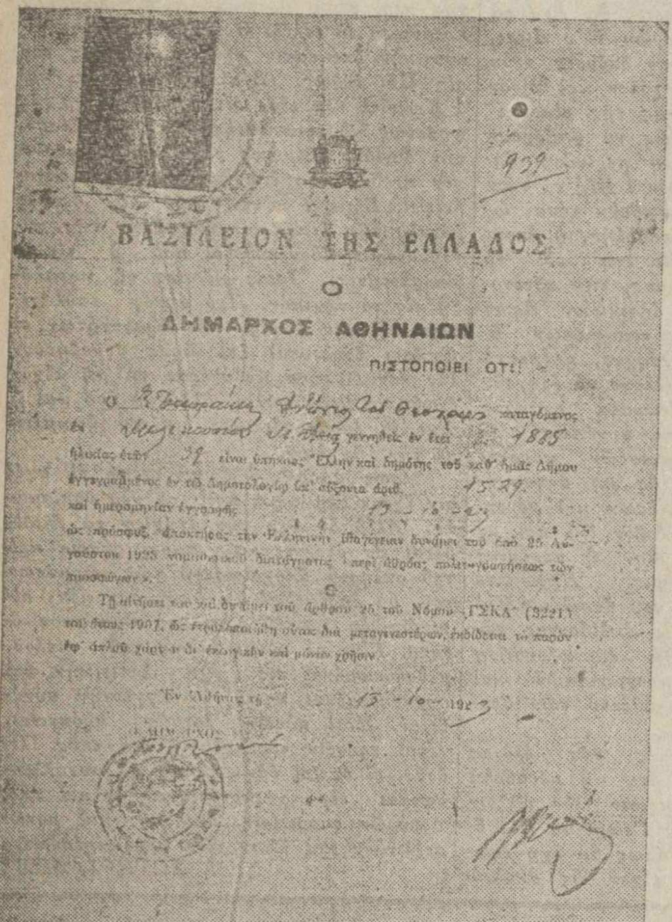

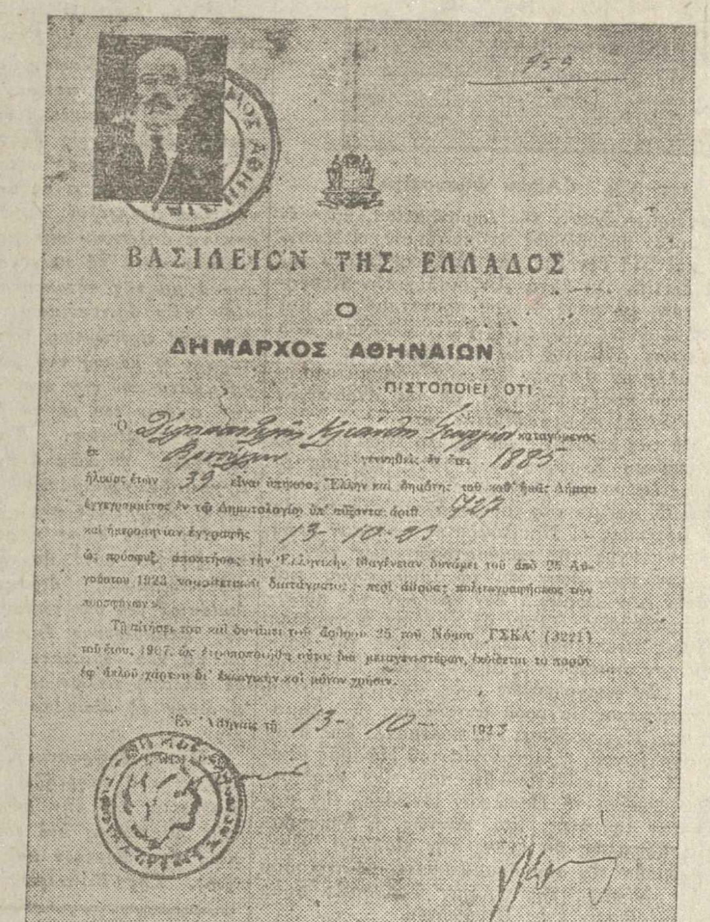

Ἡ ἰδία φωτογραφία μὲ ὄνομα Σταυράκης Ἀντώνιος Θεοχάρους—Ἡ ἰδία φωτογραφία μὲ ὄνομα Δεληπαντελῆς Κλεάνθης Γεωργίου

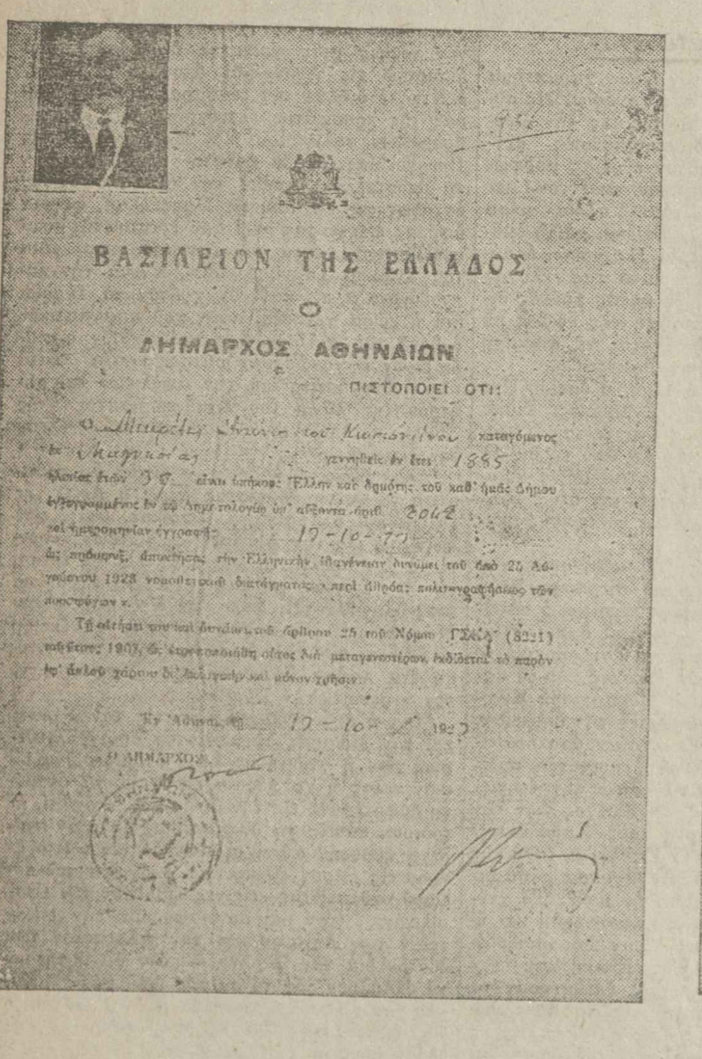

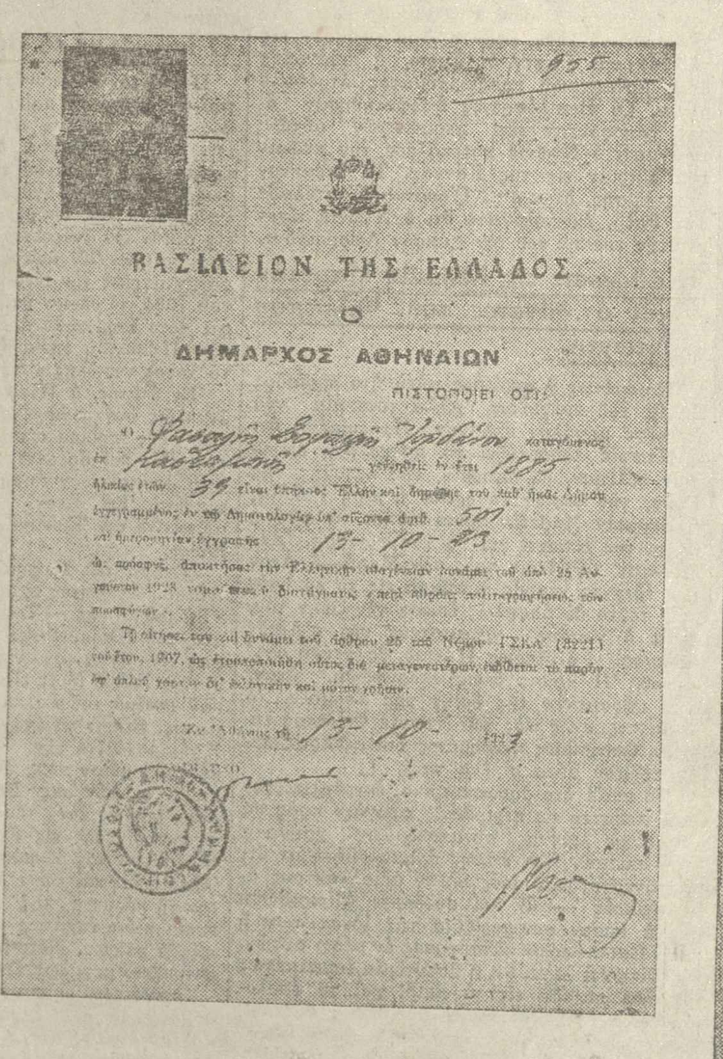

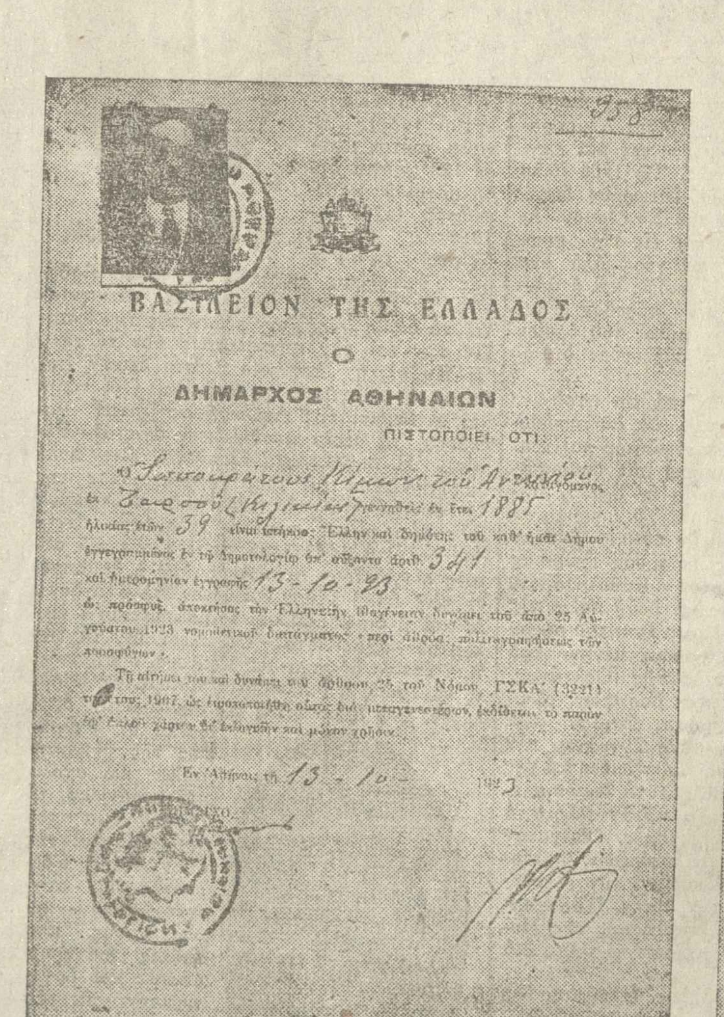

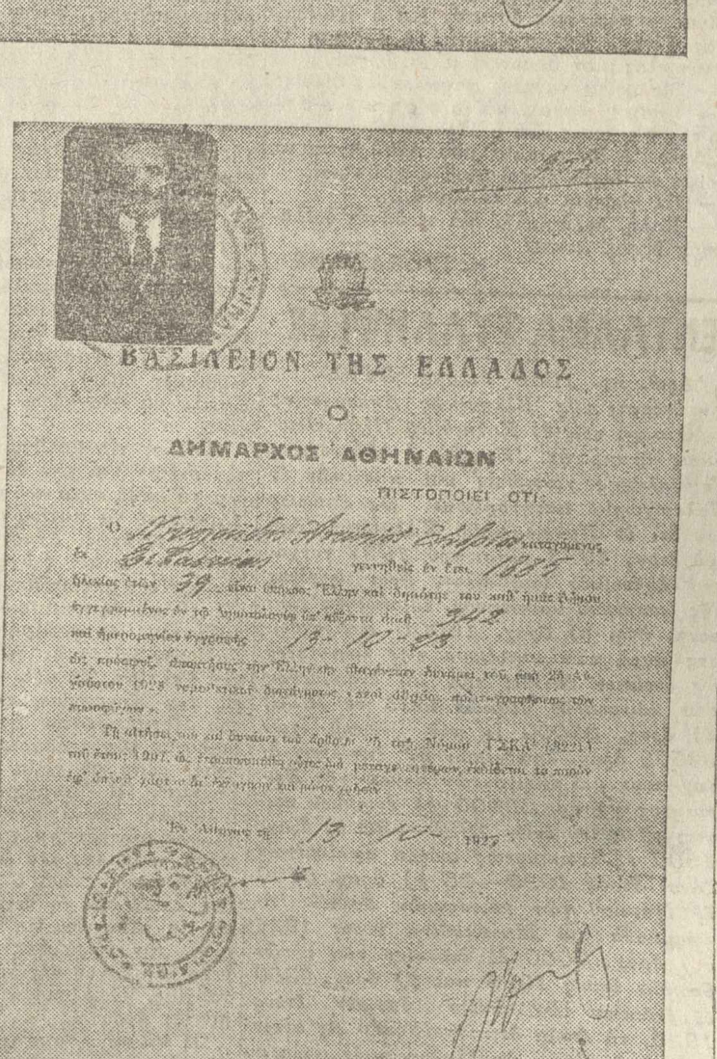

Ἡ ἰδία φωτογραφία μὲ ὄνομα Μικρέλης Ἀντώνιος Κωνσταντίνου—Ἡ αὐτὴ φωτογραφία μὲ ὄνομα Φασουλῆς Σοφοκλῆς Ἰορδάνου Ἡ ἰδία φωτογραφία μὲ ὄνομα Νικολαΐδης Ἀντώνιος Ἀνδρέου—Ἡ αὐτὴ φωτογραφία μὲ ὄνομα Ἱπποκράτους Κίμων τοῦ Ἀντωνίου

ΕΜΠΟΡΙΚΟΝ ΚΑΙ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΒΟΥΔΑΠΕΣ

Τὸ ἐμπόριον καὶ ἡ βιομηχ τῆς Οὐγγαρίας κατὰ τὸ

Ἐξεδόθη ἐσχάτως ἡ ἔκθεσις τοῦ Ἐμ κοῦ καὶ βιομηχανικοῦ Ἐπιμελητηρίου Βουδαπέστης τοῦ ἔτους 1926. Ἡ ἔκθεσ τη, ἀποτελοῦσα τόμον ἐκ 12 τυπογρα φύλλων, ἔχει συνταχθῆ εἰς τὴν γαλλ ἀγγλικὴν καὶ γερμανικήν. Τὸ πλούσιον τιστικὸν ὑλικόν της καθιστᾷ ταύτην ἀ τητον ἐγχειρίδιον παντὸς ἐνδιαφερομέν τὴν οἰκονομικὴν ζωὴν τῆς Οὐγγαρίας ἀρχὴ τῆς ἐκθέσεως ταύτης γίνεται μὲ σκόπησις τῆς γενικῆς καταστάσεως τῆς ρας, περαιτέρω δὲ ἐξετάζονται ἐν εἰ σημαντικώτερα οἰκονομικὰ γεγονότα ἀπόδοσις τῆς ἀγροτικῆς παραγωγῆς μηχανικὴ παραγωγή, αἱ νέαι ἐγκαταστ τὸ ἐξωτερικὸν ἐμπόριον, τὰ οἰκονομι αἱ πιστώσεις, αἱ μεταφοραὶ κλπ. Εἰδικ φάλαια, ἀφιερούμενα εἰς τοὺς διαφ κλάδους τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχ παρουσιάζουν ἐξαιρετικὸν ἐνδιαφέρον τοὺς ἐμπορευομένους τοῦ ἐξωτερικοῦ ὅσον παρέχουν ἀκριβεῖς καὶ ἀντικειμ πληροφορίας περὶ τῶν προϊόντων τῆ ρας, τόσον ἐκείνων τῶν ὁποίων ἡ παρ ὑπεραρκεῖ διὰ τὰς ἀνάγκας τῆς χώρα τὰ ὁποῖα συνεπῶς προορίζονται διὰ τὸ γωγικὸν ἐμπόριον, ὅσον καὶ ἐκείνων ὑλῶν, εἰδῶν ἀκατεργάστων κλπ. τῶν ὁπ ἡ παραγωγὴ ὑστερεῖ καὶ διὰ τὰ ὁποῖα γρικὴ ἀγορὰ παρουσιάζει πεδίον εἰσαγ Ἡ κίνησις τοῦ ἐξωτερικοῦ ἐμπορίου ἐκ ται καὶ ἐξετάζεται ἐν πάσῃ λεπτομερ

Βουδαπέστη, τῇ 15 Ἰουλίου 192

Τὸ ἐμπορικὸν καὶ βιομηχανικὸν Ἐπιμελ ριον Βουδαπέστης

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Διεύθυνσις Ὑγειονομικῆς Ὑπ σίας Α' Σ. Στρατοῦ προκηρύσσει δημ μειοδοτικὸν διαγωνισμὸν διὰ τὴν ἀνάλ τῆς ἐργολαβίας τῆς πλύσεως τοῦ ἱμ σμοῦ τοῦ Στρατ. Παθολογικοῦ Νοσοκ Ἀθηνῶν.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται εἰς γραφεῖα αὐτῆς τὴν 15ην Σ)βρίου 192 ἡμέραν Πέμπτην καὶ ὥραν 10—12 ἐνώπιον ἐπιτροπῆς συσταθησομένης τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ.

Ἡ διάρκεια τῆς ἐργολαβίας ἀρχ ἀπὸ 24 Σ)βρίου 1927 καὶ λήγει 31ην Μαρτίου 1928.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τῶν συμφωνιῶν κλπ. ἀποταθήτωσαν οἱ ἐνδι μοῦντες εἰς τὰ γραφεῖα ἡμῶν (Διαχεί σις) καθ' ἑκάστην 12—13.

Ἀθῆναι τῇ 22ᾳ Αὐγούστου 1927

Ὁ Διευθυντὴς

ΙΩ. ΠΑΠΑΘΕΟΔΩΡΟ

Ἀρ)τρος

ΘΑΛΑΣΣΙΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ

"ΓΙΑΝΝΟΥΛΑΤΟΣ"

ΓΡΑΜΜΗ ΜΑΣΣΑΛΙΑΣ

Τὸ γνωστὸν θαλαμηγὸν

"ΑΤΤΙΚΗ,,

ἀναχωρεῖ τὴν 3ην Σεπτεμβρίου ἡμέραν ΣΑ ΒΑΤΟΝ 2 μ.μ. κατευθεῖαν ΜΑΣΣΑΛΙ

ΓΡΑΜΜΗ ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΥ

Τὸ θαλαμηγὸν

"ΥΠΕΡΟΧΗ,,

ἕκαστον Σάββατον 7 μ.μ. Πάτρας, Κέρ ραν, Ἁγίους 40, ΒΡΙΝΔΗΣΙΟΝ.

«ΙΕΡΑΞ», Πέμπτην, 6 μ.μ. Χαλκίδα, ψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΑΓΓΕΛΙΚΗ» Πέμπτην 6 μ.μ. Χίον δάμυλλα, Μυτιλήνην, Μήθυμναν, Κάστ Δεδεαγάτς, Καβάλλαν, Δάφνην, Θεσσ νίκην.

«ΑΤΡΟΜΗΤΟΣ», Πέμπτην, 7 μ. μ. τρας, Σάμην, Πύλαρον, Φισκάρδον, κάδα, Ἀμβρακικόν.

«ΝΑΥΣΙΚΑ Γ» Παρασκευὴν 6 μ.μ. κλειον, Ἅγιον Νικόλαον, Παχεῖαν μον, Σητεῖαν.

«ΜΙΑΟΥΛΗΣ» Παρασκευήν, 7 μ.μ. Χα δα, Αἰδηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην, φνην, Καβάλλαν, Δεδεαγάτς, Κάστ Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.

«ΑΔΡΙΑΤΙΚΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χίο Μυτιλήνην, Χίον, Πειραιᾶ.

«ΑΦΟΒΟΣ» Σάββατον, 6 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰ δηψόν, Βόλον, Θεσσαλονίκην.

«ΙΩΑΝΝΙΝΑ» Σάββατον 7 μ.μ. Λουτρά ον, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Πάργαν, Ἡγ μενίτσαν, Κέρκυραν.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑ

ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΜΑΣΣΑΛΙΑ

(ΔΙΑ ΤΟΥ ΙΣΘΜΟΥ)

ΤΑΧΙΣΤΗ ΠΟΛΥΤΕΛΗΣ ΚΑΤ' ΕΥΘΕΙΑΝ ΓΡΑΜ

ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΕΚ ΠΕΙΡΑΙΩΣ:

Τὸ θαλαμηγὸν

"ΣΥΡΟΣ,,

τὴν 5 Σεπτεμβρίου Δευτέραν 2 μ.μ.

Τὸ θαλαμηγὸν ἀτμόπλοιον

"ΑΝΔΡΟΣ,,

τὴν 10ην Σεπτεμβρίου Σάββατον 2 μ. μ.

Τὸ νεότευκτον πετρελαιοκίνητον θαλαμη

"ΠΑΤΡΙΣ ΙΙ,,

τὴν 17ην Σεπτεμβρίου Σάββατον 2 μ. μ.

ΣΗΜ. Ἅμα τῇ ἀφίξει τῶν ἀτμοπλοίω εἰς Μασσαλίαν, οἱ κ.κ. ἐπιβάται, οἱ προ θέμενοι νὰ μεταβῶσιν εἰς Παρισίους δύν ται νὰ προμηθεύωνται τὰ σιδηροδρομικὰ εἰσιτήρια ἐντὸς τοῦ ἀτμοπλοίου παρ' εἰδικ ἐπὶ τούτῳ συσταθείσης ὑπηρεσίας.

Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ σχετικ πληροφορίας ἀπευθυντέον:

Ἐν Ἀθήναις: Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44

εἰς ὅλα τὰ πρακτορεῖα ταξειδίων.

Ἐν Πειραιεῖ: Πλατ. Καραϊσκάκη τηλ.

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΙΩΤΙΚΩΝ

Ἡ Γενικὴ Ἀποθήκη Ὑλικοῦ Στρ τοῦ Πειραιῶς διακηρύττει ὅτι τὴν 7η Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τετάρτην ὥραν 11—12 π. μ. ἐνεργηθήσεται τοῖς γραφείοις της δημόσιος πλειοδοτικ διαγωνισμὸς διὰ τὴν ἐκποίησιν διαφόρ εἰδῶν κλιβάνων, ἤτοι τελάρων διπυρίτ πινακωτῶν, πλαστῶν ζύμης κλπ. Ὅρ συμφωνιῶν παρ' αὐτῇ. Τὰ ἔξοδα δημο εύσεως βαρύνουσι τοὺς τελευταίους πλ οδότας.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 23 Αὐγούστου 192

(Ἐκ τοῦ Γραφείου)

ΕΝΟΙΚΙΑΖΟΝΤΑΙ παραδιδόμενα ἀμέσ ἢ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου:

1) Τριώροφος μονοκατοικία ἐπὶ τῆς ὁδ Φειδίου ἀριθ. 9 (παράλληλος ὁδοῦ Πανεπ στημίου) ἐξ 22 δωματίων μεθ' ὅλων τ χρειωδῶν κατάλληλος διὰ κατοικίαν ἢ ἐπι χείρησιν ἀντὶ δραχμῶν 18.500 ἢ £ 50 ναίως.

2) Ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πατριάρχου Ἰωακ (Κολωνάκι) Γκαρὰζ διὰ 9—10 αὐτοκίνητ μετὰ εὐρέος χὼλλ ἐπὶ τοῦ δευτέρου πατ ματος, καταλλήλου δι' ἐργοστάσιον καὶ κρὰς κατοικίας ἐκ τεσσάρων δωματίων τι μηνιαίου μισθώματος 11.000 δρχ.

Πληροφορίαι παρὰ τῷ δικηγόρῳ κ. Χούντρα, Στοὰ Πεσμαζόγλου 11—12 π. καὶ 5—6 μ.μ. καὶ παρὰ τῷ θυρωρῷ τῆς πῖ τῆς ὁδοῦ Κηφισσίας 2 οἰκίας.

ΠΡΟΤΥΠΟΣ ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ Π. ΠΑΠΑΝΙΚΟΛΑΟΥ

ΟΔΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ ἀρ. 48 (Πλατ. Ὠδείου Ἀθηνῶν

ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΕΙ:

Γυμνάσιον, Σχολαρχεῖον Θηλέων. — Πλῆρες δημοτικὸν Σχολεῖον Μικτόν. — Νηπιαγωγεῖον.—Τμήματα ἐν Ἀθήναις καὶ Κηφισσιᾷ.

ΕΙΣ ΤΑ

ΜΟΝΟΤΑΞΙΑ

ΛΟΓΙΣΤΙΚΑ ΤΜΗΜΑΤΑ ΤΗΣ

ΣΧΟΛΗΣ ΓΛΩΣΣΩΝ & ΕΜΠΟΡΙΟΥ

λειτουργοῦντα ἀπὸ ἐννεαετίας, καταρτίζονται ἐντὸς ἑνὸς ἔτους λογισταὶ ἄριστα γλωσσομαθεῖς.

ΔΙΔΑΚΤΡΑ ΛΟΓΙΚΑ - ΖΗΤΗΣΑΤΕ ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΝ

◆◆◆◆ 3 ΦΕΙΔΙΟΥ 3 ◆◆◆◆

"ΦΑΜΑ,, Πανεπιστημίου 47

ΣΗΜΑ ΚΑΤΑΤΕΘΕΝ

Προσοχὴ

ὅταν ἀγοράζετε

ἀρωματικὸν σάπωνα

« Ἑρμῆς »

γιατὶ κυκλοφοροῦν πολλὲς

ἐπιβλαβεῖς ἀπομιμήσεις

Γ. Ι. ΣΑΛΒΑΝΟΥ Δ. Φ.

ΝΕΑ ΣΧΟΛΗ ΑΘΗΝΩΝ

ΜΕΤΑ ΠΑΙΔΑΓΩΓΙΚΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Ἔτος λειτουργίας πέμπτον

Τέρμα ὁδοῦ Βίκτωρος Οὐγκὼ

BUNKERS Port of BONA

BONA KOALING DEPOT

The Highest BUNKERING Station in Africa with the latest mecanical and electrical meanings of delivery.

ARM. MAVROPOULO & Company

Megaron Politou teleph. 0.79

telegr. ARMAVRO, Piraeus

ΜΗ ΛΗΣΜΟΝΗΤΕ ΟΤΙ ΤΟ ΤΕΛΕΙΟΤΕΡΟ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΙΚΩΤΕΡΟ

ΚΗΛΕΠΙΔΕΣΜΟΙ

ΕΙΝΕ ΤΟΥ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΟΥ

Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Οἱ ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν πάσχοντες ζητήσατε ἔντυπον ὁδηγὸν μετρήσεως κήλης, παρεχόμενον δωρεὰν εἰς τὸ φαρμακεῖον «Ἐθνικὸν» καὶ Ἐργοστάσιον Κηλεπιδέσμων. Ὁδὸς Γ' Σεπτεμβρίου 5.

Χ. ΧΡΗΣΤΟΥ

Εις Το Περιθωριον Των Γεγονοτων

ΕΙΣ ΤΗΝ ΓΕΝΕΥΗΝ Σήμερον ἄρχεται εἰς τὴν Γενεύην ἡ ἐνώπιον τῶν οἰκείων ἐπιτροπῶν τοῦ Συμβουλίου τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν συζήτησις ἐπὶ τῶν ἐνδιαφερόντων τὴν Ἑλλάδα ζητημάτων, διὰ τὰ ὁποῖα εὑρίσκονται καὶ πάλιν ἐκεῖ οἱ δύο πολιτικοὶ ἀρχηγοί, ἐν τῇ ἰδιότητί των ὡς ὑπουργῶν τῶν Οἰκονομικῶν καὶ τῶν Ἐξωτερικῶν. Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἀνεχώρησεν ἐκ Γενεύης κατὰ τὸν παρελθόντα Ἰούνιον μεθ' ὡρισμένας συμφωνίας καὶ μὲ συγκεκριμένας ὑποχρεώσεις διὰ τὴν ἐξασφάλισιν, κατὰ τὴν παροῦσαν σύνοδον, τῆς ἀρωγῆς τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν διὰ τὸ προσφυγικὸν δάνειον καὶ διὰ τὴν οἰκονομικὴν τῆς χώρας ἐξυγίανσιν. Ἐπανέρχεται ἐκεῖ διὰ ν' ἀνακοινώσῃ ὅσα ἐκ τῶν συμφωνηθέντων ὡς προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀρωγὴν ταύτην ἐπραγματοποιήθησαν ἢ εὑρίσκονται ἐν τῷ πραγματοποιεῖσθαι, πρέπει δὲ νὰ ἐλπίσωμεν, ὅτι δὲν θὰ προκύψῃ δυσκολία τις περὶ τὴν ὁριστικὴν ἔγκρισιν τῶν ἑλληνικῶν δανείων. Ἀλλ' ἐκεῖνο, τὸ ὁποῖον νομίζομεν, ὅτι εἶνε ἴσης σημασίας διὰ τὴν Ἑλλάδα, εἶνε ἡ παρεχομένη εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν τῶν Ἐξωτερικῶν εὐκαιρία πρὸς ἀνταλλαγὴν σκέψεων μετὰ τῶν κ.κ. Τιτουλέσκο καὶ Μπούρωφ ὡς καὶ τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μαρίνκοβιτς διὰ τὰ ἐνδιαφέροντα τὴν Βαλκανικὴν ζητήματα. Ἡ προσωπικὴ αὐτὴ ἐπικοινωνία, ἀποτελεσματικωτέρα πάσης ἄλλης θὰ ἦτο δυνατὸν ν' ἀποφέρῃ ἀγαθὴν καρποφορίαν, ἐάν, ὡς πρέπει νὰ ἐλπίσωμεν, ὅλοι οἱ διευθύνοντες τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῶν Βαλκανίων διαπνέωνται ἀπὸ τὴν αὐτὴν ἐπιθυμίαν μιᾶς παγίας συνεννοήσεως.

Η ΚΡΙΣΙΣ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε. *Ἡ ἀρχομένη μεθαύριον Γενικὴ Συνέλευσις τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρόκειται μὲν νὰ ἀσχοληθῇ ἐπὶ σημαντικῶν ζητημάτων, χαρακτηρίζεται, ὅμως ἀπὸ οὐχὶ ἀσημάντους μεταβολὰς ὡς πρὸς τὴν σύνθεσιν τῆς ἀντιπροσωπείας δύο ἐκ τῶν κυριωτέρων τῆς Κοινωνίας μελῶν—τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Ἀγγλίας. Μετὰ τὴν παραίτησιν τοῦ κ. ντὲ Ζουβενὲλ ἐπὶ τῷ λόγῳ, ὅτι ἡ Κοινωνία παρηγκωνίσθη ἐσχάτως ὑπὸ τῶν Μεγάλων Δυνάμεων, ἡ παραίτησις τοῦ λόρδου Σέσιλ στερεῖ ὄχι μόνον τὴν Βρεττανικὴν Ἀντιπροσωπείαν, ἀλλὰ καὶ τὴν Κοινωνίαν τῶν Ἐθνῶν προεχούσης φυσιογνωμίας ἑνὸς εἰλικρινῶς πιστεύοντος εἰς τὰ ἰδεώδη, τὰ ὁποῖα ἐξυπηρετεῖ ὁ θεσμὸς τῆς Γενεύης. Εἰς ἐπίμετρον διατυποῦνται ἤδη ἀμφιβολίαι περὶ τῆς ἐγκαίρου, τοὐλάχιστον, μεταβάσεως εἰς Γενεύην τοῦ κ. Μπριάν. Ἐὰν καὶ τοῦτο συμβῇ, δὲν θὰ εἶνε ἀδικαιολόγητοι ὅσοι διαβλέπουν ἐκ τῶν οἰωνῶν τούτων μίαν σοβαρωτάτην κρίσιν τῆς Κοινωνίας. Ἀδικαιολόγητον θὰ ἦτο μόνον τὸ συμπέρασμα περὶ χρεωκοπίας τοῦ θεσμοῦ, εἰς τὸ ὁποῖον θὰ ἔσπευδον τινὲς εὐχαρίστως νὰ καταλήξουν. Ἡ Κοινωνία τῶν Ἐθνῶν δύναται ν' ἀντιμετωπίσῃ νικηφόρως ὅλας τὰς κρίσεις, διότι τὰ θεμέλιά της στηρίζονται ἐπὶ τῆς θελήσεως τῶν Ἐθνῶν καὶ ὄχι ἐπὶ τῆς καλῆς ἢ κακῆς τῶν Κρατῶν διαθέσεως.*

ΔΙΑ ΤΗΝ ΣΙΤΑΡΚΕΙΑΝ Κατὰ τὰς συζητήσεις τοῦ Ἀνωτάτου Γεωργικοῦ Συμβουλίου ἠκούσθησαν καὶ λίαν ἐνδιαφέροντα στατιστικὰ δεδομένα. Ὁ κ. Ἰασεμίδης καθώρισεν, ὅτι ἡ μᾶλλον ἐκτεταμένη ἐν Ἑλλάδι καλλιέργεια εἶνε ἡ τῶν σιτηρῶν καθότι ἐπὶ τῶν 11 1)2 ἑκατομμυρίων στρεμμάτων τὰ ὁποῖα καλλιεργοῦνται ὡς ἀγροὶ ἐν Ἑλλάδι, ἄνω τῶν 9 ἑκατομμυρίων ἀφιεροῦνται εἰς τὴν καλλιέργειαν τῶν σιτηρῶν. Παρ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐτησία παραγωγὴ μόλις ἀνέρχεται εἰς 750 χιλιάδας τόννων, εἰς τρόπον ὥστε νὰ εἰσάγωνται ἄλλαι 550 χιλιάδες τόννων. Εἰδικῶς δὲ ὡς πρὸς τὸν σῖτον, ἡ Ἑλλὰς εἶναι ὑποχρεωμένη νὰ εἰσάγῃ ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ τὰ 64 ο)ο τοῦ ἀναγκαιοῦντος διὰ τὴν διατροφήν της ποσοῦ. Ἡ κατάστασις αὐτὴ εἶνε ἀρκετὰ σοβαρά. Ἡ μόνη θεραπεία της, ὡς ἐξετέθη, ἔγκειται εἰς τὴν ἐντατικωτέραν καλλιέργειαν τῶν ὑπαρχόντων ἤδη ἀγρῶν καὶ εἰς τὴν ἀνάκτησιν νέων καλλιεργησίμων γαιῶν διὰ τῆς ἀποξηράνσεως τῶν ἑλῶν τῆς Μακεδονίας. Πάντως ἡ σιτάρκεια τῆς χώρας εἶνε ἀλληλένδετος μὲ τὴν οἰκονομικὴν εὐεξίαν της.

ΔΙΑ ΤΟΝ ΑΓΡΟΤΙΚΟΝ ΠΛΗΘΥΣΜΟΝ *Ἀξία προσοχῆς ἐκ τῶν ἐκτεθέντων εἰς τὸ Γεωργικὸν Συμβούλιον, εἶνε καὶ ἡ δήλωσις τοῦ κ. Κριμπᾶ, καθ' ἣν προσαπαιτοῦνται ἀκόμη 1,200,000 στρέμματα γῆς διὰ νὰ συμπληρωθῇ ἐπαρκῶς ἡ ἐγκατάστασις τῶν ἀγροτῶν προσφύγων, καθότι ὁ σημερινὸς αὐτῶν κλῆρος εἶνε στενώτατος. Ἐπὶ πλέον παρατηρεῖται καὶ μία, λίαν εὐχάριστος ἄλλως τε, αὔξησις τοῦ προσφυγικοῦ ἀγροτικοῦ πληθυσμοῦ, διότι ἔναντι 14 χιλιάδων θανάτων, σημειοῦνται γεννήσεις 32 τοῖς χιλίοις. Ἡ ἀνάπτυξις αὕτη τοῦ ἀγροτικοῦ τῆς Χώρας πληθυσμοῦ εἶνε ἐχέγγυον ἰσχύος ἐθνικῆς. Ἀλλὰ διὰ τὴν συντήρησιν τοῦ πληθυσμοῦ τούτου ἐπιβάλλεται νὰ προνοήσῃ τὸ Κράτος διὰ τὴν ἐξασφάλισιν νέων καλλιεργησίμων ἐκτάσεων ἀντὶ πάσης θυσίας. Κάθε σχετικὴ δαπάνη πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον εἶνε κατ' ἐξοχὴν παραγωγική.*

ΟΙ ΑΠΟΡΡΙΦΘΕΝΤΕΣ ΜΑΘΗΤΑΙ Ὁ τέως ὑπουργὸς τῆς Παιδείας εἶχε δηλώσει πρὸς τοὺς γονεῖς καὶ τοὺς κηδεμόνας τῶν κατὰ τὸ παρελθὸν σχολικὸν ἔτος ἀπορριφθέντων μαθητῶν τῶν ἐν Ἀθήναις δημοσίων σχολείων, ὅτι θὰ ἐπετρέπετο ἡ ἐπανεξέτασίς των. Ἡ βεβαίωσις αὕτη παρώτρυνεν ὅλους σχεδὸν τοὺς γονεῖς νὰ δαπανήσουν ἀρκετὰ διὰ τὴν προγύμνασιν τῶν τέκνων των κατὰ τὸ διαρρεῦσαν τρίμηνον. Καὶ τώρα, ὁπότε προητοιμάσθησαν πλέον, ὁ νέος ὑπουργὸς τῆς Παιδείας φαίνεται ἀποκλίνων πρὸς τὴν μὴ ἐπανεξέτασιν. Πιστεύομεν, ὅτι θὰ μελετήσῃ καὶ θὰ ἐξετάσῃ τὸ ζήτημα ὄχι μόνον ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τῶν θυσιῶν, τὰς ὁποίας ὑπέστησαν οἱ ἐνδιαφερόμενοι, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ μιᾶς ἄλλης, οὐσιωδεστέρας: τῆς ἀνάγκης ὅπως τὸ Κράτος εἶνε συνεπὲς πρὸς ἑαυτὸ, τηροῦν τὰς πρὸς τοὺς πολίτας ὑποσχέσεις του.

ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ «ΝΕΚΤΑΡ» Δυνάμει εἰδικῆς [illegible] τῆς νέας γαλλοελληνικῆς ἐμπορικῆς συμβάσεως ἀπαγορεύεται τοῦ λοιποῦ εἰς τοὺς Ἕλληνας ποτοποιοὺς ἡ χρῆσις τῆς ὀνομασίας τοῦ «Κονιὰκ» διὰ τὸ ἑλληνικὸν ἀπόσταγμα οἴνου, μέχρι τοῦ ἔτους 1930. Ἀλλά, καθ' ὅσον ἔχομεν ἀφορμὴ νὰ σημειώσωμεν ἀπὸ τῆς στήλης ταύτης, ἡ γαλλικὴ κυβέρνησις, προτρέχουσα, ἐφαρμόζει τὴν ἀπαγόρευσιν ἀπὸ τοῦδε, ἀποκλείσασα ἤδη τὴν εἰσαγωγὴν ἑλληνικοῦ κονιὰκ εἰς τὴν Συρίαν. Οἱ ποτοποιοί, θορυβηθέντες ὡς ἐκ τούτου, ἤρχισαν, καὶ πολὺ φρονίμως, νὰ σκέπτωνται, ὅτι πολὺ ταχέως θὰ εὑρεθοῦν εἰς τὴν ἀνάγκην καὶ ἐντὸς τῆς Ἑλλάδος νὰ παραιτηθοῦν τῆς χρήσεως τῆς παγκοσμίως γνωστῆς ὀνομασίας τοῦ ποτοῦ αὐτοῦ, διὰ τὸ ὁποῖον ζητοῦν νέον ὄνομα. Πρὸς τοῦτο, ἐπιτροπὴ ἐξ αὐτῶν παρουσιάσθη χθὲς εἰς τὸν ὑπουργὸν τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βελέντζαν, κρίνουσα αὐτὸν ὡς τὸν καταλληλότερον ἀνάδοχον. Ἀλλ' ὁ ὑπουργὸς καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι περιωρίσθησαν νὰ πιστοποιήσουν μόνον τὸ ἀναπόφευκτον τῆς ἐπιβολῆς τοῦ ῥητοῦ ἀπαγορευτικοῦ ὅρου τῆς συμβάσεως. Καὶ οἱ ποτοποιοὶ ἀπῆλθον ἄπρακτοι. Φρονοῦμεν, ἐν τούτοις, χωρὶς νὰ διεκδικήσωμεν τὰς τιμὰς τοῦ ἀναδόχου, ὅτι ἡ ὑπόθεσις δύναται ἄριστα νὰ τακτοποιηθῇ διὰ τῆς προσφυγῆς εἰς τὸν Ὄλυμπον τοῦ ἑλληνικοῦ Δωδεκαθέου, ὅπου ἡ Ἥβη ἐκέρνα εἰς τοὺς ἀθανάτους τὸ Νέκταρ. Ἀσφαλῶς τὸ ποτὸν αὐτὸ δὲν ἦτο ἄλλο ἀπὸ τὸ αἰθέριον ἀπόσταγμα τοῦ ἐκ σταφυλῆς οἴνου. Τόσον δὲ παγκοσμίως εἶνε γνωστὴ ἡ ὀνομασία του, καὶ ἐν χρήσει εἰς ὅλας τὰς γλώσσας, ὥστε νὰ κερδίσῃ ἔχῃ μᾶλλον παρὰ νὰ χάσῃ τὸ ξενώνυμον ἑλληνικὸν Κονιὰκ ἀποκτῶν τὴν γνησίαν ὀνομασίαν του.

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ

(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ ἐποπτεία τῶν συνεταιρισμῶν

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ (Τηλ)κὴ ἀν)σις).— Ὁ συνεταιρισμένος ἀγροτικὸς κόσμος τῆς περιφερείας μας μετ' ἀνακουφίσεως πληροφορηθεὶς τὴν ὑπογραφὴν τοῦ διατάγματος περὶ ἱδρύσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ἐποπτείας τῶν συνεταιρισμῶν, ἤδη δυσφορεῖ διὰ τὴν βραδύτητα τῆς ἐκτελέσεως, διαμαρτυρόμενος διὰ τὴν μὴ πραγματοποίησιν εἰσέτι τοῦ αὐτονόμου ὀργανισμοῦ τῆς ἐποπτείας. Παρακαλοῦμεν ὅπως ἐπισπευσθῇ ἡ δημοσίευσις τοῦ διατάγματος, πρὸ τεσσαρακονθημέρου κρατουμένου ἐν τῷ ὑπουργείῳ, ὡς πληροφορούμεθα. Πᾶσα βραδύτης τῆς ἐκτελέσεως προξενεῖ ἀνεπανορθώτους ζημίας διὰ τὴν συνεταιρικὴν κίνησιν. Ἕνωσις Συνεταιρισμῶν Αἰκατερίνης.

Διὰ ν' ἀποφευχθοῦν προστριβαὶ

ΛΕΒΑΔΕΙΑ (Ταχ. ἀν)σις)—Οἱ κάτοικοι τῆς Πετρομαγούλας ἀπέστειλαν τὸ κάτωθι τηλ)μα πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας σχετικῶς μὲ τὴν προσεχῆ ἐμπορικὴν πανήγυριν:

«Διαμαρτυρόμεθα ἐντόνως κατὰ πάσης ἀποφάσεως τοῦ ὑπουργείου τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας ὅπως τελεσθῇ ἡ ἐμπορικὴ πανήγυρις τῆς γείτονος κωμοπόλεως Σκριποῦς, ἀπεχούσης ὀλίγα βήματα, τὴν 10ην Ὀκτωβρίου, παραβλαπτομένων οὕτω ἀμέσων συμφερόντων τῆς ἡμετέρας κοινότητος Πετρομαγούλας, τελούσης ἀπὸ τριετίας ὁμοίως πανήγυριν τὴν 18ην ἰδίου μηνός. Καθιστῶμεν ὑπεύθυνον τὸν ἁρμόδιον ὑπουργὸν διὰ πᾶσαν προστριβὴν γενησομένην μεταξὺ τῶν κατοίκων τῶν δύο κοινοτήτων.

Ο ΔΗΜΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν κατὰ καθῆκον δημοσιεύομεν:

Ἀξιότιμε κ. Διευθυντά,

Μετὰ καταφανοῦς κόπου ὁ βουλευτὴς καὶ τέως Δήμαρχος Πειραιῶς κ. Δημοσθ. Σκυλίτσης διὰ τῆς δημοσιευθείσης εἰς τὸ χθεσινὸν φύλλον τῆς «Πρωΐας» συνεντεύξεώς του μοῦ ἔθεσε μερικὰ ἐρωτήματα, ἐπὶ τῶν ὁποίων, ὠθούμενος ἀπὸ εἰλικρινῆ σεβασμὸν πρὸς τὴν γνώμην παντὸς πολίτου καὶ ἰδιαιτέρως πρὸς τὴν ἰδικήν του, σπεύδω δι' ὀλίγων νὰ ἀπαντήσω:

Ἡ ταμειακὴ τοῦ Δήμου Πειραιῶς δυσχέρεια, ὡς κατ' ἐπανάληψιν ἐκ μέρους μου καὶ δημοσίᾳ ἐξηγήθη, ὀφείλεται εἰς τὴν ἀνάπτυξιν τῶν δημοτικῶν ἔργων κατὰ τι πέραν τῆς οἰκονομικῆς τοῦ Δήμου ἀντοχῆς, ἀνάπτυξιν ὅμως ἡ ὁποία ἐπεβάλλετο ἀπὸ ὁμόθυμον τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεως μας διὰ τὴν ἀντιμετώπισιν ἀναγκῶν πλέον ἢ ἐπιτακτικῶν.

Τὰ εἰσπραχθέντα καὶ δαπανηθέντα κατὰ τὸ λῆξαν οἰκονομικὸν ἔτος χρηματικὰ ποσὰ συνολικῶς καὶ ἀναλυτικῶς, ἐφ' ὅσον δὲν εἶνε εὐχερὲς νὰ τεθῶσιν ὑπ' ὄψιν τῶν ἐνδιαφερομένων διὰ τὰ δημοτικὰ οἰκονομικὰ ἀπὸ τῆς θέσεως αὐτῆς κρατῶ εἰς τὴν διάθεσιν παντὸς βουλομένου. Ὁμοίως θὰ ἠδυνάμην νὰ παραθέσω καὶ τοὺς ἀριθμοὺς τοὺς παριστῶντας τὰς ἡμερησίας εἰσπράξεις τοῦ δημοτικοῦ ταμείου, ἂν καὶ οἱ ἀριθμοὶ οὗτοι οὐδεμιᾶς γενικωτέρας σκέψεως ἐπὶ τῶν δημοτικῶν οἰκονομικῶν δύνανται νὰ ἀποτελέσωσι στήριγμα, λόγῳ τοῦ διέποντος τοὺς δήμους λογιστικοῦ συστήματος καὶ τῆς φύσεως τῶν πηγῶν ἀπὸ τὰς ὁποίας προέρχονται αἱ εἰσπράξεις αὗται. Ἡ ὑποβολὴ τῶν δημοτικῶν ἀπολογισμῶν καίτοι διὰ τοὺς μεγάλους δήμους ἀποτελεῖ ἀνέκαθεν ἐργασίαν δυσεκτέλεστον, ἐν τούτοις ἐπεταχύνθη ὅσον ἦτο δυνατὸν ἐκ μέρους μου καὶ ἀντὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1919, τὸν ὁποῖον νομίζει ὁ κ. Σκυλίτσης καθυστερούμενον, ἔχουσιν ἤδη ἐκκαθαρισθῆ καὶ ἀποσταλῆ πρὸς τὰς ἁρμοδίας ἀρχὰς οἱ τοῦ 1920, 1921, 1922 καὶ 1923 ἤδη δὲ πρόκειται νὰ ὑποβληθῇ καὶ ὁ τοῦ 1924. Ὁ εἰδικὸς δημοτικὸς ταμίας κ. Μαριολόπουλος δὲν ἐστερήθη οὐδόλως τῆς διαχειρίσεώς του. Ἀπῆλθεν, οὐχὶ ἀπὸ τριμήνου, ὡς ἀνακριβῶς ἐπληροφορήθη ὁ κ. Σκυλίτσης, ἀλλὰ ἀπὸ μηνὸς περίπου εἰς ἄδειαν κανονικήν, ἥτις παρετάθη ἤδη ἐπὶ ἕνα ἀκόμη μῆνα λόγῳ τῆς ἡλικίας καὶ τῆς μακρᾶς ὑπηρεσίας του.

Αἱ σχέσεις τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Δήμου μετὰ ταύτης ἢ ἐκείνης τῆς Τραπέζης δὲν βλέπω κατὰ τί θὰ ἔπρεπε νὰ προκαλέσωσι τὴν προσοχὴν οἱουδήποτε. Ἐκτὸς ἐὰν θεωροῦνται ὡς λόγοι δικαιολογοῦντες ἐκτάκτως δυσμενεῖς εἰς βάρος μου ὑποθέσεις, τὰς ὁποίας ὁ κ. Σκυλίτσης εἶμαι βέβαιος ὅτι θὰ ἀναγνωρίσῃ ὡς κατωτέρας του καὶ ἀναξίας διὰ πάντα πολιτευόμενον, ὅστις δὲν ἀντιλαμβάνεται τὸν πολιτικὸν ἀνταγωνισμὸν ὡς προσωπικὴν συκοφαντικὴν ἐπίθεσιν.

Ἡ ἀπόδοσις τῶν εἰσαγωγικῶν δημοτικῶν φόρων, παρὰ τὴν γενικὴν κρίσιν, ὑπελείφθη κατὰ τὸ παρελθὸν οἰκονομικὸν ἔτος μόλις κατὰ 12 ο)ο περίπου, καὶ τοῦτο κατ' ἐξαίρεσιν ἐξ ὅλων τῶν Δήμων τοῦ Κράτους καὶ χάρις εἰς τὴν ἐπιμελῆ ἀμέσως ὑπὸ τῶν δημοτικῶν ὑπηρεσιῶν βεβαίωσιν καὶ εἴσπραξίν των. Πρόκειται, λοιπόν, περὶ ἐκτάκτου ἐπιτυχίας συντελεσθείσης εἰς τὸ κεφάλαιον αὐτὸ καὶ οὐχὶ περὶ ἀποτυχίας, λαμβανομένου ὑπ' ὄψιν, ὅτι αἱ κρατικαὶ τελωνειακαὶ εἰσπράξεις παρὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῆς ὀκᾶς διὰ τοῦ χιλιογράμμου, τὴν αὔξησιν τῆς τιμῆς τῆς μεταλλικῆς δραχμῆς καὶ τὴν ἐπιβάρυνσιν πλείστων δασμολογικῶν συντελεστῶν ἢ ἐλαχίστην ἢ οὐδεμίαν αὔξησιν ἐσημείωσαν ἀντί, ὡς ἔπρεπε, νὰ διπλασιασθῶσιν.

Εὐχαριστῶ θερμῶς, κ. Διευθυντά, διὰ τὴν φιλόξενον διάθεσίν σας, τῆς ὁποίας κατεχράσθην. Μὲ εὐχαριστεῖ ἰδιαιτέρως ἡ εἰς βάρος μου κριτικὴ διότι μὲ πείθει ὅτι ἐνδιαφερόμενος διὰ τὰ κοινὰ δὲν ἀγωνίζομαι ὑπὲρ ὑποθέσεως ἐγκαταλελειμμένης. Καὶ διὰ τοῦτο ἀποδέχομαι προθύμως πᾶσαν ἐπὶ τῆς πολιτείας μου συζήτησιν.

Θὰ ἐπεθύμουν ὅμως, τερματίζων τὴν παροῦσαν, νὰ διαδηλώσω ὅτι καὶ ἡ προθυμία μου πρὸς ἀπάντησιν καὶ ὁ ἐνθουσιασμός μου πρὸς ἐργασίαν ἐλαττοῦνται κατὰ πολύ, ὅταν βλέπω τὰς ἐναντίον μου ἐπικρίσεις συνοδευομένας μὲ τὰ εὔσημα τῆς γνώμης προσώπων ἐλάχιστα συμφωνούντων ἐπὶ τῆς οὐσίας των — ὅπως οἱ κ.κ. Μ. Ρινόπουλος καὶ Γ. Σουσάνας—καὶ ὅταν ἀντιλαμβάνωμαι παραβλεπόμενα τὰ ἀποτελέσματα τῆς συντόμου ἀλλ' ἐντεταμένης ἐργασίας μου, περὶ τῶν ὁποίων βοῶσι τὰ πράγματα πλέον εἰς τὴν πόλιν μας καὶ ἀπὸ τοῦ ἑνὸς ἄκρου εἰς τὸ ἄλλο.

Καὶ πάλιν εὐχαριστῶν διατελῶ μετὰ πλείστης τιμῆς

Τ. ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΠΟΥΛΟΣ

Δήμαρχος Πειραιῶς

Η ΑΝΤΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ ΤΟΥ 1923

Ἐλάβομεν τὴν κάτωθι ἐπιστολήν, ἣν καὶ δημοσιεύομεν:

Κύριε Διευθυντά,

Εἰς τὸ κύριον ἄρθρον τῆς «Πολιτείας» τῆς 30 τρ. μηνὸς ἀνεγράφετο σχετικῶς μὲ τὴν δρᾶσιν τοῦ Μεταξικοῦ ἀντιβενιζελισμοῦ, ὅτι οὗτος ἀντιμετώπισε τὴν Ἐπανάστασιν τοῦ 1922 φθάσας μέχρι τοῦ νὰ ὀργανώσῃ τὴν ἀντεπανάστασιν.

Ὡς πρὸς τὸν ἰσχυρισμὸν τοῦτον εἴμεθα ὑποχρεωμένοι πρὸς ἀποκατάστασιν τῆς ἀληθείας νὰ δηλώσωμεν ὅτι ὡς γνωρίζομεν οἱ ὀργανώσαντες τὴν ἀντεπανάστασιν εἰς τὴν προσπάθειάν των ἐκείνην μόνον ὁδηγὸν εἶχον τὰς πατριωτικὰς ὑπαγορεύσεις τῆς συνειδήσεώς των, διότι ὡς στρατιωτικοὶ τῆς παλαιᾶς σχολῆς δὲν ἀνῆκον οὐδὲ ὑπηρέτουν οὐδὲν πολιτικὸν κόμμα· τοῦτο δὲ ἀκριβῶς τοῖς ἐπέβαλε νὰ μείνουν, ὡς καὶ ἔμειναν, μακρὰν τῶν πολιτικῶν.

Διατελοῦμεν μετὰ τιμῆς

Π. Παναγάκος, Θ. Σκυλακάκης. Δ. Πελῦζος.

NEW YORK-ATHENS EXPRESS COMPANY

ΕΥΚΑΙΡΙΑ ΜΟΝΟΝ ΔΙΑ ΤΟΥΣ ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ

Τὸ προάστειον ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ (τῆς Ἀνωνύμου Ἑταιρείας συνοικισμῶν ΚΑΛΟΓΡΕΖΑ) κεῖται ἀκριβῶς ἐκεῖ ὅπου ἱδρύεται τὸ ATHENS COLLEGE καὶ μεταξὺ Ἡρακλείου, Ἀμαρουσίου Χαλανδρίου καὶ συνοικισμοῦ ΨΥΧΙΚΟΥ. ΕΙΝΕ ρυμοτομημένον μὲ ἐπίσημον σχέδιον ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως. Ἔχει νερὰ ἄφθονα, δένδρα, ξενοδοχεῖον καὶ πλήρη στοιχεῖα οἰκισμοῦ. Προσφέρομεν μονοπωλιακῶς μόνον ἡμεῖς οἰκόπεδα εἰς τοὺς ΕΛΛΗΝΟΑΜΕΡΙΚΑΝΟΥΣ μόνον εἰς τιμὰς χαμηλὰς μὲ ἄμεσον παράδοσιν καὶ μὲ δόσεις.

Τὰ Γραφεῖα τῶν ΑΔΕΛΦΩΝ ΚΟΝΤΩΝΗ ἐγγυῶνται τὴν ἀγορὰν καὶ ἐπιστροφὴν τῶν χρημάτων εἰς τὸ ἀκέραιον ἐὰν μετὰ ΠΕΝΤΕ ἔτη δὲν διπλασιασθῇ τοὐλάχιστον ἡ ἀξία τῶν οἰκοπέδων.

Ζητήσατε σχεδιαγράμματα καὶ πᾶσαν πληροφορίαν ΔΩΡΕΑΝ.

ΤΑ ΓΡΑΦΕΙΑ ΑΘΗΝΩΝ ἐνεργοῦν πάσης φύσεως ἐργασίας, ἤτοι: Ἀγορὰν καὶ πώλησιν συναλλάγματος. Καταθέσεις, Δάνεια, Φορτώσεις, Ἐκφορτώσεις καὶ Ἀποστολὰς ἐμπορευμάτων καὶ ἀποσκευῶν, Ἀσφαλείας, Ἔκδοσιν ἀτμοπλοϊκῶν καὶ σιδηροδρομικῶν εἰσιτηρίων δι' Ἡνωμένας Πολιτείας, Καναδᾶν, Αὐστραλίαν, Ἀργεντινήν, Κούβαν, Μεξικόν, Βραζιλίαν, Ἀφρικήν, Εὐρώπην, Ἀσίαν, Αἴγυπτον, Κίναν, Ἰαπωνίαν καὶ δι' οἱονδήποτε λιμένα καὶ μέρος τοῦ Κόσμου.

Ἐπίσης Σιδηροδρομικὰ καὶ Ἀτμοπλοϊκὰ εἰσιτήρια δι' ὅλας τὰς πόλεις καὶ τὰς νήσους τῆς Ἑλλάδος.

ΤΗΛΕΦΩΝΗΣΑΤΕ Ἢ ΕΠΙΣΚΕΦΘΗΤΕ τὰ νέα μας Γραφεῖα ΠΛΑΤΕΙΑ ΟΜΟΝΟΙΑΣ καὶ ὁ ὑπάλληλός μας θὰ σᾶς ἐφοδιάσῃ μὲ τὰ εἰσιτήριά σας καὶ θὰ σᾶς ἐξασφαλίσῃ τὴν καμπίναν σας μὲ τὸ Ἀτμόπλοιον ἢ Τραῖνον ποῦ θέλετε.

ΔΡΟΜΟΛΟΓΙΑ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΩΝ ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ - ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ

1 «Πρ. Οὐΐλσων» Πάτραι—Νέα Ὑόρκη
1 «Ἔλση» Πειραιεὺς —Βρινδήσιον
2 «Θεοδώρα» Πειραιεὺς - Βρινδήσιον
3 «Ὑπεροχή» Πειραιεὺς - Βρινδήσιον
3 «Σῦρος» Πειραιεὺς—Μασσαλία
3 «Ἀττική» Πειραιεὺς—Μασσαλία
3 «Λοτούς» Πειραιεὺς —Μασσαλία
5 «Φρίντων» Πειραιεὺς —Βρινδήσιον
8 «Ὄμβρια» Πειραιεὺς—Μασσαλία
9 «Πρ. Ρούζβελτ» Χερβοῦργον—Ν. Ὑόρκη
10 «Βύρων» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
10 «Ἄνδρος» Πειραιεὺς —Μασσαλία
10 «Ἰονί» Πειραιεὺς — Μασσαλίαν
10 «Μπερεγκάρια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
10 «Σουφρέν» Χάβρη— Νέα Ὑόρκη
10 «Ἐμπρές» ὀφ Αὐστράλια» Χερβ.-Κεμπέκ
14 «Πάρις» Χάβρη—Νέα Ὑόρκη
14 «Μαζέστικ» Χερβοῦργον — Νέα Ὑόρκη
17 «Πατρὶς ΙΙ» Πειραιεὺς —Μασσαλία
17 «Θ. Γκωτιέ» Πειραιεὺς—Μασσαλία
17 «Ἐμπρὲς ὀφ Σκότλανδ» Χερβ. - Κεμπέκ
17 «Μαυριτάνια» Χερβοῦργον- Νέα Ὑόρκη
17 «Ἀουζόνια» Χερβοῦργον—Μόντρεαλ
17 «Ρώμα» Πειραιεὺς—Νέα Ὑόρκη
18 «ΛΕΒΙΑΘΑΝ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
20 «Ὁμερικ» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη
21 «Ἰσπανία» Σαὶν Ναζέρ—Μεξικόν
21 «Σαρδένια» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
22 «Τάλδα» Πειραιεὺς—Μασσαλίαν
24 «Ἀκουϊτάνια» Χερβοῦργον—Νέα Ὑόρκη

CONTONIS BROTHERS

ΓΡΑΦΕΙΑ:

ΑΘΗΝΑΙ Πλατεῖα Ὁμονοίας
ΒΟΣΤΩΝΗ 1 Alden court St.
ΜΟΝΤΡΕΑΛ 3414 Park av
ΜΑΣΣΑΛΙΑ 9 Rue Beauvau
ΠΡΙΝΤΙΖΙ 72 Via Garibaldi
ΝΕΑΠΟΛΙΣ 5 Via Viucenzo Russe
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ Βουλγαροκτόνου 5
ΚΟΖΑΝΗ Ξενοδ. Μέγας Ἀλέξανδρος
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Ὁδὸς Γούναρη 123
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 21—24 State St.
ΠΑΤΡΑΙ Ἁγ. Ἀνδρέου 73
ΤΡΙΠΟΛΙΣ Πλατεῖα Ἁγ. Βασιλείου
ΚΑΛΑΜΑΙ Ἔναντι Σιδ. Σταθμοῦ
ΠΥΡΓΟΣ Ὁδὸς Κατακώλου 38
ΗΡΑΚΛΕΙΟΝ (Κρήτης) 25 Αὐγούστου
ΣΠΑΡΤΗ Λεωφόρος Τριπόλεως
ΠΟΡΤ ΣΑΪΔ 9 Rue Constantinich
ΠΑΡΙΣΙ [illegible] Rue Choron

Πλατεῖα Ὁμονοίας [illegible]

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμέναι μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποῦ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν).

κ. Ἀθαν. Πουλόπουλον Δημητσάναν.— Τὰ δικαιολογητικὰ ἐπεστράφησαν διὰ τῆς ὑπ' ἀρ. 35225)5—8—27 διαταγῆς ὑπουργείου Παιδείας ὅπως ἀναφέρετε διατὶ δὲν ἐπληρώθητε.

κ. Ν. Π. Μεσολόγγιον.—Ἡ αἴτησίς σας δὲν ἐνεκρίθη, ἀφ' ἑνὸς μὲν λόγῳ τῶν ἀναγκῶν τῆς ὑπηρεσίας, ἀφ' ἑτέρου δὲ διότι εἶνε ἡ τρίτη φορὰ ποῦ ζητεῖτε μετάταξιν εἰς ἄλλον κλάδον.

κ. Φ. Δ. Δημητσάναν.— Δὲν δικαιοῦσθε κανενὸς ἐπιδόματος. Ἀπεναντίας μάλιστα, στρατευόμενος, ἀπολύεσθε τῆς ὑπηρεσίας.

κ. Χρ. Σπανὸν Κιᾶτον.— Δὲν δικαιοῦσθε ἀναβολῆς. Διὰ νὰ τύχετε ἀναβολῆς ἔπρεπε νὰ εἶσθε φοιτητὴς κατὰ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1927.

κ. Φρ. Γαργαράκην Αἴγιον.—Γράψατέ μας ἂν πρόκειται περὶ ἀξιωματικοῦ ἢ περὶ ὁπλίτου.

ΕΠΙΤΡΟΠΕΙΑ ΛΙΜΕΝΟΣ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Τὴν 14ην Νοεμβρίου ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11 π.μ. ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Ἐπιτροπείας Λιμένος Πειραιῶς ἔσονται δεκταὶ προσφοραὶ διὰ τὴν προμήθειαν καὶ ἐγκατάστασιν δεκαπέντε (15) ἠλεκτροκινήτων γερανῶν τῶν 2 Τ.

Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται βάσει λεπτομερῶν ὅρων διακηρύξεως καὶ συγγραφῆς, ὧν οἱ βουλόμενοι δύνανται καθ' ἑκάστην νὰ λάβωσι γνῶσιν ἐν τοῖς γραφείοις.

Ἐν Πειραιεῖ τῇ 1η Σεπτεμβρίου 1927

Ὁ Πρόεδρος

Δ. ΚΑΛΛΙΜΑΣΙΩΤΗΣ

ΦΟΛΙ

ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΗΡΩΔΟΥ ΑΤΤΙΚΟΥ

ΖΑΠΠΕΙΟΝ

Μία νέα σειρὰ

Ἄστρων τῶν μεγαλυτέρων

Εὐρωπαϊκῶν κέντρων

ΑΠΟΨΕ—ΕΜΦΑΝΙΣΙΣ—ΑΠΟΨΕ

ΤΟΥ ΠΕΡΙΦΗΜΟΥ ΑΓΓΛΙΚΟΥ ΚΟΥΑΡΤΕΤΟΥ SPRING DAWSON

Ἑπτὰ νέαι ἐμφανίσεις πρώτην φορὰν εἰς Ἀθήνας

ΑΠΟΨΕ - ΕΙΣ ΤΟ "ΦΟΛΙ,, - ΑΠΟΨΕ

Τὸ μέσον αὐτὸ εἶνε ἁπλούστατον: πρέπει ὅμως οἱ βραχίονες νὰ εἶνε λεῖοι, χωρὶς τρίχες καὶ περιττὰ χνούδια. Δι' αὐτὸ ἀπαραιτήτως πρέπει νὰ μεταχειρισθῆτε ΤΑΚΥ, διότι τὸ ξυράφι ξύνει τὸ δέρμα, τὸ ἐρεθίζει, προκαλεῖ σπυράκια, ἀφίνει μικρὰ μαῦρα στίγματα, προκαλεῖ τὴν ἀναφύσιν γρήγορα (παράδειγμα οἱ ἄνδρες ποῦ ξυρίζονται) καὶ τὰ συνήθη ἀποψιλωτικά, τὰ ὁποῖα λόγῳ τῆς κακῆς των συνθέσεως ἐρεθίζουν τὸ δέρμα καὶ εἶνε δύσοσμα.

Τὸ Τάκυ ἀρωματισμένη κρέμα, μεταχειριζομένη ὅπως βγαίνει ἀπὸ τὸ σωληνάριο διαλύει τὰς τρίχες μέχρι τῶν ῥιζῶν των, ἐντὸς 5 λεπτῶν, παντοῦ, ὅπου καὶ ἂν γίνῃ ἡ ἄλειψις καὶ ἀφίνει τὸ δέρμα καθαρό, λεῖο καὶ ἁπαλό.

Τὸ Τάκυ παρισινὴ κρέμα, πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καταστήματα ἔναντι δραχ. 40. Εἶναι κρέμα μοναδικὴ εἰς τὸ εἶδός της καὶ ἡ τιμή της, τιμὴ εὐκαιρίας.

Πράκτωρ ἐν Ἑλλάδι

ΠΕΤΡΟΣ ΔΟΥΡΑΖΟΣ

Στοὰ Πεσμαζόγλου—Ἀθῆναι

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ

"ΑΝΑΤΟΛΗ"

ΑΛΕΞ. Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ

ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 21 - ΟΔΟΣ ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 48 ΑΘΗΝΑΙ

ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, πλήρης ἀνεγνωρισμένη ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ μὲ τὸ αὐτὸ γνωστὸν προσωπικὸν καὶ ὑπὸ τὰς αὐτὰς δεδοκιμασμένας διευθύνσεις. ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ ἀνεγνωρισμένον ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τοῦ τ. Λυκειάρχου Χρ. Ἀρώνη. Τμήματα γλωσσῶν. Τμῆμα ἐσπεράντο ὑπὸ τὸν μοναδικὸν ἐν Ἑλλάδι καθηγητὴν αὐτῆς Α. Σταματιάδην. Οἰκογενειακὸν ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ (Εἰσαχθησόμενοι οἰκότροφοι 25).

ΜΟΝΟΤΑΞΙΟΝ ΛΟΓΙΣΤΙΚΟΝ ΤΜΗΜΑ

μὲ διδάξοντας τοὺς γνωστοὺς εἰς τὸν ἐκπαιδευτικὸν κόσμον Χ. Ἀρώνην, Ι. Διαμαντίδην, Καρ. Μπερίζαν, Παν. Καπεβαινίδην, Πρ. Ἀκατόν, Μ. Γκέκαν, Ι. Θηβαῖον, Ν. Ἀρώνην, Ν. Μελετῆν, Κ. Ἀρώνην, Π. Μαυρομμάτην, Φ. Ροντήρην, Ι. Ζούκην, Σ. Παλᾶκον, Μ. Ἀλευρᾶν, Th. Vlaïkou κ.τ.λ.

ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ὁδὸς Ἰωαννίνων 47 (Συνοικία Κολωνοῦ). Νηπιαγωγεῖον, Ἀστικὴ Σχολή, ὑπὸ τὴν αὐτὴν διεύθυνσιν. Σχολαρχεῖον ὑπὸ τὴν Διεύθυνσιν κ. Φ. Ροντήρη δ.φ. τμήματα γλωσσῶν. Μουσική, ζωγραφική. Ἐγγραφαὶ ἀπὸ 1ης Σ)βρίου. Μαθήματα ἀπὸ τῆς 20 τοῦ ἰδίου.

Ἐκ τῆς Διευθύνσεως (ὁδὸς Ἀβέρωφ 21)

Συνιστῶμεν

Διὰ τὰ ΑΦΡΟΔΙΣΙΑ καὶ ΔΕΡΜΑΤΙΚΑ

Νοσήματα

Τὸ Ἰατρεῖον

Δ. ΦΟΥΡΙΕΖΟΥ καὶ Π. ΓΚΛΙΑΤΗ

Εἰδικῶς ἐν Παρισίοις ἐπὶ μακρὸν ἐκπαιδευθέντων

Σοφοκλέους 44

9 π. μ.—1 μ. μ. καὶ 3—8 μ. μ.

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ

ΠΟΙΟΥΣ ΠΕΡΙΛΑΜΒΑΝΟΥΝ ΟΙ ΚΑΤΑΡΤΙΣΘΕΝΤΕΣ ΠΙΝΑΚΕΣ

ΟΛΑ ΤΑ ΟΝΟΜΑΤΑ ΤΩΝ ΑΠΟΜΑΚΡΥΝΟΜΕΝΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΑΤΕΥΜΑΤΟΣ

Δημοσιεύεται σήμερον ἐγκριθὲν τηλεγραφικῶς ἐξ Ὕδρας ὑπὸ τοῦ κ. Προέδρου τῆς Δημοκρατίας τὸ Διάταγμα περὶ αὐτεπαγγέλτου ἀποστρατείας τῶν ὑπὸ τοῦ Συμβουλίου Ἐκκαθαρίσεως κριθέντων ὡς ἐκκαθαριστέων ἀξιωματικῶν.

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκαθαριζομένων ἀξιωματικῶν τοῦ στρατοῦ ἀνέρχεται εἰς 265, ἤτοι:

Συνταγματάρχαι 6
Ἀντισυνταγματάρχαι 22
Ταγματάρχαι 69
Λοχαγοὶ 82
Ὑπολοχαγοὶ 80
Ἀνθυπολοχαγοὶ 36

Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκκαθαριζομένων ἀξιωματικῶν τῆς χωροφυλακῆς ἀνέρχεται εἰς 102, ἤτοι:

Ἀντισυνταγματάρχαι 4
Ταγματάρχαι 6
Μοίραρχοι 19
Ὑπομοίραρχοι 10
Ἀνθυπομοίραρχοι 63

ΤΟ ΔΙΑΤΑΓΜΑ

Τὸ δημοσιευόμενον Διάταγμα περιλαμβάνον τὸν κατάλογον τῶν ἐκκαθαριζομένων ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Προτάσει τοῦ Ἡμετέρου ἐπὶ τῶν Στρατιωτικῶν Ὑπουργοῦ καὶ ἔχοντες ὑπ' ὄψει τὸ ἀπὸ 20 Δεκεμβρίου 1926 ψήφισμα τῆς Βουλῆς τῶν Ἑλλήνων «περὶ ἐπαναφορᾶς ἀξιωματικῶν κλπ.» ἀπεφασίσαμεν καὶ διατάσσομεν:

Τίθεμεν

Εἰς αὐτεπάγγελτον ἀποστρατείαν τοὺς κάτωθι ἀξιωματικούς, περιλαμβανομένους εἰς τοὺς ὑποβληθέντας πίνακας ὑπὸ τοῦ κατὰ τὸ ἄρθρον 11 τοῦ ἄνω ψηφίσματος συσταθέντος Στρατιωτικοῦ Συμβουλίου» πρὸς κρίσιν τῶν ἀξιωματικῶν οἵτινες δέον νὰ ἀπομακρυνθῶσιν τοῦ στρατοῦ διὰ λόγους ἐπαγγελματικῆς ἱκανότητος καὶ χρησιμότητος.

Τὰ τῆς συντάξεως αὐτῶν θέλουσι κανονισθῇ διὰ Νομοθετικοῦ μέτρου ληφθησομένου προσεχῶς, καὶ συμφώνως πρὸς τὰς προτάσεις τοῦ ἄνω Συμβουλίου».

ΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑΙ

ΙΠΠΙΚΟΥ. Ο. Ἀφθονίδης.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. Ν. Βεστάρχης.
ΕΠΙΜΕΛΗΤ. Θ. Ἀποστολόπουλος. Κ. Νασόπουλος.
ΣΚ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. Π. Σπυρόπουλος.
ΚΤΗΝΙΑΤΡ. Α. Μοσχούτης.

ΑΝΤΙΣΥΝΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑΙ

ΠΕΖΙΚΟΥ. Ν. Ἐξαρχάκης, Α. Δασκαλόπουλος, Ρ. Ἱερεμίας, Φ. Χριστοδουλόπουλος, Δ. Μαλαγαρδῆς, Α. Σκλήρης, Σ. Σουμίλας, Ε. Ταμπακόπουλος.
ΙΠΠΙΚΟΥ. Α. Κουντουριώτης, Κ. Παπανικολάου, Π. Πετρούλιας, Ν. Αὐγερινός.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. Σ. Μαυραγάκης, Ι. Γρηγοράκης.
ΕΠΙΜΕΛΗΤ. Δ. Πατριαρχέας.
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓ. Ν. Καστριώτης, Σ. Λαλαγιάννης, Ι. Σταρίδας.
ΥΓΕΙΟΝΟΜ. Ε. Βατσάκης.
ΣΤΡ. ΜΗΧΑΝ. Γ. Ἀλιμπέρτης, Π. Προκοπίου.
ΕΛΕΓΧΟΥ. Μ. Ζαχαρίας.

ΤΑΓΜΑΤΑΡΧΑΙ

ΠΕΖΙΚΟΥ: Κ. Περιστέρης, Ι. Σοφιανόπουλος, Γ. Κατερινάκης, Ι. Μῆτσος, Α. Γαλῆς, Εὐάγ. Βλάχος, Εὐάγ. Παπαγεωργίου, Στ. Χατζημιχαηλίδης, Ἀν. Μπαλτόπουλος, Μ. Ὀρφανουδάκης, Σ. Ἀλατζᾶς, Εὐστ. Διασάκος, Γ. Λείψανος, Β. Κατσούνης, Χ. Μπαγάκος, Δ. Χρυσικός, Δ. Μαθιουδάκης, Σ. Ρηγόπουλος, Γ. Ζαμπούλας, Π. Βασιλᾶτος, Ερ. Δάλμαρ, Ι. Σπυρόπουλος, Π. Παπαπαναγιου, Ἀπ. Λιβιτσᾶνος, Ἀν. Μαντζουρᾶτος, Ἀν. Τζανέττος, Ν. Δασούλης, Π. Μπουχαλῆς, Ἠλ. Μαθιός, Ἀλ. Τσιλιμπάρης, Ἀν. Γλυμενόπουλος, Ν. Βέρρας, Θ. Γούλας, Ποθ. Σούλης, Ἀλ. Σπύρου, Π. Ἱερωνυμάκης, Μιχ. Λαγκαδιάρης.
ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ: Ἰω. Μαρούδας, Δ. Δούμιτσας, Π. Σταυρόπουλος, Γ. Κουβαριτάκης, Ι. Τσακάκης, Κ. Λόντος, Δράκος Γιαννουκᾶκος.
ΙΠΠΙΚΟΥ: Ἰω. Παπαθανασίου, Κ. Τζεβελέκος, Γ. Χατζῆς, Χαρ. Παπαδημάκης, Παῦλος Μπιμπίρης, Ε. Γαλάτης, Π. Σολομών, Πέτ. Σπυρίδωνος, Ἀθ. Ἀθανασίου, Στ. Παπαδημητρίου, Ἀν. Μαρκόπουλος, Δ. Σπυρόπουλος.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ: Θ. Ρετζεπέρης, Κων. Κουτσομητόπουλος, Ἐμ. Μιμίκος, Ἰω. Ἀμπαδογιάννης, Κ. Βασιλόπουλος.
ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΥ: Ἐμ. Κόττης.
ΥΓΕΙΟΝΟΜΙΚΟΥ: Μ. Θωμαΐδης.
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ: Νιχ. Φίλιος.
ΣΚΕΥΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ: Ἀγ. Στεργίου.
ΔΙΑΧ. ΥΛ. ΠΟΛΕΜΟΥ: Εὐάγγελος Κουτσόπαπας.
ΤΑΜΕΙΑΚΗΣ ΥΠΗΡΕΣΙΑΣ: Σωτ. Πετιμεζᾶς.
ΧΑΡΤΟΓΡΑΦΟΙ: Κ. Γρήγουρας.

ΛΟΧΑΓΟΙ

ΠΕΖΙΚΟΥ. Α. Παπαντώνης, Γ. Ξενίδης, Μ. Μάντακας, Γ. Καρακώστας, Γ. Ζολώτας, Γ. Γαλανάκης, Π. Μπαλαφούτης, Π. Ἀθηναίου, Χ. Θεοφανόπουλος, Λ. Δούκας, Ε. Εὐσταθίου, Ε. Μακεδών, Α. Σταματάκης, Ε. Μάντζαρης, Π. Δρακουλαράκος, Κ. Διαμαντόπουλος, Ε. Μαργιαννάκης, Ε. Γιαννόπουλος, Κλ. Βελβιτσιᾶνος, Σ. Λέκκας, Γ. Καραχάλιος, Ι. Λαγογιάννης, Κ. Κυπριάδης, Ε. Τσιρώνης, Α. Τσιμούρας, Κ. Ἀλεξίου, Δ. Κοπελιάρης, Γ. Φαρμάκης, Μ. Κουτσικάκης, Γ. Φραγκουλίδης, Κ. Κονδύλης, Λ. Ντούμας, Φ. Χοντρουδάκης, Α. Κοντογιώργος, Δ. Μαυρογένης, Π. Μπεσγᾶς, Δ. Ζαρκάδης, Χρ. Μόσχος, Α. Μουμτζῆς, Γ. Καπερνέκος, Στ. Μουμουτσάκος, Ε. Ζυργάνος, Δ. Πετρόπουλος, Ι. Χριστοδουλάκης.
ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. Η. Γαϊτανᾶρος, Ι. Οἰκονομόπουλος, Π. Καλαντώνης, Α. Μπούχλας, Χ. Δασούλης, Σωτ. Δημητρακέας, Α. Διαμαντόπουλος, Ἀθαν. Σταυριανός, Ν. Παπαδάκης, Η. Βαναχάρας, Στ. Παβέας, Α. Σειράκης.
ΙΠΠΙΚΟΥ. Δ. Παπανικολάου, Μπὲκ Σαδιάν-Γκουργάν, Ι. Ἰωαννίδης, Στ. Μενὲς, Β. Βρατσαφόλης, Γερ. Νοταρᾶς.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. Π. Νότας, Α. Στουραΐτης, Γ. Πυλαρηνός, Δ. Κοντρᾶτος, Δ. Τσαντήλας, Θεοφ. Λυριτζῆς.
ΥΓΕΙΟΝΟΜ. Π. Σταθόπουλος.
ΜΕΤΑΓΩΓ. Τρ. Γηρέκος, Η. Βρανόπουλος.
ΣΤΡΑΤΟΛΟΓΙΑΣ: Χ. Πλατανιτόπουλος, Ν. Παπαδημητρίου.
ΦΑΡΜΑΚΕΥΤΙΚΟΥ: Τιμ. Βερροιώτης.
ΔΙΑΧ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ: Μαρ. Εὐσταθίου, Παν. Γερμανός, Θ. Πηλιώτης, Κ. Γιαννιτσόπουλος.
ΔΙΑΧ. ΥΛΙΚΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ: Θ. Κυτσίρης.
ΔΙΑΧ. ΥΓΕΙΟΝ. ΥΛΙΚΟΥ: Κωνστ. Βραχλιώτης.
ΔΙΑΧ. ΣΚΕΥΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ: Ν. [illegible]

ΣΤΡΑΤΙΩΤ. ΜΗΧΑΝΙΚΟΙ: Φραγ. Μικέλλης.

ΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ

ΠΕΖΙΚΟΥ: Φίλ. Κούρτελης, Λάζ. Μάνος, Εὐάγ. Νεοχωρίτης, Γεωργ. Χριστιανάκης, Νικ. Κεφαλᾶς, Εὐθ. Βολάνης, Ι. Μαλιωτάκης, Κυρ. Ἀντωνόπουλος, Δημ. Βογιατζῆς, Κ. Κατωπόδης, Εὐάγγ. Φιλιππάκης, Κ. Γεωργιάδης, Δημ. Ἀνδριανάκης, Β. Πετρόπουλος, Γ. Μπεκᾶκος, Κ. Φιλάνδρος, Τηλ. Ἀθανασιάδης, Δημ. Τόμπρος, Κωνστ. Ζαχαριάδης, Φ. Ξενάκης, Δημ. Κουτσελόπουλος, Κων. Χασιώτης, Δημ. Μαραγκουδάκης, Παν. Σούλης, Γ. Παντελάκης, Σπυρ. Γιαννᾶκος, Ἐμμ. Φρατζεσκάκης, Παν. Φανουριώτης, Σπυρ. Κατσίγαρης, Γ. Μαντέλος, Γ. Καρβουναράκης, Θεόδ. Εὐαγγέλου, Γ. Τσόγκας, Κων. Βονσολῖνος, Ν. Παπακωνσταντίνου, Ν. Μαντονανάκης, Μάν. Ζακυνθινάκης, Θρ. Ἀναστασίου, Δημ. Σίμος, Α. Σαφαρῆς, Σπ. Καμπεύρης, Θρ. Φωκᾶς, Παν. Μπούκος, Κων. Παπαδόπουλος, Κ. Καψάλης, Μιχ. Παπαρούνης, Δημ. Βάκκας, Ν. Καίσαρης, Σιμ. Μπορσινός, Ἀθ. Κόκκαλης, Ἰω. Χριστοδούλου, Παν. Στυλιανέσης, Ἀθ. Μπάρλος.
ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ. Γερ. Νικολαΐδης, Π. Σκύρης, Ι. Μπήρας.
ΙΠΠΙΚΟΥ. Η. Στασινάκης, Γ. Παπατσιόρης, Χ. Γεωργᾶτος, Π. Σαμιώτης, Ν. Κονταρᾶτος.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ. Ἰωσ. Ἰωσηφίδης, Σ. Χρηστοφῆς, Ν. Πρωτοπαπαδάκης, Ἀν. Παπαδάκης, Στέφ. Παπᾶς.
ΑΕΡΟΠΟΡΙΑΣ: Γ. Κουλουφάκος.
ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΥ: Ε. Ζαλοκώστας, Ι. Παυλάκης.
ΔΙΑΧ. ΑΡΜ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ: Γ. Τσιριγώτης, Ἐμ. Περικλῆς, Ἠλ. Παπαδᾶκος, Κ. Μανιατάκης, Σ. Σκαφίδας, Παν. Δῆμος, Λ. Κυταριόλος.
ΑΡΧΙΤΕΧΝΙΤΑΙ: Σ. Τιμοθεᾶτος, Μ. Λεούσης, Κ. Καραγιάννης.
ΣΤΡΑΤ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ: Ι. Σερεμέτης.
ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΣ: Γ. Κωνσταντᾶρος.

ΑΝΘΥΠΟΛΟΧΑΓΟΙ

ΠΕΖΙΚΟΥ: Ε. Σαμαρᾶς, Εὐάγ. Πρόδρομος, Ἐμ. Πεδουλάκης, Θ. Ντόκας, Γεώργ. Ρεβίθης, Θ. Πισπιρίγκος, Χρ. Κωσταρέλος, Γ. Μάκας, Γ. Χιωνουδάκης, Ἀλ. Σκουρτζῆς, Ι. Μαρινέλης, Ν. Ἀρμένης, Ε. Ἀνδρεαδάκης, Ι. Φακίρης, Γ. Νολιδάκης.
ΙΠΠΙΚΟΥ: Ἀσ. Καθάριος.
ΠΥΡΟΒΟΛΙΚΟΥ: Γρηγ. Παπαδάκης, Μιχ. Χανδρινός.
ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ: Γ. Πελάγιος, Κ. Μπελαβίλας, Ι. Γεωργαλῆς, Ζαφ. Δημητρακόπουλος, Κ. Μαγουλᾶς.
ΜΕΤΑΓΩΓΙΚΟΥ: Ἠλ. Στραβάκος, Σ. Κάλλος, Β. Φουρναράκης.
ΑΡΜ. ΣΚΕΥΗΣ ΜΗΧΑΝΙΚΟΥ: Μ. Λαμπρινίδης, Γκίκας Γκιώνης, Ν. Συκιώτης.
ΔΙΑΧ. ΕΠΙΜΕΛΗΤΕΙΑΣ: Π. Καμμένος.
ΑΡΧΙΤΕΧΝΙΤΑΙ: Γ. Δαμολάκης.
ΣΤΡ. ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ: Δ. Τσόπελας.
ΕΚΚΑΘ. ΔΑΠΑΝΩΝ: Ι. Ριζόπουλος καὶ Σ. Μαρούγκας.
ΤΥΠΟΓΡΑΦΟΙ: Ἀνδρ. Τράγαλος.
ΑΡΧΕΙΟΦΥΛΑΚΕΣ: Ε. Στρεμματιάδης.

ΟΙ ΕΚΚΑΘΑΡΙΖΟΜΕΝΟΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΟΙ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Ἀντισυνταγματάρχαι: Ι. Σισάκης, Γ. Καμμένος, Θ. Παπαδέλος, Ν. Μερεντίτης.

Ταγματάρχαι: Ε. Ἀρχατζικάκης, Γ. Καρπουζᾶς, Γ. Ζωγράφος, Α. Παπαμαντωνάκης, Γ. Μαλινδρέτος, Μ. Χριστακόπουλος.

Μοίραρχοι: Μ. Μαρκουλάκης, Α. Κριεζῆς, Τρ. Κατσαρέλης, Σ. Κα[illegible]ταγιαννάκης, Γ. Βασιλάκης, Ε. Ἐλεξανδράκης, Ε. Βασιλάκης, Γ. Δελμπαλιδάκης, Ι. Κακαβᾶς, Σ. Παπαντωνάκης, Σ. Κονάκης, Β. Κομνηνός, Ν. Μαρκουλάκης, Μ. Τσουραπάκης, Ι. Τριποδάκης, Ι. Δασκαλάκης, Χ. Κορνιλάκης, Ν. Μαρινάκης, Ε. Γρηγοράκης.

Ὑπομοίραρχοι: Ν. Κατσαράκης, Κ. Ζαμπετάκης, Ε. Λουρμάκος, Μ. Κωνσταντίνου, Μ. Μελαμπακάκης, Μ. Νικόμπελας, Ε. Πετράκης, Κ. Τσουτουλόπουλος, Γ. Μαρκόπουλος, Ε. Καραντώνης.

Ἀνθυπομοίραρχοι: Γεώργιος Μαράκης, Βασίλειος Φωρεντζάκης, Σπυρίδων Κοκκινάκης, Γ. Ζοίκας, Ε. Βουμπουλάκης, Α. Τσόλας, Γ. Σαοῦτσος, Κ. Μουζουράκης, Ι. Νταντῆς, Β. Τσιρόπουλος, Π. Τσαντίλας, Β. Δασκαλάκης, Ε. Τζινάκης, Μ. Κυριακάκης, Κ. Σκαριαφωράκης, Ι. Χαραλαμπάκης, Α. Πέρρος, Γ. Μαρικάκης, Α. Χριστουλάκης, Π. Βαρσόπουλος, Ν. Μαλαπέτσας, Κ. Παπαγεωργίου, Ε. Παπαδάκης, Θ. Παναγόπουλος, Δ. Ζάκκας, Ι. Κοντάκος, Π. Μπριλάκης, Ν. Λίγδας, Β. Παπαοικονόμου, Σ. Βλάσσης, Κ. Γραμματικάκης, Γ. Καραμπακάκης, Κ. Σπηλιόπουλος, Χ. Μηλιώνης, Χ. Κομπλῆς, Ν. Κορνάρος, Μ. Μυλωνάκης, Γ. Καλαμπόκης, Β. Καρακασόπουλος, Κ. Περιμένης, Γ. Μερτίκας, Κ. Κωνσταντάκος, Δ. Σαμαρᾶς, Γ. Τούρκας, Χ. Δασκαλογιάννης, Ι. Χανιᾶς, Ν. Καζάζης, Κ. Παναγιωτάκης, Γ. Μεντζάκης, Ε. Καντεμοίρης, Γ. Παπαθεοδώρου, Π. Βυριδῆς, Π. Κουταλώσης, Γ. Ραφτάκης, Γ. Μοίραλης, Γ. Γαλανόπουλος, Σ. Πατρινός, Σ. Μανουδάκης, Ι. Μπελιβανάκης, Ε. Χρυσουλάκης, Δ. Βοτζέλος, Χ. Μπαφίκης καὶ Ν. Παπαδιαλέλης.

ΑΠΟΣΤΡΑΤΕΙΑ ΑΝΑΚΛΗΘΕΝΤΩΝ ΚΑΙ ΜΗ ΔΕΧΘΕΝΤΩΝ ΕΠΑΝΑΦΟΡΑΝ

Προεκλήθη διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου τίθενται εἰς ἀποστρατείαν οἱ κάτωθι ἀξιωματικοί, ἀνακληθέντες εἰς τὴν ἐνεργὸν ὑπηρεσίαν καὶ δηλώσαντες ὅτι δὲν ἐπιθυμοῦν τὴν ἐπαναφοράν των εἰς τὸ στράτευμα:

Πεζικόν: Συνταγματάρχαι Ν. Σκυρὸς καὶ Ι. Βασιλικόπουλος καὶ ἀντισυνταγματάρχης Π. Ἀλεξίδης.

Ταγματάρχαι: Π. Τραμπαδῶρος, Γ. Ἀνδρεάδης, Π. Καραπατέας, Π. Μαρκέτος, Α. Κουλουφᾶκος, Η. Κινελῆς, Νικ. Κάϊλας, Δ. Παπαζήσης, Γ. Παπακωνσταντίνου, Α. Στιμφαλιάδης, Γ. Σκαμβούργερας, Α. Πυργιαλῆς, Κ. Κυριάκου, Χ. Γεωργιάδης, Β. Νικολόπουλος, Α. Παπακώστας, Π. Ἰωαννίδης, Σπ. Πετρουνᾶκος καὶ ἀντισυνταγμ. Σωτ. Χατζηζαφειρίου.

Λοχαγοί: Α. Νταλίπης, Γ. Νταῆς, Γ. Καΐρης, Χ. Φούγιας, Β. Νίκας καὶ Γ. Κάλος.

Ὑπολοχαγοί: Γ. Θεοφιλόπουλος, Σ. Τζηρίτας, Κ. Βασιλείου, Ε. Βραχνός, Δ. Σολδᾶτος, Γ. Κουτσοσιμάρης, Α. Φιλιππῆς.

Πυροβολικόν: Συνταγματάρχαι Παπαδήμας Ν., Μιχ. Παρίσης καὶ ἀντισυντ. Κ. Σαραντόπουλος. Ταγματάρχαι Δ. Φίλιππας καὶ Κ. Μπουφέας.

Λοχαγοί: Α. Παπαφίλης, Κ. Πεζόπουλος, Σπ. Ραφτόπουλος, Σ. Φιλιόπουλος, Ε. Στάμου, Δ. Βουρδουμπᾶς.

Μηχανικόν: Συνταγματάρχης Γ. Μπότσαρης.

Ταγματάρχαι: Κ. Κυριακός, Γ. Βασιλειάδης, Κ. Μαντιάκης.

Λοχαγοί: Α. Καρύκης, Α. Σωτηρόπουλος, Α. Μιχόπουλος, Γ. Πολυχρονόπουλος, Ι. Μακρῆς, Ι. Γαζουλέας, Α. Στασινόπουλος, Γ. Μικρουλέας, Κ. Κατσουλέρης καὶ Α. Ἀστεριάδης.

Ὑπολοχαγοί: Ε. Νομικὸς καὶ Β. Μοσχίδης.

Ἱππικόν: Συνταγματάρχης Π. Νικολαΐδης, ἀντισυντ. Χ. Οἰκονομόπουλος, καὶ ἐπίλαρχος Μ. Δημητρίου.

Ἴλαρχοι: Α. Ρετζεπόπουλος, Α. Ρικάκης καὶ Κ. Τσαπραλῆς.

Ὑγειονομικόν: Γεν. Ἀρχίατρος Ε. Σωφρόνης. Ἐπίατροι: Γ. Οἰκονομάκης, Π. Ρηγόπουλος, Ν. Πετρίδης καὶ Λ. Τσαγανός. Ἰατροί: Η. Κρικιγιάννης, Α. Πράτσικας, Ν. Σερεμέτης, Α. Ἀναγνωστάκης, Δ. Τρακόπουλος, Δ. Δούβρης, Α. Καράκαλος καὶ Κ. Τσαγκάρης.

Στρατολογία: Ταγματάρχης Α. Πάνου.

Κτηνιατρικόν: Ἐπικτηνίατρος Ἰω. Ἀλεξίου.

Ἐλέγχου: Συνταγμ. Γ. Πάτρας καὶ λοχαγὸς Μ. Νικολαΐδης.

Διαχειρίσεως: Λοχαγοὶ Ι. Χρυσοχοῦ, Κ. Ζανῆς, Α. Τριτσιμπίδας, Α. Βαρυγιάννης, Κ. Σαμαρτζῆς καὶ Π. Κάτσαρης.

Στρατ. Δικαιοσύνη: Σύμβουλοι α' τάξεως Π. Μανιουρᾶκος καὶ Χρ. Ζαριφόπουλος. Β' τάξεως Κ. Γεωργακόπουλος καὶ γ' τάξεως Γ. Μπάρδας.

Ἀρχειοφύλακες: Ὑπολοχαγὸς Γ. Ἀναστασόπουλος καὶ ἀνθυπολοχαγοὶ Ι. Πολυχρονέας καὶ Σ. Πολυχρονέας.

Ἅπαντες οἱ ἀνωτέρω ἀπολαμβάνουν τῶν ἰδίων προνομίων τῶν παρεχομένων εἰς τοὺς ἐγγραφέντας εἰς τὸν πίνακα Β' παρὰ τοῦ ἐννεαμελοῦς στρατ. συμβουλίου περὶ ἐπαναφορᾶς ἀξιωματικῶν.

ΠΑΛΛΑΔΙΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ

ΔΗΜΗΤΡΙΟΥ Π. ΧΑΤΖΗΕΜΜΑΝΟΥΗΛ

ΕΤΟΣ 16ον ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ, ΟΔΟΣ ΑΧΑΡΝΩΝ-ΣΟΥΡΜΕΛΗ

ΜΕΤ' ΑΡΙΣΤΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Δημοτικὸν Τετρατάξιον, Ἑλληνικὸν, Γυμνάσιον καὶ μονοτάξιος νυκτερινὴ Ἐμπορικὴ Σχολή

Τὸ Παλλάδιον συγκεντρώνει πάντα τὰ πλεονεκτήματα, τὰ ὁποῖα ἓν Λύκειον πρέπει νὰ ἔχῃ, διὰ νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰς ἐκπαιδευτικὰς ἀξιώσεις μιᾶς μορφωμένης κοινωνίας.—Διδακτήρια εὐρύχωρα, εὐάερα· λειτουργία εὔρυθμος· αὐστηρότης παιδαγωγική· προσωπικὸν ἄριστον· διοίκησις σοβαρά· πρόοδος ἀναμφισβήτητος.

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟΣΤΕΛΛΕΤΑΙ ΤΩ ΑΙΤΟΥΝΤΙ

Αφων ΜΕΓΑΡΕΩΣ & Γ. ΧΑΤΖΗ-Ι-ΩΑΝΝΟΥ

ΣΧΟΛΗ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΜΕΤΑ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ 30 ΜΟΝΟΝ ΘΕΣΕΩΝ

Πλῆρες Δημοτικὸν σχολεῖον.—Πεντατάξιον πρακτικὸν Γυμνάσιον (τὰ Λατινικὰ προαιρετικῶς).—Τετρατάξιος ἀνεγνωρισμένη Ἐμπορικὴ σχολὴ (μετὰ τριταξίου τμήματος ἐλευθέρων σπουδῶν).—Γαλλικά.—Ἀγγλικά.—Τὰ θήλεα διδάσκονται ἰδιαιτέρως τὴν γυμναστικήν, ᾠδικήν, χειροτεχνίαν.—Τμῆμα μουσικῆς (πιάνο, βιολί, μανδολῖνο).

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ Πατησίων 132 Τηλέφ. 1—32

ΚΛ. ΧΟΥΡΜΟΥΖΗ

ΑΝΩΤΕΡΟΝ ΠΑΡΘΕΝΑΓΩΓΕΙΟΝ

ΜΕΤΑ ΟΙΚΟΓΕΝΕΙΑΚΟΥ ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΥ

Περιλαμβάνει:

1) Πλῆρες ἑξατάξιον Δημοτικὸν Σχολεῖον,
2) Ἀστικὸν Σχολεῖον καὶ
3) Πρὸς τούτοις δύο ἀνωτέρας ἰδίως τάξεις (Δ' καὶ Ε') πρὸς ἀνωτέραν γυναικείαν ἐγκυκλοπαιδικὴν μόρφωσιν καὶ τελείαν ἐπιστημονικὴν οἰκοκυρικὴν ἐκπαίδευσιν.

ΟΔΟΣ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ ΑΡ. 41—43

ΠΡΩΤΑ ΩΡΑ 5Η

Η ΥΠΟΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΗΣ ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗΣ ΗΚΟΥΣΕ ΧΘΕΣ ΤΟΝ κ. ΑΛ. ΔΙΟΜΗΔΗΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΤΡΑΠΕΖΙΚΗΝ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΙΝ

ΑΥΡΙΟΝ ΘΑ ΣΥΖΗΤΗΣΗ Η ΔΗΜΟΣΙΟΝΟΜΙΚΗ ΚΑΙ ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΤΗΣ Κ.Τ.Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, 31. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Σήμερον (χθὲς) τὸ ἀπόγευμα, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Τσεχοσλοβάκου τραπεζίτου κ. Προσπιζίλ, συνῆλθεν ἡ ὑποεπιτροπὴ τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς πρὸς μελέτην τῶν ὑπὸ τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας προσκομισθέντων στοιχείων.

Ἡ συνεδρίασις διήρκεσεν ἐπὶ πεντάωρον, παρευρεθέντων κατ' αὐτὴν τῶν κ.κ. Διομήδους, Δροσοπούλου καὶ Βαρβαρέσσου πρὸς παροχὴν τῶν ζητουμένων διασαφήσεων.

Καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τῆς συνεδριάσεως, ἡ ὑποεπιτροπὴ ἠσχολήθη μὲ τὸ ζήτημα τῆς τραπεζικῆς μεταρρυθμίσεως.

Ὁ πρόεδρος αὐτῆς ἐζήτησε παρὰ τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων τὴν ἀνάπτυξιν τῶν λόγων, οἵτινες ἐπιβάλλουν, ὡς διατείνεται τὸ ἑλληνικὸν ὑπόμνημα, τὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως στενῆς ἐπαφῆς μεταξὺ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἱδρυθησομένης Ἐκδοτικῆς τοιαύτης.

Ἀπαντῶν ὁ κ. Διομήδης, ἀνέλυσε διὰ μακρῶν τὸ ἱστορικὸν παρελθὸν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, τῆς ὁποίας—ἐτόνισε—τὸ κῦρος συνεδέθη ἀνέκαθεν μετὰ τῆς ἐθνικῆς εὐημερίας.

Ὁ κ. Διομήδης, καταλήγων, ἐπιμόνως ἐτόνισε τὴν ἐπιτακτικὴν ἀνάγκην τῆς διατηρήσεως τῆς ἐπικοινωνίας τῶν δύο Τραπεζῶν.

Ἡ ὑποεπιτροπή, μελετῶσα τὰ ἐπιχειρήματα τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας, θὰ καταρτίσῃ σχετικὴν ἔκθεσιν, ἥτις ἐλπίζεται νὰ εἶναι ἑτοίμη μεθαύριον (αὔριον) Παρασκευήν, ὁπότε θὰ ὑποβληθῇ εἰς τὴν Δημοσιονομικὴν Ἐπιτροπήν.

Περὶ τῶν διαθέσεων τῶν μελῶν τῆς ὑποεπιτροπῆς, ἅτινα τηροῦν ἄκραν ἐπιφυλακτικότητα, οὐδὲν εἰσέτι δύναται νὰ λεχθῇ μετὰ βεβαιότητος.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΟ ΣΑΒΒΑΤΟΝ ΤΑ ΕΛΛΗΝΙΚΑ ΖΗΤΗΜΑΤΑ ΘΑ ΕΛΘΟΥΝ ΠΡΟ ΤΟΥ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΥ ΤΗΣ Κ. Τ. Ε.

ΓΕΝΕΥΗ, 31. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Αὔριον (σήμερον) ἄρχονται αἱ ἐργασίαι τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε.

Εἰς τὴν ἡμερησίαν διάταξιν τῶν ἐργασιῶν του, ἡ μὲν ὑπόθεσις τῆς «Σαλαμινίας» ἔχει καταχωρηθῇ ὑπ' ἀριθ. 18, τὸ δὲ ζήτημα τῆς ἐγκρίσεως τοῦ δανείου ὑπ' ἀριθμὸν 23.

Κατόπιν τούτου πιστεύεται, ὅτι τὰ ἑλληνικὰ ζητήματα δὲν θὰ ἔλθουν ἐνώπιον τοῦ Συμβουλίου πρὸ τοῦ προσεχοῦς Σαββάτου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΠΑΙΣΙΟΔΟΞΙΑ ΔΙΑ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ "ΣΑΛΑΜΙΝΙΑΣ„ ΤΗΝ ΓΕΡΜΑΝΙΚΗΝ ΑΠΟΨΙΝ ΘΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΞΗ Ο κ. ΣΤΡΕΖΕΜΑΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 31. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Ἐκ τῶν μέχρι τοῦδε συνομιλιῶν τῶν Ἑλλήνων ἀντιπροσώπων διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῆς «Σαλαμινίας» συνάγεται ἡ ἐντύπωσις, ὅτι ἡ ὑπόθεσις αὐτὴ ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν κύκλων τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν ὄχι τόσον ἀπὸ τῆς νομικῆς, ὅσον ἀπὸ τῆς πολιτικῆς αὐτῆς πλευρᾶς, κύριον χαρακτηριστικὸν τῆς ὁποίας εἶναι ἡ ἐπιμονὴ τῆς Γερμανίας, ὅπως τὸ Συμβούλιον κηρυχθῇ ἀναρμόδιον νὰ ἐπιληφθῇ τῆς ὑποθέσεως. Κατόπιν τούτου ἐπικρατεῖ ἀπαισιοδοξία, ὡς πρὸς τὴν λύσιν ἥτις θὰ δοθῇ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο. Σημειωτέον, ὅτι τοῦ Συμβουλίου θὰ μετάσχῃ αὐτοπροσώπως ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γερμανίας κ. Στρέζεμαν καὶ ὅτι αἱ παρασκηνιακαὶ συνεννοήσεις μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν τῶν Μ. Δυνάμεων θὰ παίξουν τὸν σπουδαιότερον ρόλον εἰς τὴν λύσιν τῶν διεθνῶν ζητημάτων.

Ἐν πάσῃ περιπτώσει, ὁ κ. Πολίτης συνεχίζει τὰς συνομιλίας του, ἡ δὲ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία ἐπιμένει ἐπὶ τῶν ἀπόψεών της περὶ τῆς ἁρμοδιότητος τοῦ Συμβουλίου τῆς Κ.Τ.Ε., ὡς ὑποκαταστάτου τῆς Πρεσβευτικῆς Διασκέψεως, ὅπως δώσῃ ἐπίσημον ἑρμηνείαν τῶν ἄρθρων 190 καὶ 192 τῆς συνθήκης τῶν Βερσαλλιῶν, τῶν ἀφορώντων τὴν ἀπαγόρευσιν ἐξαγωγῆς πολεμικοῦ ὑλικοῦ ὑπὸ τῆς Γερμανίας.

Ἤδη συντάσσεται, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὡς ἄνω ἀπόψεων, τὸ δεύτερον ἑλληνικὸν ὑπόμνημα εἰς ἀπάντησιν τοῦ γερμανικοῦ ὑπομνήματος, τὸ ὁποῖον τονίζει τὴν ἀναρμοδιότητα τοῦ Συμβουλίου.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΜΕΤΡΑ ΑΣΦΑΛΕΙΑΣ ΤΩΝ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ

ΓΕΝΕΥΗ, 31. (Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας). — Λόγῳ τῆς ἐνταῦθα συγκεντρώσεως μεγάλου ἀριθμοῦ πολιτικῶν προσωπικοτήτων κατὰ τὰς ἡμέρας τῶν ἐργασιῶν τῆς Κ.Τ.Ε., ἡ ἀστυνομία ἤρχισε λαμβάνουσα αὐστηρότατα μέτρα καθ' ὅλην τὴν περιοχὴν τῆς Γενεύης, ὑποβάλλουσα εἰς αὐστηρὰν ἐπιτήρησιν τοὺς ἐνταῦθα διαμένοντας, καθὼς καὶ τοὺς ἀφικνουμένους ξένους.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΕΛΗΞΕ ΧΘΕΣ ΤΟ ΣΥΝΕΔΡΙΟΝ ΤΩΝ ΕΦΕΔΡΩΝ ΑΞ)ΚΩΝ

ΕΙΣ ΠΟΙΑ ΠΟΡΙΣΜΑΤΑ ΚΑΤΕΛΗΞΕ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωινὴν συνεδρίασιν τοῦ συνεδρίου τῶν ἐφέδρων ἀξιωματικῶν ἐξεφράσθη ἡ ἐμπιστοσύνη αὐτοῦ πρὸς τὸ προεδρεῖον.

Ἀκολούθως ὁ κ. Πολυχρονάκης ὡμίλησε περὶ ψυχαγωγίας τῶν ἐφέδρων, ὁ κ. Μανίκης περὶ τῆς βελτιώσεως τῆς οἰκονομικῆς των θέσεως, ὁ κ. Χατζηδάκης περὶ τῆς ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεώς των καὶ ὁ κ. Παπαδόπουλος περὶ παραχωρήσεως διαρκῶν εἰσιτηρίων εἰς αὐτούς.

Κατὰ τὴν ἀπογευματινὴν συνεδρίασιν ὁ κ. Μπακόπουλος ὁμιλεῖ περὶ ἀγροτικῆς ἐγκαταστάσεως τῶν ἐφέδρων, ὁ κ. Δάφας περὶ κυρώσεως ἀνωμάλων ἀγοραπωλησιῶν καὶ ὁ κ. Μακρῆς περὶ ὑποχρεωτικῆς προσλήψεως ἐφέδρων εἰς ἐργασίας.

Ὁ κ. Βελέντζας, διὰ μακρῶν ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ συνεδρίου καὶ τονίζει ὅτι τόσον ἡ νῦν Κυβέρνησις ὅσον καὶ ὁ ἴδιος αἰσθάνεται τὴν ὑποχρέωσιν νὰ τοῖς παράσχουν πᾶσαν συνδρομὴν διότι οὗτοι ἐλάμπρυναν τὴν ἱστορίαν τοῦ ἔθνους μὲ σελίδας ἐκτάκτου ἡρωισμοῦ. Ὑπόσχεται νὰ μελετήσῃ ἐπισταμένως τὰ ἐφεδρικὰ αἰτήματα καὶ νὰ τὰ ὑποστηρίξῃ κατὰ τὸν εὐμενέστερον τρόπον. Προέτεινε νὰ ὑποβληθοῦν ταῦτα εἰς τὴν νεωστὶ συσταθεῖσαν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν, παρακολουθήσῃ δὲ καὶ ἐπιτροπὴ τοῦ συνεδρίου τὴν ἐργασίαν ταύτην ἵνα ὑποβληθῶσι πρὸς ψήφισιν ὑπὸ τῆς Βουλῆς.

Ὁ κ. Βουδούρης εὐχαριστεῖ τὸν κ. ὑπουργόν, ὅστις ἀποχωρεῖ.

Ὁ κ. Λαμπρίδης μετὰ ταῦτα, λέγει ὅτι οἱ ἀκτήμονες ἔφεδροι πρέπει νὰ λάβουν μοναστηριακὰ κτήματα.

Ὁ κ. Κόναρης ἀναγινώσκει τὰ πορίσματα τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου ἅτινα εἶνε τὰ ἑξῆς:

1) Ἐπέκτασις νόμου 3345 «περὶ ταμείων πολεμιστῶν Κρήτης καθ' ἅπασαν τὴν Ἑλλάδα».

2) «Περὶ ἀπολύσεως τῶν λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων ἐκ τῶν δημοσίων ὑπηρεσιῶν, λιποτακτῶν καὶ ἀνυποτάκτων πλέον τῶν 3 μηνῶν.»

3) «Περὶ κυρώσεως τῆς ὑφισταμένης ἐφεδρικῆς νομοθεσίας καὶ ἀκυρώσεως τοῦ Ν. Δ. τῆς 3)9)26 «περὶ συμπληρώσεως τοῦ Ν.Δ. τῆς 10)10)25».

4) Περὶ ταχείας ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης.

5) Περὶ συστάσεως Ταμείου Προνοίας ἐφέδρων.

6) Περὶ ἀπαγορεύσεως προσλήψεως ἀλλοδαπῶν κλπ. εἰς ἀλλοδαπὰς ἑταιρείας λειτουργούσας ἐνταῦθα πλέον ποσοστοῦ 5 ο)ο.

7) Περὶ θεσπίσεως εὐεργετικῶν διατάξεων ἐν τῷ ἐνοικιοστασίῳ ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων.

8) Περὶ καταργήσεως πλήρως τοῦ διατάγματος «περὶ διακοπῆς τῶν πολεμικῶν συντάξεων.»

9) Περὶ ἱδρύσεων μεγάρου ἀπομάχων.

10) Περὶ ἱδρύσεως λέσχης πολεμιστῶν.

11) Περὶ ἐλαττώσεως τῆς φορολογίας ἐπιτηδεύματος ὑπὲρ τῶν ἐφέδρων ἐπαγγελματιῶν.

12) Περὶ φορολογίας τοῦ μεγάλου κεφαλαίου ὑπὲρ προικοδοτήσεως τοῦ ταμείου ἐφέδρων καὶ θυμάτων πολέμου.

13) Περὶ διορισμοῦ διδασκάλων κλπ.

14) Περὶ ἀνεγέρσεως μνημείου Ἀγνώστου Στρατιώτου.

Ὁ κ. Βουδούρης (πρόεδρος) κατόπιν εὐχαριστεῖ τοὺς συνέδρους καὶ κηρύσσεται ἡ λῆξις τῶν ἐργασιῶν τοῦ συνεδρίου.

ΕΙΣΒΟΛΗ ΒΟΥΛΓΑΡΙΚΗΣ ΣΥΜΜΟΡΙΑΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Βουλγαρικὴ συμμορία εἰσβαλοῦσα εἰς τὰ χωρία Νεοχώριον, Ἀβάντα, Νίψη καὶ Λίσιζη τῆς περιφερείας τοῦ Ἕβρου ἀφήρεσε πολλὰ μεγάλα ζῶα καὶ ἔκαυσε τὸ δάσος τῶν Παττάρων. Στρατιωτικὰ ἀποσπάσματα ὑπὸ τὸν ταγματάρχην κ. Κωστόπουλον καταδιώξαντα τὴν συμμορίαν ἐτραυμάτισαν ἕνα τῶν συμμοριτῶν καὶ ἀφήρεσαν ἀπὸ τὴν συμμορίαν τὰ ζῶα. Οἱ λοιποὶ διέφυγον εἰς τὴν Βουλγαρίαν.

Η ΔΙΑΤΥΠΩΣΙΣ ΤΩΝ ΠΡΑΚΤΙΚΩΝ ΤΗΣ ΒΟΥΛΗΣ

Τὸ γραφεῖον τῆς Βουλῆς ἐξέδωκε χθὲς ἀνακοινωθὲν διὰ τοῦ ὁποίου πειρᾶται νὰ ἐπιρρίψῃ εἰς τὰς ἐφημερίδας τὴν εὐθύνην τῆς διαστροφῆς τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας συνεδριάσεως τοῦ Σώματος, καθόσον ἀφορᾷ τὴν ἀγόρευσιν τοῦ κ. Τσαλδάρη ἐπὶ τοῦ ἐνοικιοστασίου. Προσθέτει δὲ ὅτι «τὰ περὶ διαμαρτυρίας ὡρισμένων ἀρχηγῶν εἶνε ἀνακριβῆ.»

Παρὰ τὴν ἀνακοίνωσιν ταύτην, εἶνε γεγονὸς ὅτι ὁ κ. Τσαλδάρης, ὡς ἐγράφομεν χθές, διεμαρτυρήθη πράγματι πρὸς τὸ Προεδρεῖον τοῦ ἀντιπροσωπευτικοῦ Σώματος διὰ τὴν ἐσφαλμένην διατύπωσιν τῶν πρακτικῶν τῆς τελευταίας συνεδριάσεως, ἥτις βαρύνει ἐξ ὁλοκλήρου τὴν ἁρμοδίαν ὑπηρεσίαν τῆς Βουλῆς, δεδομένου ὅτι ἡ σχετικὴ συζήτησις (διὰ τὸ ἐνοικιοστάσιον) ἐγένετο εἰς προκεχωρημένην ὥραν καθ' ἣν οἱ πρακτικογράφοι τῶν ἐφημερίδων ἀπουσίαζον, ἀνεγράφησαν δὲ τὰ πρακτικὰ τῶν συζητήσεων εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ἐκ τοῦ γραφείου Τύπου τῆς Βουλῆς.

ΙΔΡΥΟΝΤΑΙ ΝΕΑ ΔΗΜΟΤΙΚΑ ΣΧΟΛΕΙΑ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Παιδείας καταρτίζεται διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου ὁρίζεται ὅτι αὐξάνονται τὰ λειτουργοῦντα ἤδη εἰς ὁλόκληρον τὸ κράτος σχολεῖα τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως κατὰ 300 διὰ τῆς ἀνεγέρσεως νέων. Τὸ διάταγμα συντάσσεται ἐπὶ τῇ βάσει τῆς δοθείσης ἐξουσιοδοτήσεως εἰς τὴν Κυβέρνησιν ἐκ μέρους τῆς Βουλῆς. Διὰ τοῦ αὐτοῦ διατάγματος ὁρίζεται ὅτι ἐκ τῶν ἤδη λειτουργούντων ὀλιγοταξίων ἐκπαιδευτηρίων τῆς δημοτικῆς ἐκπαιδεύσεως 200 προάγονται εἰς πολυτάξια.

Τὰ σχολεῖα ταῦτα θὰ ἱδρυθοῦν εἰς τὰς περιφερείας ἐκείνας τοῦ Κράτους ὅπου παρατηρεῖται πληθώρα μαθητῶν καὶ ἐκεῖ ὅπου ἡ ὕπαρξις περισσοτέρων σχολείων ἐπιβάλλεται διὰ λόγους ἐθνικῆς ἀνάγκης.

Ἡ ἀπόφασις περὶ τῶν σχολείων τούτων ἐλήφθη κατὰ τὸ τελευταῖον ὑπουργικὸν Συμβούλιον, ἐξουσιοδοτήθη δὲ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Παιδείας ὅπως προβῇ εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας.

ΑΙ ΠΑΓΚΑΛΙΚΑΙ ΕΝΕΡΓΕΙΑΙ ΤΩΝ ΥΠΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ ΤΟΥ ΝΑΥΤΙΚΟΥ

Θ' ΑΠΟΤΑΧΘΟΥΝ ΟΙ ΠΡΩΤΑΙΤΙΟΙ

Συνῆλθε χθὲς τὴν πρωΐαν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ναυτικῶν τὸ ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ ἀντιπλοιάρχου κ. Μπακοπούλου ἀνακριτικὸν συμβούλιον ἐνώπιον τοῦ ὁποίου παρεπέμφθησαν μὲ τὸ ἐρώτημα τῆς ἀποτάξεως οἱ ὑπαξιωματικοὶ τοῦ Π. Ναυτικοῦ Δεσποτίδης, Θεοχάρης καὶ Κλών, κατηγορούμενοι ὡς παροτρύναντες συναδέλφους των ἐναντίον τοῦ νομίμου καθεστῶτος.

Ἐνώπιον τοῦ συμβουλίου προσῆλθον πλεῖστοι ἀξιωματικοὶ ἐκ τῶν μετασχόντων εἰς τὴν ἐν τῷ ζυθοπωλείῳ Φὶξ συγκέντρωσιν καὶ ἐξητάσθησαν. Κύριος μάρτυς ἦτο ὁ κελευστὴς κ. Τσώνης ὅστις κατέθηκεν ἐν λεπτομερείᾳ τὰ τῆς συγκεντρώσεως προσθέσας ὅτι εἰς τὸ γεῦμα παρεκάθησαν 33 ὑπαξιωματικοὶ οἵτινες ἐπρόκειτο νὰ μετάσχουν τοῦ κινήματος τοῦ Παγκάλου. Τὰ τοῦ γεύματος τούτου εἶχον περιέλθει ἐγκαίρως εἰς γνῶσιν τοῦ ὑπουργείου τῶν Ναυτικῶν. Ἑτέρα ἐπίσης συγκέντρωσις ἐγένετο εἰς τὸ Ζάππειον. Τινὲς τῶν μαρτύρων κατέθεσαν ὅτι τὰ πάντα εἶχον σκηνοθετηθῇ ὑπὸ τοῦ προσωπάρχου κ. Μανωλάτου, ὅστις εἶχε λόγους νὰ ἐχθρεύεται τὸν Θεοχάρην.

Θεωρεῖται βέβαιον ὅτι οἱ τρεῖς ὑπαξιωματικοὶ θὰ ἀποταχθοῦν.

ΟΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑΤΙΑΙ ΔΕΝ ΘΑ ΠΛΗΡΩΝΟΥΝ ΦΟΡΟΥΣ

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).— Οἱ ἐπαγγελματίαι κατηγανακτισμένοι διὰ τὴν ἐπιβολὴν τῶν νέων φορολογιῶν, δηλοῦν ὅτι θ' ἀρνηθοῦν τὴν καταβολὴν τῶν φόρων.

ΤΡΙΤΗ ΕΚΔΟΣΙΣ

ΑΙ ΥΠΑΡΧΟΥΣΑΙ ΔΥΣΧΕΡΕΙΑΙ ΕΝ ΓΕΝΕΥΗ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΑΣΚΕΙ ΕΠΙ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ ΠΙΕΣΙΝ ΟΠΩΣ ΔΙΑΚΑΝΟΝΙΣΘΗ ΤΟ ΠΡΟΣ ΑΥΤΗΝ ΠΟΛΕΜΙΚΟΝ ΧΡΕΟΣ

ΤΗΝ ΑΥΤΗΝ ΑΞΙΩΣΙΝ ΕΓΕΙΡΕΙ ΚΑΙ Η ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΗ ΚΥΒΕΡΝΗΣΙΣ ΔΙΑ ΝΑ ΕΚΔΟΘΗ ΕΙΣ ΤΗΝ ΑΓΟΡΑΝ ΤΟ ΗΜΙΣΥ ΤΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΣΩΛΤΕΡ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΝ ΜΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 31 *(Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)*—**Αὔριον** (σήμερον) συνέρχεται ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κοινωνίας τῶν Ἐθνῶν πρὸς ἐξέτασιν τοῦ ἑλληνικοῦ οἰκονομικοῦ ζητήματος.

Ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπασχοληθῇ κυρίως μὲ τὴν τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν, ὑποβάλλουσα εἰς ἐξέτασιν τὸ ἑλληνικὸν ὑπόμνημα περὶ τροποποιήσεως τοῦ καταρτισθέντος ἐν Γενεύῃ σχεδίου ἱδρύσεως Ἐκδοτικῆς Τραπέζης. Ὡς γνωστόν, ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία προτείνει τὴν ἵδρυσιν νέας τοιαύτης καὶ ὄχι τὴν διχοτόμησιν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης.

Εἰς τὸ ζήτημα τῆς Ἐκδοτικῆς, τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς λειτουργίας αὐτῆς, τὰ μέλη τῆς Δημοσιονομικῆς Ἐπιτροπῆς ἀποδίδουν μεγίστην σπουδαιότητα, καθόσον θεωροῦν τὴν αἰσίαν διαρρύθμισίν του ὡς τὴν πρώτην βάσιν τῆς ἐπιτυχοῦς διεξαγωγῆς τοῦ ἔργου τῆς σταθεροποιήσεως τοῦ ἑλληνικοῦ νομίσματος.

Ὁ διευθυντὴς τοῦ Δημοσιονομικοῦ Τμήματος τῆς Κ.Τ.Ε. κ. Σώλτερ, τὸν ὁποῖον ἠρώτησα σχετικῶς, μοὶ ἐξέφρασε τὴν γνώμην ὅτι ἡ Δημοσιονομικὴ Ἐπιτροπὴ θὰ ἀπασχοληθῇ τοὐλάχιστον ἐπὶ μίαν ἑβδομάδα μὲ τὴν μελέτην τοῦ τραπεζικοῦ ζητήματος.

— Ὑπάρχουν—προσέθεσεν ὁ κ. Σώλτερ, ὅστις εἶνε ἤδη ἐνήμερος τῶν ἑλληνικῶν προτάσεων καὶ τῶν μέχρι τοῦδε διεξαχθεισῶν συνεννοήσεων—δυσχέρειαι, αἵτινες πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ὑπερπηδηθοῦν, ἵνα ἡ τραπεζικὴ μεταρρύθμισις ἑδραιωθῇ ἐπὶ στερεῶν βάσεων, ἐφ' ὧν μόνον δύναται νὰ στηριχθῇ ἐπιτυχῶς ἡ σταθεροποίησις.

Τελευτῶν ὁ κ. Σώλτερ μοὶ ἐδήλωσεν ὅτι ἐλπίζει ἐπὶ τὸν τελικὸν διακανονισμὸν τῶν ὡς ἄνω δυσχερειῶν.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 31 *(Τοῦ εἰδικοῦ ἀπεσταλμένου μας)*—**Κατ' ἀσφαλεῖς** πληροφορίας μου ἐκ τῶν ζητημάτων τῶν σχετικῶν μὲ τὴν τραπεζικὴν μεταρρύθμισιν, μετ' ἰδιαιτέρας προσοχῆς ἐξετάζεται ὑπὸ τῶν ἐνταῦθα ἁρμοδίων τὸ δημιουργηθὲν ἐν Ἀθήναις ζήτημα τῶν καλυμμάτων, τὸ ὁποῖον ὑποβάλλεται εἰς ἐξονυχιστικὴν μελέτην.

Ἀφ' ἑτέρου, ὅσον ἀφορᾷ τὰς δυσχερείας ἃς ἔχει νὰ ἀντιμετωπίσῃ ἡ Ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία κατὰ τὰς ἐνταῦθα καὶ ἐν Λονδίνῳ διαπραγματεύσεις ὑπάρχουν ἔγκυροι πληροφορίαι, καθ' ἃς ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις ἐξήσκησε πίεσιν ἐπὶ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως, ὅπως ἡ Ἑλλὰς προβῇ εἰς τὸν διακανονισμὸν τοῦ πολεμικοῦ της χρέους πρὸς τὴν Γαλλίαν.

Κατὰ τὰς πληροφορίας ταύτας, ἡ γαλλικὴ Κυβέρνησις δὲν ἀρκεῖται εἰς τὰς ρητὰς ὑποσχέσεις τὰς δοθείσας σχετικῶς ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὑπουργῶν, κατὰ τὴν ἐκ Παρισίων διέλευσίν των, ἀλλὰ ζητεῖ τὴν ἐντὸς λίαν συντόμου διαστήματος ἔναρξιν τῶν διαπραγματεύσεων, καθόσον θεωρεῖ ἀναγκαίαν τὴν ἐπίτευξιν τοῦ διακανονισμοῦ τοῦ πολεμικοῦ χρέους πρὸ τῆς σταθεροποιήσεως τῆς δραχμῆς.

Μεταξὺ τῶν ἐνταῦθα κύκλων πιστεύεται ὅτι ἡ δυσχέρεια αὕτη θὰ ἐξομαλυνθῇ, ἐνδιδούσης τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰς γαλλικὰς ἀξιώσεις.

Ἑτέρα δυσχέρεια εἶνε ἡ προερχομένη ἐκ τῆς ἀγγλικῆς χρηματαγορᾶς, ἥτις, λόγῳ τοῦ στενοῦ συνδέσμου της μὲ τὴν ἀμερικανικὴν τοιαύτην, ζητεῖ νὰ μοιρασθῇ μὲ τὴν δευτέραν ταύτην τὴν ἔκδοσιν τοῦ ἑλληνικοῦ δανείου.

Ἀλλ' ἵνα παράσχῃ τὴν πρὸς τοῦτο ἔγκρισιν ἡ ἀμερικανικὴ κυβέρνησις ἀπαιτεῖ προηγουμένως τὸν διακανονισμὸν τοῦ πολεμικοῦ χρέους τῆς Ἑλλάδος πρὸς τὴν Ἀμερικήν, ἀνερχομένου εἰς εἴκοσι περίπου ἑκατομμύρια δολλάρια.

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΚΑΤΑ ΠΟΙΑΝ ΑΝΑΛΟΓΙΑΝ ΘΑ ΣΥΓΚΡΟΤΗΘΟΥΝ ΑΙ ΚΟΙΝΟΒΟΥΛΕΥΤΙΚΑΙ ΕΠΙΤΡΟΠΑΙ

Ο κ. ΣΟΦΟΥΛΗΣ ΘΑ ΤΑΣ ΚΑΤΑΡΤΙΣΗ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Ὁ Πρόεδρος τῆς Βουλῆς κ. Σοφούλης ἀνεκοίνωσε χθὲς τὸ ἑσπέρας, ὅτι μέχρι τῆς μεσημβρίας σήμερον θὰ προβῇ εἰς τὴν συγκρότησιν τῶν κατὰ τὸ ἄρθρον 77 τοῦ Συντάγματος μελλουσῶν νὰ λειτουργήσουν κοινοβουλευτικῶν ἐπιτροπῶν εἰς τὰς ὁποίας, κατὰ τὸ διάστημα τῶν διακοπῶν, θὰ παραπέμπωνται πρὸς ἐπεξεργασίαν τὰ νομοθετικὰ διατάγματα.

Πρὸς τὸν κ. Σοφούλην εἶχον ὑποβληθῇ μέχρι τῆς χθὲς οἱ σχετικοὶ κατάλογοι τῶν βουλευτῶν τοῦ κόμματος τῶν Ἐλευθεροφρόνων καὶ τῆς κομμουνιστικῆς ὁμάδος, οἵτινες θὰ μετάσχουν εἰς τὰς ἐπιτροπάς. Ἐντὸς τῆς πρωΐας πρόκειται νὰ ὑποβληθοῦν καὶ οἱ κατάλογοι τῶν ἄλλων κομμάτων. Ὁ κ. Σοφούλης ἔσχε χθὲς τὴν ἑσπέραν σχετικὴν συνεργασίαν μετὰ τοῦ κ. Βοζίκη.

Κατὰ τὰς ὑπαρχούσας πληροφορίας, ἑκάστη τῶν 30μελῶν ἐπιτροπῶν θὰ συγκροτηθῇ κατὰ τὴν ἀκόλουθον ἀναλογίαν ἐπὶ τῇ βάσει τῆς ἀριθμητικῆς δυνάμεως τῶν κομμάτων: Προοδευτικοὶ φιλελεύθεροι 9, Ἐλευθερόφρονες 5, Δημοκρατικῆς Ἑνώσεως 3, Συντηρητικοὶ δημοκρατικοὶ 2, Λαϊκοὶ 8 (περιλαμβανομένων καὶ τῶν ἀνεξαρτήτων ἀντιβενιζελικῶν) ὁμὰς Βοζίκη 1, ὁμὰς κομμουνιστικὴ 1. Ἡ αὐτὴ ἀναλογία θὰ τηρηθῇ καὶ εἰς τὴν συγκρότησιν τῆς 15μελοῦς ἀνακριτικῆς ἐπιτροπῆς διὰ τὸν κ. Πάγκαλον, εἰς τὴν ὁποίαν ἀπεφασίσθη ὅπως συμμετάσχουν ὅλα τὰ κόμματα καὶ αἱ ὁμάδες τῆς Βουλῆς, διὰ λόγους πολιτικῆς σκοπιμότητος, οὕτως ὥστε αἱ κατὰ τοῦ κ. Παγκάλου κατηγορίαι, νὰ ἐξετασθοῦν ὑφ' ὁλοκλήρου τοῦ ἐν τῷ Κοινοβουλίῳ πολιτικοῦ κόσμου. Εἰς τὴν ἐπιτροπὴν ταύτην, ἡ ὁποία θὰ συγκροτηθῇ ἐπίσης ἐντὸς τῆς ἡμέρας, πρόκειται νὰ μετάσχουν κατὰ προτίμησιν οἱ ἐκ τῶν βουλευτῶν νομομαθεῖς πρώην δικαστικοὶ κλπ.

Εὐθὺς μετὰ τὴν συγκρότησιν τῶν ἐπιτροπῶν, θὰ ἀρχίσουν νὰ παραπέμπωνται εἰς αὐτὰς τὰ ὑπὸ ἔκδοσιν νομοθετικὰ διατάγματα. Ἐκ τῶν πρώτων θὰ παραπεμφθοῦν εἰς τὴν οἰκείαν ἐπιτροπὴν τὰ ἐπὶ Παγκάλου ἐκδοθέντα διατάγματα κυρώσεως διαφόρων συμβάσεων.

ΑΠΟ 1ΗΣ ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ ΠΕΡΙΚΟΠΤΟΝΤΑΙ ΟΙ ΜΙΣΘΟΙ ΤΩΝ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα συνῆλθον εἰς μακρὰν σύσκεψιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Στρατιωτικῶν οἱ ὑπουργοὶ τῶν Στρατιωτικῶν κ. Μαζαράκης καὶ τῶν Ναυτικῶν κ. Μερλόπουλος, ὁ ἀρχηγὸς τῆς Ἐπιμελητείας κ. Μακκᾶς, ὁ διευθυντὴς τοῦ Ἐλέγχου κ. Θεολόγος καὶ ὁ τμηματάρχης τοῦ προϋπολογισμοῦ κ. Μαυρίκης. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἀπεφασίσθη ὁριστικῶς ἡ περικοπὴ τοῦ μισθοῦ τῶν ἀξιωματικῶν κατὰ 7 ο)ο ἐπὶ πλέον τῶν ὀργανικῶν ἀποδοχῶν πλὴν τοῦ Παγκαλικοῦ ἐπιδόματος. Εἰς τὴν μείωσιν ταύτην περιλαμβάνονται, πλὴν τῶν ἀξιωματικῶν τῆς ξηρᾶς καὶ θαλάσσης, οἱ ἀξιωματικοὶ τῆς Χωροφυλακῆς, τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων καὶ οἱ ἀξιωματικοὶ τοῦ λιμενικοῦ Σώματος. Ἡ κράτησις θὰ ἀρχίσῃ ἀπὸ 1ης Σεπτεμβρίου.

Ἐντὸς τῆς ἡμέρας αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι τῶν ὑπουργείων θὰ διατυπώσουν τὸ ὁριστικὸν σχέδιον τοῦ Ν. Διατάγματος ὅπερ θὰ παραπεμφθῇ πρὸς ἐπεξεργασίαν εἰς τὴν κοινοβουλευτικὴν ἐπιτροπήν.

ΤΟ ΑΝΩΤΑΤΟΝ ΓΕΩΡΓΙΚΟΝ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟΝ ΣΥΝΕΖΗΤΗΣΕ ΧΘΕΣ ΠΕΡΙ ΙΔΡΥΣΕΩΣ ΤΗΣ ΓΕΩΡΓΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ ΚΑΙ ΠΕΡΙ ΤΗΣ ΟΡΓΑΝΩΣΕΩΣ ΤΗΣ ΑΓΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατὰ τὴν χθεσινὴν πρωινὴν συνεδρίασιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου Γεωργίας, μετὰ τὸν κ. Κριμπᾶν ὁμιλήσαντα περὶ χρησιμοποιήσεως ἀγροκτημάτων, ἔλαβε τὸν λόγον ὁ κ. Καλιτσουνάκης, ὅστις ἐξῆρε τὴν ἀνάγκην τῆς ἱδρύσεως τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης καὶ τῆς ἐξευρέσεως τῶν καταλλήλων κεφαλαίων δι' αὐτήν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἀπαντῶν εἶπε τὰ ἑξῆς:

«Εἶναι πολλοὶ οἱ λόγοι οἱ καθιστῶντες ἀναγκαίαν τὴν ἵδρυσιν ἀνεξαρτήτου Γεωργικῆς Τραπέζης. Τὰ κεφάλαια τὰ ἀπαραίτητα διὰ τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης δύνανται νὰ ἐξευρεθοῦν. Εὑρίσκονται παρὰ τῇ Ἐπιτροπῇ Ἀποκαταστάσεως. Τὰ ἐνεργητικὰ αὐτῆς ἠμποροῦν νὰ ἀνέλθουν μὲ τὴν σύναψιν τοῦ νέου δανείου μετὰ τὴν ἀποζημίωσιν τῶν ἀγροτῶν προσφύγων εἰς 10 ἑκατομμύρια λιρῶν. Λόγος ἐπιβάλλων τὴν ἵδρυσιν τῆς Γεωργικῆς Τραπέζης, εἶνε, ὡς ἐδήλωσεν ὁ κ. Καλλιτσουνάκης καὶ αἱ γεωργικαὶ ἀνάγκαι. Ἐπίσης ἡ δημιουργηθεῖσα κολοσσιαία γεωργοοικονομικὴ κίνησις ἐπιβάλλει ὅπως ὁ κόσμος ἐμπιστευθῇ τὰ κεφάλαιά του εἰς ἕνα ἰδιαίτερον ἵδρυμα. Διὰ τὸν λόγον αὐτὸν θέλομεν ἡ Τράπεζα νὰ εἶναι ἀνεξάρτητος. Ἡ Γεωργικὴ Τράπεζα ἐξ ἄλλου θὰ εἶναι καὶ τὸ ὄργανον μὲ τὸ ὁποῖον θὰ ἐκπληρωθοῦν αἱ ἐργασίαι τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως. Καὶ ὅταν ἔλθῃ ὁ καιρός, κατὰ τὸν ὁποῖον θὰ διαλυθῇ ἡ Ἐπιτροπὴ τὸ ἵδρυμα τοῦτο λόγῳ τῆς εἰδικότητός του θὰ διαδεχθῇ αὐτὴν εἰς ὅλας ἀκριβῶς τὰς ἐργασίας της».

Ὁμιλοῦν κατόπιν ὁ κ. Ἰασεμίδης, εὑρίσκων ἀπαραίτητον τὴν ἵδρυσιν τῆς Τραπέζης, ὁ κ. Οἰκονομόπουλος συνιστῶν τὸν καταρτισμὸν Ἐπιτροπῆς ἐξ εἰδικῶν ἡ ὁποία νὰ εἰσηγηθῇ τὰ κατάλληλα μέτρα καὶ ὁ κ. Πετρίτης, ὅστις εἰσερχόμενος λεπτομερέστερον εἰς τὸ σύστημα τῆς διοικήσεως τῆς ἀγροφυλακῆς φρονεῖ ὅτι πρέπει νὰ ἱδρυθοῦν τοπικὰ καὶ περιφερειακὰ συμβούλια τὰ ὁποῖα νὰ ρυθμίζουν τὰ τῆς διοικήσεως τῆς τοπικῆς ἀγροφυλακῆς.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ὁμιλῶν γενικώτερον ἐπὶ τῆς ἀγροτικῆς ἀσφαλείας λέγει ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν ὑπ' ὄψιν τὰ ἀποτυχόντα μέχρι τοῦδε συστήματα. Τὰ συστήματα ταῦτα ἀπέτυχον διότι δὲν ἐβασίζοντο ἐπὶ τῆς ὀργανώσεως τῶν κτηματιῶν, καὶ διότι ἡ διαχείρισις τοῦ ζητήματος περιήρχετο εἰς τὴν ἀστυνομίαν, αἱ δὲ ἐκλογαὶ ἀγροφυλάκων εἶχον κομματικὸν χαρακτῆρα καὶ δι' αὐτὸ οἱ ἀγρόται δὲν ἔδιδον μεγάλην προσοχήν. Ἐὰν θέλωμεν νὰ ἔχωμεν ἀγροτικὴν ἀσφάλειαν, δὲν πρέπει νὰ τὴν στηρίξωμεν μόνον εἰς τὰ πρόσωπα. Ἐπίσης πρέπει νὰ γεννηθῇ εἰς τοὺς ἀγρότας κυρίως κοινὸν αἴσθημα οὕτως ὥστε αἱ ἀγροζημίαι νὰ μὴ θεωροῦνται ὡς ἰδιωτικὴ ὑπόθεσις ζημιωτοῦ καὶ ζημιωθέντος. Ἐπίσης τὰ προηγούμενα συστήματα ἀπέτυχον, ἰδίως δὲ τοῦ 1923, ἀπέτυχον διότι ἀπὸ τῆς πλήρους αὐτοδιοικήσεως, μετεπηδήσαμεν εἰς τὴν πλήρη συγκέντρωσιν.

Ὁ κ. Παπαναστασίου ἐν τέλει προτείνει νὰ συσταθῇ ἐπιτροπὴ ἡ ὁποία καὶ νὰ καταλήξῃ εἰς σαφὲς συμπέρασμα ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἀγροφυλακῆς.

Ὁμιλοῦν κατόπιν οἱ κ.κ. Χασιώτης, Τσαρλαμπᾶς, Τσόρκας, Μαλοῦχος, Γαρδίκης, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ θέματος, μεθ' ὃ ἐξελέγησαν τρεῖς ἐπιτροπεῖ, αἱ ὁποῖαι μελετῶσαι τὰς γενομένας συζητήσεις θὰ ὑποβάλουν σήμερον τὴν πρωΐαν τὰ πορίσματα τῆς Α' Συνόδου τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου τῆς Γεωργίας.

ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΗ Η ΕΙΚΟΝΙΚΗ ΛΗΣΤΕΙΑ ;

Ὁ σωφὲρ Ι. Μπόκαρης κατήγγειλεν εἰς τὴν ἀστυνομίαν ὅτι δύο ἄγνωστοι καλοενδεδυμένοι ἐνῷ τοὺς μετέφερε διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 12190 αὐτοκινήτου του εἰς Τατόϊον, τὸν ἐσταμάτησαν παρὰ τὸ ἐκεῖ ἀεροδρόμιον καὶ τοῦ ἀφήρεσαν ὑπὸ τὴν ἀπειλὴν περιστρόφων τὸ πορτοφόλιόν του περιέχον 302 δραχμάς, ἐξαφανισθέντες κατόπιν. Ἡ ἀστυνομία προέβη εἰς τὰς καταλλήλους ἐνεργείας πρὸς σύλληψιν τῶν δραστῶν, ἔχει ὅμως ὑπονοίας μήπως πρόκειται περὶ εἰκονικῆς λῃστείας.

ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙΟΡΙΖΕΤΑΙ Ο κ. ΠΕΤΣΑΣ

ΑΡΧΗΓΟΣ ΤΗΣ ΧΩΡΟΦΥΛΑΚΗΣ

Κατόπιν κοινῆς συνεννοήσεως τῶν ὑπουργῶν τῶν Ἐσωτερικῶν καὶ τῶν Στρατιωτικῶν προκαλεῖται ἐντὸς τῆς ἡμέρας Διάταγμα διὰ τοῦ ὁποίου διορίζεται ἀρχηγὸς τῆς Χωροφυλακῆς ὁ ὑποστράτηγος κ. Κ. Πέτσας.

Τὸν κ. ὑποστράτηγον εἰς τὸ Δον Σῶμα θὰ ἀντικαταστήσῃ προσωρινῶς ὁ ὑποστράτηγος κ. Κλάδος.

ΕΠΑΝΗΛΘΕ ΧΘΕΣ Ο ΣΕΡΒΟΣ ΠΡΕΣΒΕΥΤΗΣ

Ὁ πρεσβευτὴς τῆς Σερβίας κ. Πόποβιτς ἀφίκετο χθὲς ἐκ Βελιγραδίου τὴν 9ην ἑσπερινὴν διὰ τοῦ Ἐξπρὲς—Ὀριάν.

Ὁ Σέρβος διπλωμάτης, κατὰ τὴν διέλευσίν του ἐκ Θεσσαλονίκης, καὶ μετὰ τὴν ἄφιξίν του ἐνταῦθα, ἀπέφυγε νὰ προβῇ εἰς οἱανδήποτε ἀνακοίνωσιν πρὸς τοὺς ἐπισκεφθέντας αὐτὸν δημοσιογράφους.

Ὡς πληροφορούμεθα, ὁ κ. Πόποβιτς δὲν πρόκειται νὰ ἔλθῃ εἰς ἐπίσημον συνεννόησιν μετὰ τῆς ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως ἐπὶ τῶν ἐκκρεμῶν ἑλληνοσερβικῶν ζητημάτων πρὸ τῆς διενεργείας τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν ἐν Σερβίᾳ, αἵτινες ὡρίσθησαν διὰ τὴν 11ην τρέχοντος μηνός.

Ἐν τῷ μεταξύ, ὡς πιστεύεται, οἱ ὑπουργοὶ τῶν Ἐξωτερικῶν Ἑλλάδος καὶ Σερβίας κ.κ. Μιχαλακόπουλος καὶ Μαρίγκοβιτς, θὰ ἔλθουν εἰς ἐπαφὴν ἐν Γενεύῃ, ὅπως διὰ προφορικῆς συνεννοήσεως ἄρουν τὴν δημιουργηθεῖσαν ἐκ τῆς ἀκυρώσεως τῶν παγκαλοσερβικῶν συμφωνιῶν παροδικὴν ψυχρότητα μεταξὺ τῶν δύο ὁμόρων κρατῶν καὶ θέσουν εἰ δυνατὸν τὰς βάσεις μιᾶς νέας φιλικῆς καὶ εἰλικρινοῦς συνεννοήσεως.

ΤΟ ΠΑΡΑΚΡΑΤΗΜΑ ΤΟΥ ΕΝΟΙΚΙΟΣΤΑΣΙΟΥ

Ἀνεκοινώθη ἐκ τοῦ ὑπουργείου Δικαιοσύνης ὅτι ἡ προθεσμία πρὸς καταβολὴν τοῦ παρακρατήματος ὑπὲρ τοῦ Ταμείου Ἐνοικιοστασίου ἀνεβλήθη ἐπ' ἀόριστον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματιστηριακὴ ἀγορὰ παρουσίασε χθὲς ἀγοραστικὴν τάσιν, ἐκδηλωθεῖσαν εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῆς συνεδριάσεως, παρὰ τὴν κρατήσασαν πρὸς στιγμὴν ἐντύπωσιν ὅτι συνεπείᾳ τῶν μεγάλων μεταφορικῶν τόκων ἡ ἀγορὰ θὰ ἦτο μᾶλλον ἐπιφυλακτική. Ζωηρῶς ἀπησχόλησαν τὴν συνεδρίασιν αἱ μετοχαὶ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καὶ τοῦ Πυριτιδοποιείου, αἱ ὁποῖαι καὶ ἐβελτιώθησαν σημαντικῶς. Ζητημέναι ἦσαν ἐπίσης καὶ αἱ ὁμολογίαι τῶν εἰς χρυσὸν καὶ εἰς δραχμὰς ἐθνικῶν δανείων.

ΤΟ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

Ἡ ἀγορὰ ἐπὶ τοῦ ἐξωτερικοῦ συναλλάγματος ἐσημείωσε χθὲς σχετικὴν σταθερότητα. Ἡ ἀπραξία ἐν τούτοις ἐσυνεχίσθη καὶ ἐλαφραὶ διαθέσεις ἐπιφυλακτικότητος.

Ἡ ἀγγλικὴ λίρα ἀνοίξασα τὴν πρωΐαν εἰς τὰ 368 μετρητοῖς, ἀνῆλθε εἰς τὰ 368.75 καὶ τὴν μεσημβρίαν ἔκλεισεν εἰς τὰ 368.50 μετρητοῖς.

Τὸ ἀπόγευμα ἡ αὐτὴ ἀπραξία. Αἱ τιμαὶ δὲ παρέμειναν εἰς τὰ 368.25 μετρητοῖς, παρελθόντος δεκαπενθημέρου, διεκυμάνθησαν, παρὰ τὴν κρατήσασαν πρὸς στιγ-

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑ ΛΟΝΔΙΝΟΥ

Συνεδρίασις 31 Αὐγούστου 1927 (Ἀσύρματος)

ΩΡΑΙ	ΓΑΛΛΙΚΟΝ	ΒΕΛΓΙΚΟΝ	ΙΤΑΛΙΚΟΝ
10.43	124,02	34,904	89,43
10,54	124,02	34,908	89.45
11.10	124,02	34,905	89,50
11.16	124,02	34,903	89,56
11.25	124,02	34,901	89,53
11,33	124,02	34.903	89,48
11.45	124,02	34,902	89,46
11,56	124,02	34,905	89,45
12.09	124,02	34,907	89,45
12,20	124,02	34,909	89,37
12.30	124,02	34,906	89,42
12,42	124,02	34,904	89,50
12,50	124 02	34,907	89,56
15.13	124,02	34,905	89.57
15.30	124,02	34,912	89,51
15.45	124,02	34,913	89,47
16,17	124,02	34,908	89,43
16.28	124,02	34,907	89,37
16,40	124,02	34,906	89,41
17,23	124,02	34,909	89,46

ΤΙΜΑΙ ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΟΨΕΩΣ	Ἀθηνῶν	Λονδίνου	Ν.Ὑόρκης	Γενεύης	Ἀμστερδ.	Παρισίων	Ρώμης	Βερολίν.	Πράγας	Βελιγραδ.	Βρυξέλλ.	Βουκουρ.	Κ)πόλεως
Δραχμὴ	—.—	368.50	—.—	—.—	—.—	0.342	0.254	—.—	0.461	0.757	—.—	—.—	249
Στερλίνα	368.50		4.861	25.20	12.132	124.02	89.44	20.435	163.83	27548	34904	76850	965
Δολλάριον	75.80	4.861	—.—	—.—	—.—	25.502	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	
Ἑλβετικ. Φρ.	4.617	25.209	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	
Ὁλλανδικ. Φρ.	30.374	12.132	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	
Γαλλικὸν Φρ.	2.97	124.02	2.913	20.33	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	
Λιρέττα	4.12	89.44	7.09	28,19	20.613	—.—	0.615	—.—	1.67	2.06	—.—	—.—	
Μάρκον	18.02	20.435	—.—	—.—	—.—	1.386	—.—		—.—	—.—	—.—	—.—	
Κορ. Τσεχ.	2.247	163.83	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	—.—	
Δηνάριον	1.337	275.54	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	—.—	
Βελγικὸν Φρ.	2.11	34.904	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—		—.—	
Λέϊ	0.475	785.	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	3.05	
Λίρ. Τουρκίας	39,18	965.	—.—	—.—	—.—	1530	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	—.—	

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Κλείσιμον μεσημβρίας 31 Αὐγούστου 1927

ΛΑΧΕΙΟΦΟΡΑ

[illegible]

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ

[illegible]

ΕΘΝΙΚΑ ΔΑΝΕΙΑ

[illegible]

ΤΗΛΕΓΡΑΦΙΚΩΣ: Κλείσιμον 30 Αὐγούστου 1927

ΛΟΝΔΙΝΟΥ — ΠΑΡΙΣΙΩΝ

[illegible]

ΧΡΗΜΑΤΑΓΟΡΑΙ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

[illegible]

ΣΥΝ)ΓΜΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

[illegible]

Σημείωσις.—Εἰς ὅσας θέσεις δὲν ἀναγράφεται τὸ μέρισμα σημαίνει ὅτι δὲν [illegible]

2Α ΕΚΔΟΣΙΣ

Η ΒΟΥΛΓΑΡΙΑ ΘΑ ΖΗΤΗΣΗ ΚΑΙ ΑΥΤΗ ΔΑΝΕΙΟΝ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΜΠΟΥΡΩΦ ΕΠΙ ΤΩΝ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΩΝ

ΑΙ ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ ΤΟΥ ΦΘΙΝΟΠΩΡΟΥ

ΣΟΦΙΑ 31 *(Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)*.—**Πρὸ** τῆς ἀναχωρήσεώς του διὰ τὴν Γενεύην ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Μπούρωφ προέβη εἰς σοβαρὰς δηλώσεις πρὸς τὴν ἐφημερίδα «Ζόρα» περὶ τοῦ σκοποῦ τῆς εἰς Γενεύην μεταβάσεώς του.

Πρωτίστη μέριμνα τῆς βουλγαρικῆς κυβερνήσεως—εἶπεν ὁ κ. Μπούρωφ—εἶνε ἡ ἐπίτευξις δανείου παγιοποιήσεως, τὸ ὁποῖον θὰ χρησιμεύσῃ ἀφ' ἑνὸς διὰ τὴν ἀπόσβεσιν μέρους τοῦ ἐξωτερικοῦ χρέους καὶ διὰ τὴν ἐπιστροφὴν τῶν προκαταβολῶν τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης πρὸς τὸ Κράτος καὶ ἀφ' ἑτέρου διὰ τὴν ἵδρυσιν ἀποθέματος διὰ τὴν σταθεροποίησιν τοῦ βουλγαρικοῦ νομίσματος, τέλος δὲ διὰ τὴν ἐνίσχυσιν διαφόρων ἐπιχειρήσεων κοινῆς ὠφελείας.

ΑΙ ΣΕΡΒΟΒΟΥΛΓΑΡΙΚΑΙ

Ἀπαντῶν εἰς ἐρώτησιν σχετικὴν πρὸς τὰς φήμας περὶ τῶν διαπραγματεύσεων μεταξὺ Σερβίας καὶ Βουλγαρίας, ὁ κ. Μπούρωφ ἐβεβαίωσεν, ὅτι πράγματι ἔλαβον χώραν συνομιλίαι, ἀλλ' αὗται ἦσαν καθαρῶς ἀκαδημαϊκοῦ χαρακτῆρος, ἡ δὲ σημασία των δὲν ὑπερβαίνει τὴν τῶν συνήθων εὐχῶν.

"Ἐγινε λόγος — προσέθεσε — διὰ τὴν σύναψιν ἐμπορικῆς συνθήκης, αἱ διὰ τὴν ὁποίαν διαπραγματεύσεις θὰ λάβουν χώραν τὸ προσεχὲς φθινόπωρον. Τότε — κατέληξε— θὰ γίνῃ ἔναρξις διαπραγματεύσεων διὰ τὴν παγίωσιν τῶν σχέσεων μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν.

Η ΤΟΥΡΚΙΑ ΕΤΟΙΜΗ ΔΙΑ ΤΑΣ ΕΚΛΟΓΑΣ

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΤΟΥ ΚΕΜΑΛ

ΚΩΝ)ΠΟΛΙΣ, 31. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἡ προκαταρκτικὴ ἐργασία διὰ τὴν ἐνέργειαν τῶν βουλευτικῶν ἐκλογῶν συνεπληρώθη. Ἡ ἐξελεγκτικὴ ἐπιτροπὴ τοῦ Λαϊκοῦ κόμματος, ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Μουσταφᾶ Κεμάλ, ἐνέκρινε τὸν κατάλογον τῶν 315 (ὅσαι αἱ βουλευτικαὶ ἕδραι) ὑποψηφίων τοῦ Λαϊκοῦ (κυβερνητικοῦ) κόμματος. Ἅπαντες οἱ νῦν ὑπουργοὶ περιλαμβάνονται εἰς τὸν κατάλογον.

Περὶ τῆς ἐκλογῆς πάντων τῶν ὑποψηφίων ὡς ἐκ τῆς ἀνυπαρξίας ἀντιπολιτεύσεως, οὐδεμία ἀμφιβολία ὑπάρχει. Ὁ Πρόεδρος τῆς Δημοκρατίας ἀπηύθυνε προκήρυξιν πρὸς τὸν λαόν, ἐν ᾗ ἐξιστορεῖ τὸ ἐπιτελεσθὲν ἔργον τῆς ἐθνικῆς ἀνορθώσεως κατὰ τὴν παρελθοῦσαν τετραετίαν καὶ ὑπόσχεται τὴν συνέχισιν τοῦ ἔργου τῆς ἐσωτερικῆς ἀναδιοργανώσεως.

ΠΩΣ ΕΧΕΙ ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ ΤΗΣ ΕΔΡΑΣ

ΓΕΝΕΥΗ, 31. (Τοῦ ἀπεσταλμένου μας).— Τὸ ζήτημα τῆς ὑποψηφιότητος τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν κατάληψιν ἕδρας μὴ μονίμου μέλους ἐν τῷ Συμβουλίῳ τῆς Κ.Τ.Ε. δύναται νὰ θεωρηθῇ ὡς μὴ ὑπάρχον, κατόπιν τοῦ πείσμονος ἀγῶνος, ὅστις διεξάγεται περὶ τὴν ἕδραν τὴν κενουμένην διὰ τῆς ἀποχωρήσεως τῆς Τσεχοσλοβακίας μεταξὺ τῶν τριῶν μέχρι τῆς στιγμῆς ὑποψηφίων κρατῶν, ἤτοι τῆς Πολωνίας, τῆς Φινλανδίας καὶ τῆς Δανίας.

Ἡ ἑλληνικὴ ἀντιπροσωπεία, ἀγωνιζομένη πρωτίστως διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὑποστηρίξεως διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν οὐσιωδῶς ἐνδιαφερόντων αὐτὴν ζητημάτων, ἤτοι τοῦ οἰκονομικοῦ καὶ τοῦ τῆς «Σαλαμινίας», δὲν θεωρεῖ σκόπιμον νὰ ἀποδυθῇ εἰς νέον παρασκηνιακὸν ἀγῶνα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν ὑποστηρίξεως τῆς ἐκλογῆς της εἰς τὸ Συμβούλιον.

Ο κ. ΜΠΡΙΑΝ ΔΙΑ ΤΗΝ ΓΑΛΛΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ. 31. (Ἀσύρματος). — Εἰς τὸ γεῦμα τὸ παρατεθὲν πρὸς τιμὴν τῶν μελῶν τῆς Διακοινοβουλευτικῆς Διασκέψεως ὁ κ. Μπριὰν ἐξῆρε τὴν ἐξωτερικὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας, ὑπέμνησε τὰς ἐν Γενεύῃ καταβληθείσας προσπαθείας διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ γενικοῦ πρωτοκόλλου ἐξασφαλίζοντος τοὺς πάντας διὰ συλλογικῶν ἐγγυήσεων ἐναντίον παντὸς ἐπιτιθεμένου, ὡς καὶ τὰς δυσχερείας αἱ ὁποῖαι τὸν ἐξηνάγκασαν νὰ ἐπανέλθῃ εἰς ὀλιγώτερον ἐκτεταμένην πραγματικότητα διὰ μονομερῶν συμφωνιῶν μεταξὺ τῶν χωρῶν τῶν ἀμέσως ἐκτεθειμένων εἰς τοὺς κινδύνους ἑνὸς πολέμου. Προσέθεσεν ὅτι ἐκεῖνος, ὁ ὁποῖος θέλει νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὴν εἰρήνην ὀφείλει νὰ δίδῃ εἰς αὐτὴν ὅλην του τὴν ὕπαρξιν, νὰ εἶνε ἕτοιμος νὰ ἀντιμετωπίσῃ ὅ,τι δήποτε. Νὰ γνωρίζῃ νὰ ἀντεπεξέρχεται κατὰ τῶν προλήψεων καὶ τῆς δυσπιστίας τῶν συμπατριωτῶν του καὶ νὰ πείθῃ τὸ ἐξωτερικὸν περὶ τῆς καλῆς αὐτοῦ πίστεως.

ΤΟ ΝΟΜΑΡΧΙΑΚΟΝ ΛΥΕΤΑΙ ΤΕΛΟΣ ΣΗΜΕΡΟΝ

Κατ' ἐπίσημον ἀνακοίνωσιν, ἐξομαλυνθεισῶν τυπικῶν τινων δυσχερειῶν, κατόπιν ἰδιαιτέρων συνεννοήσεων γενομένων χθὲς μεταξὺ τοῦ κ. Ζαΐμη καὶ τῶν ἐνταῦθα πολιτικῶν ἡγετῶν, τὸ νομαρχιακὸν ζήτημα πρόκειται νὰ λυθῇ ἐντὸς τῆς ἡμέρας, καταρτιζομένων τῶν σχετικῶν διαταγμάτων. Ὁ πίναξ τῶν διορισθησομένων νέων νομαρχῶν εἰς ἀντικατάστασιν τῶν παυθησομένων κατηρτίσθη ἤδη ἀπὸ χθὲς ὑπὸ τοῦ κ. Ζαΐμη.

Δὲν ἀπομένει εἰμὴ ἡ τυπικὴ πλέον ἔγκρισις τοῦ καταλόγου τούτου ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, διὰ τὴν ὑπογραφὴν τῶν σχετικῶν διαταγμάτων. Τὸ Συμβούλιον πρόκειται νὰ συνέλθῃ πρὸς τοῦτο μέχρι τοῦ Σαββάτου.

Μετὰ τὴν διευθέτησιν τοῦ νομαρχιακοῦ ὁ κ. Ζαΐμης, καθ' ἃ ἀνακοινοῦται θὰ προβῇ εἰς τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος τῶν δύο ἀστυνομιῶν, εἰσηγούμενος σχετικῶς εἰς ἓν τῶν προσεχῶν ὑπουργικῶν συμβουλίων.

ΑΙ ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΕΙΣ

Κατὰ παρασχεθείσας ἁρμοδίως πληροφορίας ἡ ἐπιτροπὴ διατιμήσεων θ' ἀναβάλῃ τὴν λῆψιν ἀποφάσεων διὰ τὴν αὔξησιν τῶν εἰδῶν τῶν ὁποίων ηὐξήθη ὁ δασμὸς μέχρις ὅτου ἐξαντληθοῦν τὰ ὑπάρχοντα εἰς τὰ καταστήματα καὶ τὰς ἀποθήκας ἀποθέματα.